

Վ.ՕՀԱՆՅԱՆ, Ս.ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ, Լ.ՂԱԶԱՐՅԱՆ, Վ.ԱՌԱՋԵԼՅԱՆ, Վ.ԱՍՏԱՆՅԱՆ,
Ֆ.ԵՐԻՑՅԱՆ, Ռ.ԱԼԱՎԵՐԴՅԱՆ, Հ.ՄԱԹԵՎՈՍՅԱՆ, Ա.ՎԻՐԱԲՅԱՆ

ՆԱԽՆԱԿԱՆ ԶԻՆՎՈՐԱԿԱՆ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

10-րդ դասարան

«ԱՍՏՎԻԿ ԳՐԱՏՈՒՆ»
հրատարակչություն
Երևան - 2010

ՀՏ 373.167.1:355/359(075.3)
ԳՄԴ 68.49(2)9 յ72
Ն 236

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Է ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂՄԻՑ

Հեղինակներ՝

Վ. Օհանյան	Եջեր հայ ուազմարվեստի պատմությունից, կրակային պատրաստություն, խմբի ղեկավար, մասնագետ խմբագիր
Ս. Մարգարյան	ՀՀ ԶՈՒ համագորային կանոնադրություններ, շարային պատրաստություն, ուազմական տերմինների բառացանկ, ընդհանուր խմբագիր
Լ. Ղազարյան	Մարտավարության հիմունքներ
Վ. Առաքելյան	Ուազմական տեղագրություն
Վ. Աստամյան, Ֆ. Երիցյան	Միջազգային մարդասիրական իրավունք
Ռ. Ալավերդյան, Հ. Մաքելյան	Անվտանգ կենսագործունեություն
Ա. Վիրաբյան	Առաջին բուժօգնության հիմունքներ

Ն 236 Նախնական գիննորական պատրաստություն: Հանրակրթական դպրոցի 10-րդ դասարանի դասագիրը/Վ.Օհանյան, Ս.Մարգարյան, Լ.Ղազարյան և ուրիշներ: Ընդհ. խմբ.՝ Ս.Մարգարյան, մասնագետ խմբ՝ Վ.Օհանյան. - Եր., «Աստղիկ Գրասուն», 2010, 112 էջ:

ՀՏ 373.167.1:355/359 (075.3)
ԳՄԴ 68.49(2)9 յ72

ISBN 978-99941-76-50-2

© «Աստղիկ Գրասուն» հրատարակչություն, 2010 թ.
© Վ. Օհանյան և ուրիշներ, 2010 թ.

ՆԱԽԱԲԱՆ

Ավագ դպրոցի սիրելի՝ պատաճիներ և աղջիկներ,

10-րդ և 11-րդ դասարաններում Դուք կշարունակեք ուսումնասիրել «Նախնական զինվորական պատրաստության» հիմունքները:

Այդ առարկան ուսումնասիրելուց և յուրացնելուց հետո Դուք լիովին պատրաստ կլինեք ծառայելու մեր ազգային բանակում: Իսկ նրանք, ովքեր կորոշեն իրենց նվիրել զինվորական ծառայությանը՝ դառնալ սպաներ, պետք է իմանան, որ ՀՀ պաշտպանության նախարարության ռազմառումնական հաստատությունները պատրաստում են հետևյալ զինվորական մասնագիտություններով սպաների:

Վ. Սարգսյանի անվան ռազմական ինստիտուտ

1. ՀՀ պաշտպանության նախարարության Վազգեն Սարգսյանի անվան ռազմական ինստիտուտ՝ մոտոհրաձիգներ, հրետանավորներ:

Ուսման տևողությունը՝ 4 տարի:

2. Կոմիտասի անվան պետական կոմսերվատորիա՝ ռազմական դիրիժորներ:

Ուսման տևողությունը՝ 4 տարի:

3. Մարշալ Ա.Խանիկերյանցի անվան ռազմավիացիոն ինստիտուտ՝ օդաչուներ, ինժեներներ, կապավորներ, ՀՕՊ-ի մասնագետներ:

Ուսման տևողությունը՝ 4 տարի:

4. Մեկ տասնյակից ավելի օտարերկրյա պետությունների ռազմառումնական համակարգությունների անդամանություններ:

նական հաստատություններ՝ ամենաբազմազան մասնագիտություններով:

Ուսման տևողությունը՝ 4–6 տարի:

Ովքեր ցանկություն ունեն սովորել ռազմառումնական հաստատություններում, դպրոցն ավարտելուց հետո կարող են տարածքային զինվորակարիատների միջոցով դիմել այդ հաստատություններ:

Ռազմական ուսումնական հաստատություններ ընդունված քաղաքացիները համարվում են պարտադիր զինվորական ծառայության զինծառայողներ:

«Զինապարտության մասին» ՀՀ օրենքի համաձայն պարտադիր զինվորական ծառայության ժամկետը ռազմառումնական հաստատությունները ավարտած սպաների համար սահմանվում է 20 տարի՝ ներառյալ ուսման տարիները:

Մարշալ Ա. Խանիկերյանցի անվան ռազմավագիոն ինստիտուտ

Այս, կա այդպիսի մասնագիտություն՝ հայրենիքի պաշտպան: Այն հարկեղած դեպքում պահանջում է սեփական կյանքի նվիրում հայրենիքին: Սիշտ պետք է հիշել՝ «Ոչ իմացյալ մահը մահ է, իմացյալ մահը՝ անմահություն», ահա ինչու Հայոց եկեղեցին Հայրենիքի համար ընկածներին դասում է սրբերի շարքը:

Յուրաքանչյուր մասնագիտության պետք է տիրապետել գերազանց: Բացառություն չի կազմում և ռազմական գործը:

Ուրեմն, շարունակե՛նք «Նախնական զինվորական պատրաստություն» դասընթացի հետագա ուսումնասիրումը:

ԷԶԵՐ ՀԱՅ ՌԱԶՄԱՐՎԵՍՏԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

Ֆիդայական շարժում

Ֆիդայական շարժումն սկզբնավորվել է XIX դարի վերջերին, Արևմտյան Հայաստանում, սուլթանական Թուրքիայի հայահալած բռնապետության դեմ նղողող պայքարում: «Ֆիդայի» արարերեն նշանակում է զոհ, նահատակ: Սկզբնական շրջանում շարժումը կրում էր առանձին հարստահարողների դեմ ընդվզման, բողոքի արտահայտության բնույթը, որն աստիճանաբար վերածվեց ազատագրական շարժման: Ֆիդայիները խիզախ, անձնազնի մարդիկ էին, օժտված բարոյական բարձր հատկանիշներով և պատրաստ՝ իրենց կյանքը նվիրելու հանուն ազգի, հանուն հայրենիքի: Ֆիդայիները գործել են որոշակի սկզբունքներով, սկզբունքներ, որոնք հետագայում ամփոփվել են զորավար Անդրանիկ Օզանյանի «Մարտական հրահանգներ» աշխատության մեջ: Ֆիդայական խմբերին անդամագրվելու պատրաստականություն հայտնող յուրաքանչյուր անձ պետք է երդում տար՝

Աղյուր Սերոբ

Գևորգ Չավուշ

- կյանքը զոհել հայրենիքի և ազգի համար,
- լինել զաղտնապահ, ճշտախոս, բարոյապես բարձր,
- մարուր պահել զենքը, կրակել անվիրեալ,
- ոգելից խմիչքներ չօգտագործել, չհայինել, չվիրավորել միմյանց,
- բավարարվել համեստ սննդով,
- հարգանքով վերաբերվել աշխատավոր ժողովրդին՝ անկախ ազգությունից,

- հաղթել թվական գերակշռություն ունեցող թշնամուն:

Ֆիդայիների բարոյական այս սկզբունքներով են գործել նաև Գարեգին Նժդեհ՝ բուրք-քաքարների դեմ մղված պայքարում և Արցախյան ազատամարտի նվիրյալները՝ ինքնապաշտպանության և ազգային-ազատագրության համար բուրք-ազերիների դեմ մահու և կենաց կրիվների ժամանակ:

Ֆիդայական շարժման կարկառուն դեմքերից էին Արարոն, Հրայր Դժոխյան, Աղյուր Սերոբը, Գևորգ Չավուշը, Մուրադ Սերաստացին, Ալքարեցի Սարոն, Անդ-

Արարտ

Սուլուտ Մերաստացի

կանիկ Օզանյանը և շատ ուրիշներ, որոնք իրենց խմբերով անսպասելի-որեն հայտնվում էին այնտեղ, որտեղ ժողովրդի վիճակը օրհասական էր դառնում: Տղամարդկանց օգնում էին նաև կանայք: Ֆիդայիների շարքում հայտնի են Աննա մայրիկի (Սասունի Ահրոնք զյուլից) և Սոսե մայրիկի (Աղբյուր Սերոբի կինը) անունները:

Սկսած 19-րդ դարի 80-ականներից ֆիդայական զինված խմբերի

կարելի էր տեսնել Մուշում և Սասունում, Խնուսում և Կարինում, Երզնկայում, Սերբաստիայում և այլուր: Սակայն պայքարն անհավասար էր, ֆիդայական փոքր խմբերը, թեկուզ զինված ու անձնազոհ, այնուամենայնիվ, անզոր էին թուրքական կանոնավոր զորքերի ու քրդական խուժանի դեմ: Ուստի, պայքարին զուգընթաց, նրանք երբեմն դիմում էին հուսահատ քայլերի, աշխատելով եվրոպական երկրների ուշադրությունը գրավել արևմտահայության տառապանքների և Հայկական հարցի վրա: Այդպիսի մի դեպք էր 1896 թ. օգոստոսի 14-ի «Քանկ Օսոմնանի» օպերացիան: 31 հայ նվիրյալներ Բարեկն Սյունու և Արմեն Գարոյի գլխավորությամբ գրավեցին Օսմանյան Թուրքիայի ամենահզոր քանկը: Նրանց նպատակը կողոպուտը չէր. նրանք պահանջում էին իրականացնել հայկական նահանգներում ծրագրված բարենրոգումները, հակառակ դեպքում կապայթեցնեն քանկը: Դեպքին միջամտած եվրոպական երկրների դեսպանների անունից ուստական դեսպանությունը խոստացավ դիմել օսմանյան կառավարության՝ արագացնելու բարենրոգումների գործընթացը, ինչպես նաև ապահովել քանկից նրանց անվճական հետանալը: Թուրքական ոստիկանների հետ 13 ժամ տևած զինված ընդհարումից հետո հայ քաջորդիները թողեցին քանկը և ֆրանսիական նավով հեռացան արտասահման:

Ֆիդայիներն ակտիվ մասնակցություն են ունեցել նաև Սասունի 1894, 1904 և 1915 թվականների ինքնապաշտպանական մարտերին՝ գլխավորելով ժողովրդի պայքարը: Այդ մարտերի ժամանակ իրենց կազմակերպչական ունակություններով և անձնական քաջությամբ աշքի ընկան Հրայր Դժիկիքը, Գևորգ Զավուշը, Անդրանիկը, Աննա մայրիկը իր տղաներով, Սոսե մայրիկը և շատ ուրիշներ:

Ֆիդայական պայքարի փայլուն էջերից են Խանասորի ճակատամարտը և Առաքելոց վանքի կոփիները:

Խանասորի դաշտում 1897 թ. ամռանը 250 ֆիդայի վրիժառուներ Վարդանի և Նիկոլ Դումանի հրամանատարությամբ գրեթե լիովին բնաջնջեցին արյունարրու Մազրիկ ցեղին, որի «համիդիե» 8–10-հազարանոց հրոսակները 1896 թ. ուստադուրեն հարձակվել էին Վանից նահանջող հայ մարտիկների (800 մարդ) վրա և անհավասար մարտում կոստրել նրանց:

1901 թ. նոյեմբերին Անդրանիկի և Գևորգ Զավուշի գլխավորությամբ 37 ֆիդայի ամրանում են Առաքելոց վանքում: Նրանց օգնելու համար Մշո դաշտից վանք են գալիս օգնական ուժեր: 800 մարդուց բաղկացած թուրքական ջոկատը և բալանի

ակնկալիքով տարված քրդական խուժանը շուրջ մեկ ամիս գրոհում են վաճքը, բայց անօգուտ: Թուրքերը պահանջում են համաձայնվել և օգտվել ներման հնարավորությունից: Անդրամիկը մերժում է, առաջարկելով ազատ արձակել քաղբանտարկյալներին: Հայտարարվում է զինադադար, որի ընթացքում ֆիդայինները գաղտնի հեռանում են վաճքից:

Ֆիդայական շարժումը թեև չվերածվեց համահայկական պայքարի և մի կենտրոնի կողմից կազմակերպված ազգային-ազատագրական շարժման, սակայն իր մնայուն հետքը քողեց հետագա պայքարի վրա: Ըստ ֆիդայիններ հետագայում ընդգրկվեցին ազգային կամավորական խմբերում ու լեզեռներում՝ պայքարելով հայ ժողովրդի անկախության ու ազատության համար:

ՅԻՇԻՐ

1. Ֆիդայական շարժման փայլուն էջերից Խանասորի ճակատամարտը և Առաքելոց վաճքի կոխվները:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ե՞րբ է սկզբնավորվել ֆիդայական շարժումը, ի՞նչ նպատակով:
2. Թվի՞ր նշանավոր ֆիդայինների անունները, ուսումնական ծրագրից դուրս ի՞նչ գիտես նրանց մասին:
3. Անգիր սովորի՞ր ֆիդայական խմբերին անդամագրվելու կանոնները:
4. Ի՞նչ նպատակ էր հետապնդում «Բանկ Օսոմանի» օպերացիան: Ինչպե՞ս ավարտվեց այն:
5. Ի՞նչ տեղի ունեցավ Առաքելոց վաճքում, ինչո՞վ ավարտվեց այն:
6. Ի՞նչ նպատակ էր հետապնդում Խանասորի ճակատամարտը:
7. Կարդա՛ և ընկերներիդ հետ վերլուծի՛ր Խաչիկ Դաշտենցի «Ունչպարների կանչը» և «Խողեղան» վեպերը:

Կամավորական շարժում

1914 թվականի օգոստոսի 1-ին սկսվեց Առաջին համաշխարհային պատերազմը: Կովկասում ռազմական գործողությունները սկիզբ առան հոկտեմբերի 30-ին: Կովկասայն ռազմաճակատն ուներ 720 կմ երկարություն և ձգվում էր Սև ծովից մինչև Օլրմիա լիճ: Թուրքերն այս ճակատում կենտրոնացրել էին 300 հազար, իսկ ռուսները՝ 200 հազար զորք: Թուրքական բանակի գլխավոր հրամանատարն էր Հայոց մեծ եղեննի կազմակերպիչներից մեկը՝ Էնվեր փաշան, որի պլանների մեջ մտնում էր իրականացնել պանթուրքիստական հիմնական ծրագիրը՝ ստեղծել Մեծ Թուրքանի պետություն, որը պետք է ձգվեր Բալկանյան թերակղզուց մինչև Չինաստան և Արևելյան Արքիր: Ցարական կառավարությունը, հաշվի առնելով հայերի կողմից տեղանքի լավ իմացությունը և Ռուսաստանի նկատմամբ բարյացական վերաբերմունքը, 1914 թվականի հուլիսի 23-ին որոշում կայացրեց ռուսական բանակը համալրել հայկական կամավորական ջոկատներով: Սկզբնական շրջանում

կազմավորվեց 4 հայկական զորաջոկատ.

- 1-ինը **Անդրանիկ Օգանյանի** գլխավորությամբ՝ 1200 կամավորով,
- 2-րդը **Դրաստամատ Կանայանի /Դրո/** գլխավորությամբ՝ 400 կամավորով,
- 3-րդը **Համազասպ Սրվանձտյանի** գլխավորությամբ՝ 400 կամավորով,
- 4-րդը՝ **Արշակ Գաֆավյանի /Զերի/** գլխավորությամբ՝ 400 կամավորով:

Անդրանիկների զինակիցներով

նի /Խանասորի Վարդան/ հրամանատարությամբ: Հայկական խնդիրների մեջ մտնում էին հետախուզական գործողությունները թշնամու թիկունքում և ինքնապաշտպանության կազմակերպումը հայկական բնակչության մեջ՝ Վարդան Մեհրաբյանի /Խանասորի Վարդան/ կամավորական զոկատներն ակտիվորեն մասնակցել են Կովկասյան ճակատի բոլոր խոշոր ճակատամարտերին: Այսպես, 1-ին կամավորական զոկատը մասնակցել է Դիլմանի ճակատամարտին, որտեղ ջախջախվեց Խալիլ բեյի 12000-անոց բանակը, 2-րդ զոկատը մասնակցել է Բաշկալայի ճակատամարտին, որից հետո Դրաստամատ Կանայանը անձամբ ցար Նիկոլայ II-ի ձեռքից ստացավ Սուրբ Գեորգիի շքանշանը: 3-րդ զոկատը մասնակցել է Սարիղամիշի ճակատամարտին, որտեղ Էնվեր փաշայի 120000-անոց բանակը տվեց 70000 զոհ, 4-րդ զոկատը մասնակցել է Բաղեշի ճակատամարտին: Առանձնապես պետք է նշել Դատվանի ճակատամարտը, որտեղ հայկական զնդերը միայնակ ջախջախվել են բոլոր հայությունների վրա:

Հետագայում կամավորական զոկատների ընդհանուր թվաքանակը հասավ 25000 զինվորի: Կամավորական զնդերի շնորհիվ էր, որ կոտորածից փրկված հայությունը տեղափոխվում էր ապահով տարածքներ:

Հայտնի է, որ ցարական Ռուսաստանի ծրագրերի մեջ չէր մտնում Արևամտյան Հայաստանին ինքնորոշման իրավունք տալը: Այդ պատճառով էլ հայկական կա-

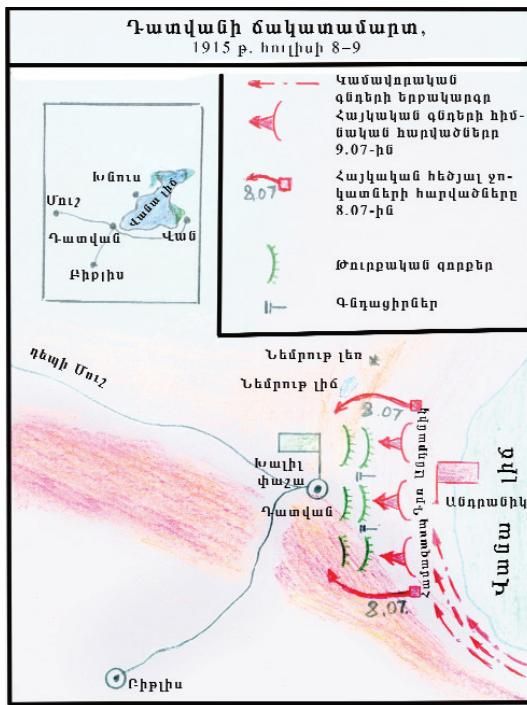
**Զերի, Համազասպ (կանգնած),
Վարդան**

մավորական ջոկատները ռուսական բանակի չիմնավորված նահանջի հրաման-ներին չկի ենթարկվում, քանի որ չկի կարող անպաշտպան թողնել հայ ազգա-քնակչությանը:

Հետևանքը եղավ այն, որ 1915 թվա-կանին ցարական կառավարության որոշմամբ կամավորական ջոկատնե-րը կազմակերպվեցին և որպես առան-ձին գումարտակներ մտցվեցին ռուսական կանոնավոր բանակի կազ-մի մեջ:

Առաջին համաշխարհային պատե-րազմին հայերը մասնակցություն ունե-ցան ոչ միայն կովկասյան ռազմաբեմում ռուսական բանակի կազմում, այլ նաև այլ ճակատներում, նաև դաշնակից բանակների կազմում: Առավել հայտնի է Հայկական լեգեոնի կամ Արևելյան լեգեոնի մարտական ուղին:

Համաձայն հայոց ազգային պատ-վիրակության դեկավար Պոլոս Նու-րար փաշայի և Ֆրանսիայի կառավարության միջև 1916 թ. հոկ-տեմբերի 27-ին կնքված համաձայնագրի, ֆրանսիական բանակի կազմում ստեղծ-վում է Հայկական լեգեոն՝ բաղկացած չորս գումարտակից՝ 5000 կամավորականներով: Հայկական լեգեոնը պետք է մասնակցեր սիրիա-պաղես-տինյան ճակատի մարտական գործողություններին: Այդ մասնակցության փոխա-րեն ֆրանսիական կառավարությունը խոստանում էր պատերազմից հետո

Հայկական (Արևելյան) լեգեոնի զինվորներ

ինքնավարություն տալ Կիլիկյան Հայաստանին: Հայկական լեգեոնը 1918 թ. սեպ-տեմբերի 19-ին մասնակցելով հոշակավոր Արարայի ճակատամարտին, ճեղքեց

թուրքական ճակատի գիծը, գրավեց ուազմավարական մեծ նշանակություն ունեցող բարձունքը և անցավ թշնամու թիկունք: Հայերի մասին իր շնորհակալության խոսքն է ասել Պաղեստինի ճակատի հրամանատար մարշալ Ալենրին. «Հպարտ եմ հրամանատարության տակ Հայկական լեգեոն ունենալ, նրանք կովեցին քաջորեն և մեծ բաժին ունեն այս ճակատամարտին»:

Անդրիկահայ կամավորներ

Հայկական լեգեոնն հետագայում մասնակցեց Լիբանանի, Սիրիայի և ապա՝ Կիլիկիայի ազատագրմանը: Սակայն պատերազմի ավարտից հետո Ֆրանսիան սկսեց մերձենալ Քենաչական Թուրքիային և 1920 թվականի օգոստոսին լուծարեց Հայկական լեգեոնը՝ Կիլիկիայի հայերին զրկելով հիմնական ինքնապաշտպանության հնարավորությունից:

Հայ կամավորական ջոկատները թեև այս շրջանում չհասան իրենց բաղձալի նպատակին՝ Արևմտյան Հայաստանի ազատագրությանը, սակայն կարողացան մոտ 500 հազար հայրենակիցների փրկել թուրքական յարադանից: Հետագայում այս կամավորական ուժերը դարձան նորանկախ Հայաստանի ազատության երաշխավորը:

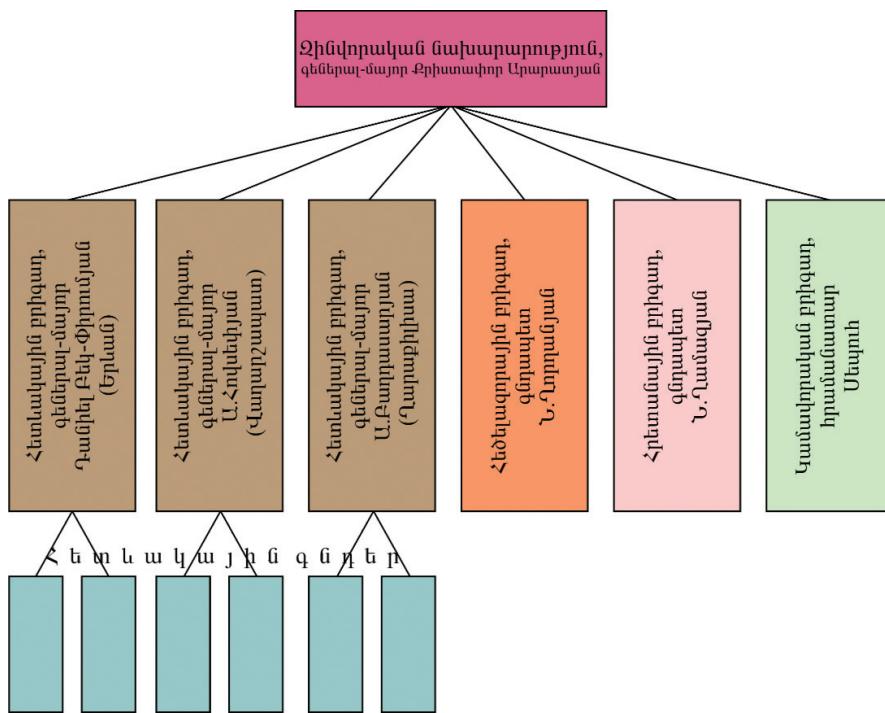
ԴԱՐՅԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋՐԱՆՁԵՐ

- Ի՞նչ նպատակ էր հետապնդում ցարական կառավարությունը, ստեղծելով հայկական կամավորական ջոկատներ:
- Թվի՞ր կամավորական ջոկատները, դրանց թվաքանակը:
- Տարածքներ ազատագրելուց հետո ի՞նչ քաղաքականություն էր վարում ուսական բանակը, դրան ինչպես սին արձագանքում հայկական ջոկատները:
- Ի՞նչ գիտեք Արևելյան լեգեոնի մասին:

1918–1920 թթ. Հայաստանի առաջին բանակը, նրա կառուցվածքը և նշանակությունը

Բանակի կառուցվածքը

1917 թվականի նոյեմբերին ձևավորվեց հայկական կորպուսը: Սկզբնական շրջանում ձևավորվեցին 8 հայկական հետևակային զնդեր, 2 հեծելազորային գունդ, 1 հրետանային գունդ և այլ առանձին ստորաբաժանումներ: Կարծ ժամանակ անց հայկական կորպուսի կազմի մեջ ձևավորվեցին 2 հայկական դիվիզիա: 1-ին դիվիզիայի հրամանատար՝ գեներալ-մայոր Մ.Արեցյան, 2-րդի հրամանատար՝ գեներալ-մայոր Մ.Սիլիկյան: Հեծելազորային բրիգադի հրամանատար նշանակվեց գնդապետ Ն.Դորդանյանը, իսկ հրետանային բրիգադի հրամանատար՝ գնդապետ Կ.Ղամազյանը: 1918 թվականին կորպուսի կազմի մեջ մտավ նաև գեներալ-մայոր Անդրանիկ Օզանյանի հրամանատարությամբ գործող հատուկ դիվի-

Բանակի կառուցվածքը 1919 թ.

զիան: Կորպուսի հրամանատար նշանակվեց գեներալ-Լեյտենանտ Թովմաս Նազարեակյանը, կորպուսի շտաբի պետ՝ գեներալ-մայոր Ե.Վիշինսկին, կորպուսի կոմիսար՝ Դրաստամատ Կանայանը: Կորպուսի կազմի մեջ կային կապի, սանիտարական, պարենավորման, տրանսպորտային և այլ ստորաբաժանումներ, ավիացոլկատ, 36 թնդանոր, 170 գնդացիր, 15 հեծելավաշտ: Սպաների թիվը հասնում էր 600-ի: Կորպուսի կանոնավոր ստորաբաժանումների կազմը հասնում էր մոտ

17000-ի: Ահա այս ուժերով հայկական կորպուսը կանգնեց հայրենիք ներխուժած բուրքական զերազանցող ուժերի դեմ: Հայկական բանակը ոչ միայն կանգնեցրեց իրեն զերազանցող հակառակորդին, այլ նաև Սարդարապատի, Բաշ-Ապարանի և Ղարաբիլիսայի ճակատամարտերում ձեռք բերված հաջողություններով հիմք դրեց հայոց նոր պետականության սկզբնավորմանը: 1918 թվականի հոկտեմբերին Վերջնական տեսք ստացավ զինվորական նախարարության կառույցը: Եվս մեկ անգամ հիշենք Առաջին Հանրապետության զինվորական նախարարներին՝ Հովհաննես Հախվերդյան /1918 հունիս–1919 մարտ/, Քրիստափոր Արարատյան /1919 մարտ–1920 ապրիլ/, Ռուբեն Տեր–Մինասյան /1920 ապրիլ–նոյեմբեր/, Դրաստամատ Կամայյան /1920 նոյեմբեր–դեկտեմբեր/: 1918 թվականի Բարումի պայմանագրով պայմանավորված՝ Հայկական կորպուսը ենթարկվում է վերակազմավորման: Կորպուսը վերածվում է Առանձին դիվիզիայի: Հայկական Առանձին դիվիզիայի հրամանատար է նշանակվում գեներալ-մայոր Մ. Սիլիկյանը: 1918 թվականին Թուրքիայի՝ Ի համաշխարհային պատերազմում կրած պարտության պատճառով և 1918 թ. հայ-վրացական պատերազմի արդյունքում ձեռքբերած ռազմավարի շնորհիվ հնարավորություն ընձեռվեց մեծացնել հայկական բանակի թվաքանակը: 1919 թվականին մեկ դիվիզիայի փոխարեն ստեղծվեցին 3 հետևակային, 1 հեծելազորային և 1 իրետանային բրիգադ, հետազայում ստեղծվեց ևս 1 բրիգադ՝ կազմավորված հիմնականում կամավորներից, որոնց խնդիրների մեջ մտնում էր պետության ներքին կարգ ու կանոնի պահպանումը, ապստամք մահմեղական բնակչության խոռվության ճնշումը: Բրիգադի հրամանատարն էր Սեպուհը: 1-ին բրիգադի հրամանատար է նշանակվում գեներալ Դանիել Բեկ-Փիրումյանը, 2-րդինը՝ գեներալ Ա. Հովսեփյանը, 3-րդինը՝ գեներալ Բ. Բաղրասարյանը: 1-ին բրիգադի շտաբը տեղակայված էր Երևանում, 2-րդինը՝ Վաղարշապատում, 3-րդինը՝ Ղարաբիլիսայում:

Հայ-վրացական պատերազմը

Առաջին աշխարհամարտում Թուրքիայի պարտությունից հետո բուրքական զորքերը նահանջեցին, և վրացական կազմավորումները օգտվելով այն առիթից, որ հայկական ստորարածանումները զրադարձ էին ճակատի այլ գծերի պահպանամբ, զրադեցրին բուն հայկական տարածքներ համարվող Զավախըրը, Բորչալուն, Լոռին: Հայկական կառավարությունը պահանջեց ազատել դրանք: Վրացիների հրաժարվելուց հետո Հայաստանի կառավարությունը վերջնազիր ներկայացրեց և հիշյալ տարածքները ազատելու նպատակով կազմավորեց էքսպեդիցիոն զորքաբանակ՝ 4000 մարդ կազմով, հրամանատար Դրաստամատ Կանայյանի գլխավորությամբ: Վերջինս համարվում էր սրբնիք մարտերի և կայծակնային հարվածների մասնագետ: 1918 թվականի դեկտեմբերի 23-ին հայկական զորքերը վերադասավորվելուց հետո հարձակման անցան և շրջապատեցին վրացական բանակի շտաբ-կայանը՝ Սաղախլուն: Դեկտեմբերի 31-ին հայկական զորքերը համար մարտերից հետո ջախջախեցին վրացական զորքերի մնացորդները և զրավեցին ռազմավարական նշանակության կայարանը: Վրաստանի մայրաքաղաք Թբիլիսիի ճանապարհը բաց էր հայկական զորքերի առջև:

Վրացական 8000-ամոց զորքերը գլխավոր ջախջախսվել էին, առգրավվել էր մոտ 20 թնդանոթ, 40 գնդացիր, 2 գրահազմացք, 100 վագոն և շոգեքարշ և սպառազինություն, ինչպես նաև Վրացական զորաբանակի հրամանատար զորավար Ծովուկիծեի սալոն-վագոնը (Վերջինս մազապուրծ փախսավ ճակատային գծից): Դրաստամատ Կանայշանի գլխավորած զորաբանակը կարող էր հեշտությամբ առաջ շարժվել, սակայն բրիտանական և ֆրանսիական պետությունների ներկայացուցիչների միջամտությամբ պատերազմը դադարեցվեց:

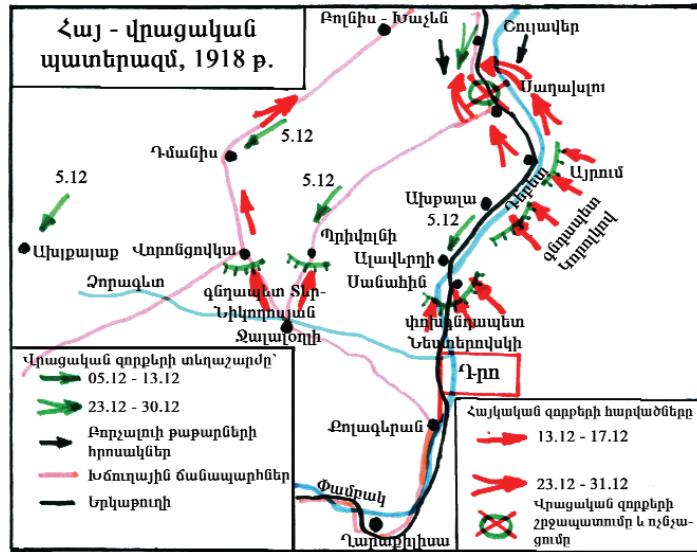
1920 թվականին հայկական բանակն արդեն ուներ զգալի սպառազինություն, որի մասին մենք մանրամասն տեղեկություններ ենք ստացել 9-րդ դասարանի դասընթացից:

1920 թ. դրությամբ հայկական բանակն արդեն համարվում էր տարածաշատ ջախջախս մանրամատունակ բանակը, քանի որ նրա միջուկը կազմում էին պատերազմի բովով անցած և բավականաչափ փորձ կուտակած կամավիրական գումարտակները, այնուհետև՝ հայկական կորպուսը: Բանակի մարտունակության վրա դրական մեծ ազդեցություն ունեին ոչ միայն լավ սպառազինվածությունը, այլ նաև տաղանդավոր հրամանատարական կազմը:

Ահա այն հիմնական գրավականը, որ 2 տարվա պատերազմի ընթացքում հայոց նորանկախ պետությունը կարողացավ ոչ միայն դիմագրավել տարրեր կողմերից իր վրա ազրեսիայի դուրս եկած թշնամական բանակներին, այլ նաև ընդարձակել պետության սահմանները, այն 10000 քառ. կիլոմետրից հասցնելով 71000-ի:

Լեռնահայաստանի հերոսամարտը, «Գայլախմբերի» մարտավարությունը

1918–1921 թվականներին Զանգեզուրում մղված գոյամարտը, որը կոչվում է նաև Լեռնահայաստանի հերոսամարտ, հայոց պատմության փառապանձ էջերից մեկն է: Հերոսամարտի հիմքում դրված էր սկզբունքային մի հարց՝ արդյոք այդ հայկական տարածաշրջանը մնալո՞ւ էր հայրենի սահմանների ներսում, որտեղ վեր են խոյանում հազարամյա հայկական պատմամշակութային հուշարձանները, ազատագրական պայքարի արյունով ներկված հայոց նախնիների գերեզմանները, բե՞ղ դա պետք է զավթեն բուրք-քարարական հրոսակները: Եթե ուշադիր զննենք հիշյալ տարածաշրջանի ռազմավարական նշանակությունը, կտևսնենք,

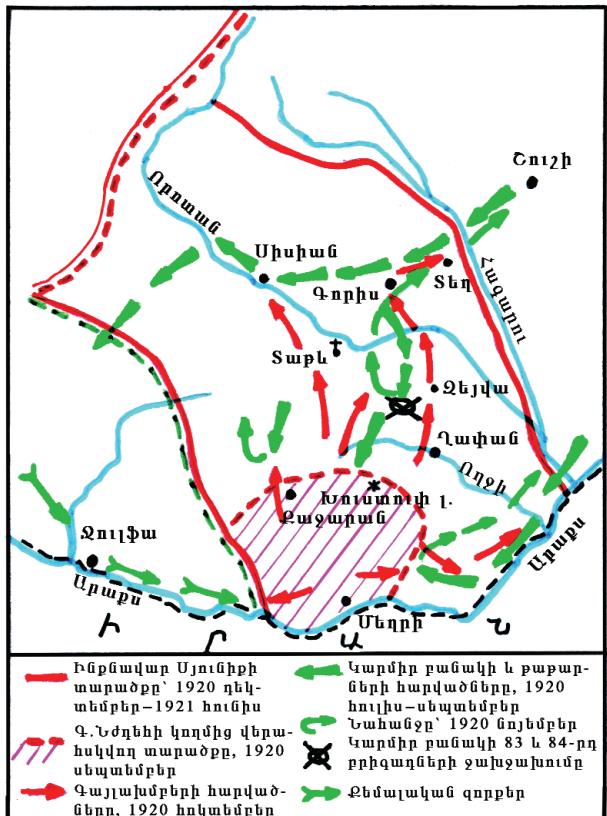

որ այս պարանոցն իրենից ներկայացնում էր պանթուրքիստական ծրագրի իրականացման հիմնական խոշորություն գործուներից մեկը։ Ուստի թուրքերը և նրանց կամակատար թուրք-բարարներն ամեն զնով ձգուում էին տիրանալ այդ տարածաշրջանին, ճանապարհ բացել պանթուրքիստական զաղափարի իրականացման համար։ Իսկ այդ ծրագրի իրականացումը մահարեր հետևանքներ կունենար մեր ազգի և հայրենիքի մնացած մասի համար։

Մինչև 1918 թվականը Սյունիքում ինքնապաշտպանական մարտերը կազմակերպվում էին հիմնականում տեղի աշխարհազորի կողմից։

Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից տեղի ինքնապաշտպանությունը կազմակերպելու համար Սյունիք գործուղվեց զնողապետ Արտեն Շահմազյանը, որը, լինելով հմուտ և բանիմաց զինվորական, կարծ ժամանակում հայտարարեց 20–22 տարեկան երիտասարդների զորահավաք, տեղերում կազմավորեց կայուն զորագուկատներ։ Ստեղծվեց նաև զինվորական խորհուրդ, շրջաններում նշանակվեցին հրամանատարներ։ Սիսիանում՝ Պ.Տեր-Դավթյանը, Տարենում՝ Խ.Մալինցյանը, Ղափանում՝ Հ.Տեր-Պետրոսյանը, Մեղրիում՝ Գ.Շահնազարյանը։ Ստեղծվեցին տեղական կառավարման մարմիններ, հասարակական կարգը պահպանելու համար՝ միլիցիա։ Սյունիքի հայկական զինված ուժերի թվակազմը այդ ժամանակ հասնում էր մոտ 5000-ի։

1919 թվականի մայիսին ազերիական զինված խմբերը՝ մոտ 6000 հետևակային և 3000 հեծյալ, 12 բնդանորդով միաժամանակ Նախիջևանի, Շուշիի և Կովսականի ուղղություններով հարձակվեցին Սյունիքի վրա։ 1919 թ. հոկտեմբերին անհրաժեշտությունից ելնելով, Սյունիքի զինված ուժերի ընդհանուր հրամանատար Արտեն Շահմազյանին փոխարինեց ականավոր զորահրամանատար Գարեգին Նժեներ /Գարեգին Եղիշեի Տեր-Հարությունյան/, որը, ունենալով ռազմագիտական լայն գիտելիքներ, կարողանում էր հմտորեն օգտագործել տեղանքի բնական բոլոր պայմանները և միջոցները՝ լավագույն արդյունքի հասնելու համար։ Սիածանակ ունենալով ամուր կազմակերպչական ջիղ, նա կարողացավ իր շուրջը հա-

Զանգեզուրի հերոսամարտը 1920–1921 թթ.

մախսմբել հայրենիքի պաշտպանության գաղափարներով զինված մարդկանց: Հիմնականում ահա այն ամենը, ինչի մեջ պետք է փնտրել Նժդեհի հաջողությունների բանալին:

Նույն թվականի նոյեմբերի 4-ին Զարուղ ավանի մոտ հայկական զինված ստորաբաժնումները, օգտագործելով հանկարծակի հարձակման մարտավարությունը և, միաժամանակ, ճիշտ զնահատելով լեռնային տեղանքի ռազմավարական պայմանները, խաչածն կրակի տակ զցեցին հակառակորդի հանկարծակի եկած և կարճ ժամանակում խուճապի մեջ ընկած զինված ստորաբաժնումներին, ոչնչացրեցին հեծյալ գնդերից մեկը՝ շուրջ 1500 հեծյալ, մոտ 600 հետևակային, առզրավեցին 2 բնդանոր, 20 զնդացիր և բավականաչափ զինամքերը:

Քաջ զիտակցելով, որ զորքի մարտունակության գործում մեծ նշանակություն ունեն ամուր կարգապահությունը, գաղափարական, բարոյահոգերանական ու ֆիզիկական դաստիարակությունը, իրամանատարի կեցվածքը, Գ.Նժդեհը հասարակական և քաղաքական գործիչ Շերամի հետ մշակեց ու ստեղծեց տվյալ շրջանի համար համազորային կանոնադրությունների նմանատիպ հանդիսացող «Զորաշարքային կանոնադրությունը»: Այս կանոնադրությունը 20-րդ դարի հայ ռազմարվեստի պատմության օրենսդրական կարևորագույն փաստաբուրք է և լավագույն վկայությունն այն բանի, որ Սյունիքում գործել է կանոնավոր բանակ՝ իր բոլոր ծառայություններով, իր ռազմավարական խնդիրներով:

Հաշվի առնելով հայկական զինված ուժերի անհամեմատ սահմանափակ լինելը և սպառազինվածությունը, ինչպես նաև տեղանքի նպաստավոր պայմանները, Գարեգին Նժդեհը մշակեց մարտավարական գործողության այնպիսի ձև, որն իրականացնող հիմնական զինված ստորաբաժնումը համարվում էր վաշտը: Համաձայն այդ մարտավարության, վաշտերը բաժանվելով զինված դիվերսիոն խմբերի, հանկարծակի հարձակմանը (մասնավորապես զիշերային ժամերին) խուճապ էին զցում թշնամու բանակում, որից հետո հայկական հիմնական զինված ստորաբաժնումները հասցնում էին զլիսավոր հարվածը: Այս դիվերսիոն խմբերը կոչվում էին «Գայլախմբեր», իսկ վաշտերը, որոնք զլիսավորապես գործում էին Դավիթ-Բենի զինվորական կարգապահության մերողներով, կոչվեցին «Դավիթբեկյան վաշտեր»: «Գայլախմբերը» հիմնականում զինված էին պայքուցիկ ոռումբերով, «Մառլեր» ատրճանակներով և թերև այլ զինատեսակներով:

Սյունիքում մարտունակ բանակի առկայության և կառավարման համակարգի կայացման մասին է խոսում այն փաստը, որ Պարսից շահը ճանաչում էր Գ.Նժդեհի իշխանությունը և պատրաստ էր նրա հետ պետական մակարդակի հարաբերությունների մեջ նտնել: Գ.Նժդեհի ռազմավարական խնդիրների մեջ էր նտնում նաև Արցախի ազատագրումը: Այդ էր պատճառը, որ 1919 թվականի գարնան վերջին զանգեզության զինված ստորաբաժնումները, նախ միավորվելով Դրաստամատ Կանայանի արշավախմբի հետ, վերացրին թշնամու զինված սեպը Գորիսի

Գարեգին Նժդեհ

Ծուռնուխ բնակավայրի մոտակայքում, ապա միասնական ուժերով արշավեցին Արցախ: Արցախում Դրաստամատ Կանայանը կազմավորեց տեղի օրենսդիր և գործադիր մարմինները և Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից նշանակվեց Զանգեզուր-Արցախի ընդհանուր հրամանատար: 1919 թվականի սեպտեմբերի 20-ին Կաղճուտ, Ուժանիս, Ագարակ բնակավայրերի մոտ Գ. Նժդեհի ղեկավարած հայկական ստորաբաժանումները հանկարծակի հարձակումներով ջախջախեցին ազերիական եռակի գերազանցող զինված ուժերին, առզրավեցին 2 թնդանոր, 10 գնդացիր և այլ հարուստ ռազմավար՝ թշնամուն հետ շարտելով Սյունիքի տարածքից: 1920 թ. ապրիլին հայկական զինված ուժերը, մոտ 5000 զինվոր, Արցախի տարածքում ջախջախեցին ազերիական մոտ 10000-անոց զինված ուժերին, վերջնականապես նրանց հետ շարտելով Արցախի տարածքից: Սակայն նոյն թվականի ապրիլի 28-ին ազերիական պետության խորհրդայնացումը փոխեց ամբողջ իրավիճակը տարածաշրջանում:

Բոլշևիկյան Ռուսաստանի 11-րդ բանակի 28-րդ դիվիզիայի օգնությամբ ազերիական ուժերը առանց որևէ դժվարության գրավեցին Արցախը, այնուհետև վերջնագիր ներկայացնելով՝ գրավեցին Սիսիանը, Կապանը, Գորիսը: Հայկական ուժերը, ամրանալով անառիկ լեռնային մասերում, անցան ինքնապաշտպանության:

Հայերն իրենց հիմնական ուժերը կենտրոնացրել էին Կապանի տարածքում գտնվող Խուստուի լեռան վրա, որը հանդիսանում էր նաև յուրահատուկ զինվորական կայանատեղի: Այստեղ Նժդեհը ստեղծեց «Դավիթբեկյան ուխտերը» «Հանուն հայրենիքի՝ դավիթբեկաբար» նշանաբանով: Այս ուխտերի նպատակը ոչ միայն զորքի, այլ նաև բնակչության զաղափարական և բարոյահոգերանական վիճակի բարելավումն էր: Մոտ երեք ամիս տևող զաղափարական աշխատանքից հետո 1920 թվականի սեպտեմբերի 1-ին Գ. Նժդեհի զինավորությամբ հայկական զինված ուժերը Զևայի ճակատամարտում ջախջախեցին ազերի-բոլշևիկյան զինված ուժերին, զիսովին ոչնչացնելով ուսական 84-րդ բրիգադը: Արդեն հոկտեմբեր ամսան ազատագրվեց Կապան քաղաքը, որտեղ բնակչությունը ջերմորեն դիմավորեց հայկական զինյալներին: Նոյն հոկտեմբերի 14-ին Պ. Տեր-Դավթյանի զինյալ ստորաբաժանումներն առանց լուրջ մարտերի ազատագրեցին Սիսիանը: 1920 թվականի հոկտեմբերի 24–28-ը ընկած շրջանում հայկական զինված ստորաբաժանումները բնակչության աջակցությամբ ազատագրեցին Գորիս քաղաքը: Փաստորեն ողջ Սյունիքը ազատագրված էր: Այս մարտերի ընթացքում թշնամին կորցրեց մոտ 5000 սպանված, 1600 գերի, 4 թնդանոր, 67 զնդացիր:

Հայաստանի Հանրապետության խորհրդայնացումից հետո 1921 թվականի ապրիլի 2-ին Տարեկ Վանքում Զանգեզուրը հոչակվեց անկախ հանրապետություն՝

Լեռնահայաստանի զինանշանը

«Լեռնահայաստանի Հանրապետություն» անվամբ. վարչապետ նշանակվեց Սիմոն Վրացյանը, սպարապետ՝ Գարեգին Նժդեհը: Լեռնահայաստանի Հանրապետությունը գոյատևեց մինչև 1921 թվականի հովհանք 7-ը:

Լեռնահայաստանի Հանրապետության գոյությունը և հերոսամարտը հայոց ազգատարական շարժման պատմության անմոռաց էջերից մեկն է, քանի որ Սյունիաց աշխարհի դիրքը իր ուազմավարական նշանակությամբ կենարար դեր է խաղում ներկա և ապագա Հայաստանի, հայ ժողովրդի գոյապահպանության գործում: Այս հերոսական պայքարում իրենց ուազմական գիտելիքների իմացության, ազգային գործչի կերպարով և հայրենասիրության մարմնացումով անմահացան այնպիսի ազգանվեր գործիչներ, ինչպիսին էին Դրաստամատ Կանայանը, Գարեգին Նժդեհը, Արսեն Շահմազյանը, Պողոս Տեր-Դավթյանը, նշանավոր հայ մտավորական Ակսել Բակոնցը և ուրիշներ:

ՀԻՇԻՌ

1. Հայաստանի Առաջին Հանրապետության գինվորական նախարարներին՝ Հովհաննես Հախվերդյան (1918 հունիս–1919 մարտ), Քրիստափոր Արարատյան (1919 մարտ–1920 ապրիլ), Ուորեն Տեր-Մինասյան (1920 ապրիլ–նոյեմբեր), Դրաստամատ Կանայան (1920 նոյեմբեր–դեկտեմբեր):
2. Տարեկի վաճրում 1921 թ. ապրիլի 2-ին Լեռնային Հայաստանի Հանրապետության հոչակումը, նրա վարչապետ Ս.Վրացյանին, սպարապետ Գարեգին Նժդեհին:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ե՞րբ ձևավորվեց հայկական կորպուսը, սկզբնական շրջանում նրա կազմը:
2. Ի՞նչ գիտեք Լեռնային Հայաստանի Հանրապետության մասին:
3. Զորավար Անդրանիկի ջոկատը Սյունիքում ինչպես էր սպառազինված:
4. Գարեգին Նժդեհը ե՞րբ դարձավ Սյունիքի գինված ուժերի գլխավոր հրամանատար:
5. Ո՞րն էր Նժդեհի մարտավարության էությունը:

Հայաստանի Առաջին Հանրապետության բանակի կառավարման, աստիճանաբաշխման և կադրերի պատրաստման համակարգը

Հայաստանի Առաջին Հանրապետության բանակը կազմավորված էր ոուսական բանակի համակարգով և կառավարվում էր ոուսական գինվորական օրենքներով ու կանոնագրքերով: Հրամանատարական կազմը բաղկացած էր ոուսական գինվորական գիմնազիաներ, ուսումնարաններ և ակադեմիաներ ավարտած և ոուսական բանակի կազմում իր ծառայությունը անցկացրած սպաներից: Բանակի կազմը համալրել էին նաև նախկին կամավորական գումարտակների հրամանա-

տարական կազմի զինվորականներ: Ըստ նախկին զինվորական նախարար Ռուբեն Տեր-Մինասյանի, «ռուսական բանակից եկածներն ունեին իրենց արժանիքները զիտական տեսակետից, բայց նաև իրենց թերությունները ոգու և ազգային տեսակետից»:

Իսկ կամավորական գումարտակների նախկին հրամանատարները եկել էին լրացնելու «ոգու և ազգային տեսակետից» եղած թերին:

Զինվորական 1-ին նախարար Հովհաննես Հախվերյանը ավարտել է մի քանի ռուսական ռազմական ուսումնական հաստատություն և պարզեատրվել ցարական մոտ 10 շքանշաններով ու մեղալներով: Թովմաս Նազարելյանն ավարտել է մի շարք ռազմական ուսումնական հաստատություններ, ռուսական բանակում զբաղեցրել է դիվիզիայի հրամանատարի պաշտոն: Քրիստափոր Արարատյանը մասնակցել է մի շարք պատերազմական գործողությունների, ցարական պարզեատրվել է նաև ռումինական ամենաբարձ՝ Ռումինական բազի շքանշանով՝ կոմանդորի աստիճանով: ՀՀ ԶՈՒ գլխավոր շտարի պետ Արսեն Դոլոխանյանը ռուսական բանակում

Հայկական բանակի շարքային և սպայական կազմի համազգեստը

զբաղեցրել է բրիգադի շտարի պետի պաշտոն, պարզեատրվել է Գերզիկյան ու կե գեներով: Դիվիզիայի հրամանատար Մովսես Սիլիկյանը ռուսական բանակում եղել է դիվիզիայի, զորախմբի հրամանատար, գեներալ-մայորի կոչումը ստացել է 1915 թվականին: Բոլոր սպաներն անխտիր, հատկապես բարձրաստիճան սպայական կազմը, չեն պատկանում որևէ բաղաքական հոսանքի, սակայն լինելով հայրենասեր և ազգային շահերով տոգորված զինվորականներ, սրբությամբ էին կատարում իրենց զինվորական պարտքը հայրենիքի հանդեպ:

1918 թվականի հոկտեմբերին արդեն ձևավորվել էր զինվորական նախարարությունը՝ իր վարչական ապարատով: Գլխավոր շտարի կազմի մեջ մտնում էին զորահավաքային, հրահանգչական, հրետանային, ռազմատեխնիկական, համբարակային, զինախարարության գեներալ-վերահսկիչի, զորքերի բնակարանավորման, ռազմասանիտարական, ռազմանախարուժական բաժնները, ինչպես նաև զինվորական դատարանը և ռազմադատախազական հսկողության հիմնարկները: 1919 թվականի սկզբին զինվորական նախարարության առներեր ստեղծվեց նաև ռազմական խորհուրդ, նախագահ նշանակվեց գեներալ-լեյտենանտ Թովմաս Նազարելյանը, որին մեկ ամիս հետո հանձնարարվեցին զորքերի գլխավոր հրամանատարի /սպարապետի/ պարտականությունները:

ՀՀ բանակի սպաներին և զինվորներին իրավունք էր վերապահված կրելու նախկին ծառայության ընթացքում ստացած շքանշաններն ու մեղալները:

Չնայած իր կարճատև գոյությանը, կառավարության ուշադրության կենտրոնում է եղել նաև կադրերի պատրաստման գործընթացը: ՀՀ մի շարք տարածքներում բացվեցին ռազմական մի շարք կրթօջախներ, որոնք հանդիսանում էին սպաների պատրաստման հիմնական առյութը: 1920 թվականին Երևանում սկսեցին գործել գլխավոր շտարի սպայական դասընթացները: Նոյն թվականին Ալեք-

սանդրապոլում և Կարսում համապատասխան աշխատանքներ տարվեցին զինվորական ուսումնական հաստատությունների հիմնադրման համար: Մինչ այդ Ալեքսանդրապոլում գործում էր զինվորական զիմնազիա, որտեղ ուսանում էին 10–12 տարեկանից մինչև 17–18 տարեկան յունկերներ: Երևանի և Ալեքսանդրապոլի հոսպիտալներին կից բացվեցին բուժական դպրոցներ, որոնք պատրաստում էին բուժքույրեր և բուժակներ: Ռադիոհեռագրային դիվիզիոններ կից բացվեց կապի դպրոց:

Բանակի գաղափարական, կրթական, քարոզչական աշխատանքներն ավելի ակտիվացնելու համար նախարարության կողմից մշակվեց և սկսեց տպագրվել «Ռազմիկ» շաբաթաթերթը, որոշ ժամանակ անց շաբաթաթերթի խմբագրությունն սկսեց մշակել և լույս ընծայել «Հայ սպայի համար» գրքույկը, որի առաջին էջում գրված էր. «Հայ բանակի սպա, քեզանից է կախված քո հարազատ ժողովրդի և հայրենիքի բախտը: Քեզանից է կախված քո զինվորների վարքը և բարքը: Ուրեմն գործի անցի՞ր և դաստիարակի՞ր քո զինվորներին, դաստիարակի՞ր ինքդ քեզ»: Պետք է նշել, որ բանակում յուրաքանչյուր գումար ուներ քահանա, որի հիմնական գործառույթների մեջ մտնում էր կրթադաստիարակչական գործունեությունը, նրանք պարտավոր էին ամենուր լինել իրենց գորքի հետ: Զինված ուժերը օգտվում էին հիմնականում ռուսական բանակի կանոնադրություններից, որոնք համարվում էին տվյալ ժամանակ աշխարհի լավագույն զինվորական կանոնադրություններից մեկը:

Ինչպես հանրապետության մյուս հիմնարկներում, ազգային բանակում նույնպես սկսվեց բանակի ազգայնացման գործընթացը: 1920 թվականին նախարար Ռուբեն Տեր-Մինասյանի հրամանով ամբողջ գրագրությունը բանակում սկսեց տարեկ հայերեն լեզվով: 1920 թվականի հունիսի 26-ի թիվ 1073 հրամանով բանակի բոլոր ստորաբաժնումներում մտցվում էր հայերեն գործադրանություն, միաժամանակ արգելվում էր նախարարության համակարգում ծառայության վերցնել այն անձանց, ովքեր չեն տիրապետում հայերենին:

Համաձայն ՀՀ կառավարության 1919 թվականի հունիսի 1-ի «Զինապարտների հաշվառման ու գորակոչի մասին» ՀՀ օրենքի, ծառայության ընդհանուր ժամկետ սահմանվում էր 18 տարի, որից 3 տարին իսկական զինվորական, իսկ 15 տարին՝ պահեստագործ: Զինվորական ծառայության գորակոչվում էին 18 տարին լրանալուն պես: Հաշվառումը կատարվում էր 16–43 տարեկանների համար: Արտոնություն տրվում էր անշխատունակ ծնողներ ունեցող միակ կերակրող երիտասարդին, երկարգծի, միլիցիայի, դատական մարմինների աշխատակիցներին, գավառային և քաղաքային կոմիսարներին:

Բանակում կարգապահությունը ամրապնդելու համար 1919 թվականի հուլիսի 24-ին ուժի մեջ մտավ «Մահապատճի մասին» ՀՀ օրենքը: Այդ օրենքով պատճի

*Սպայական կազմի զինվորական կոչումների
սարքերանշաններ*

առավելագույն չափը տարածվում էր ոչ միայն զինծառայողների, այլ նաև պետական պաշտոնյաների վրա: Որպես օրենք պետական բոլոր պաշտոնյաների երեխաները պարտավոր էին ծառայել ՀՀ ազգային բանակում: Ընդունվեց նաև «Զորքերում դասալրության դեմ պայքարի մասին» ՀՀ օրենքը, որով պատասխանատվության էին ենթարկվում այն բոլոր մարդիկ, ովքեր թաքցնում էին դասալիք զինծառայողներին:

Հայոց բանակում պահպանվում էին սպայական այն բոլոր աստիճանները, որոնք առկա էին ոուսական բանակում՝ պրապորչչիկ, պոդպորուչիկ, պորուչիկ, շտաբս-կապիտան, կապիտան, փոխգնդապետ, գնդապետ, գեներալ-մայոր, գեներալ-լեյտենանտ, ինֆանտերիայի գեներալ: 1918–1920 թթ. հայկական բանակում ծառայել են 27 գեներալ, մոտ 60 գնդապետ և մոտ 2500 այլ աստիճանի սպաներ:

Ծնորհիվ ստեղծված ճկուն կադրային քաղաքականության և կառավարման համակարգի, հայկական բանակը կարողացավ դիմակայել ներքին և արտաքին մի շարք մարտահրավերների, դառնալ տարածաշրջանի մարտունակ և կարգապահ զինված ուժերից լավագույնը:

ՅԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

- Ի՞՞նչ սկզբունքով էր կազմավորված Հայաստանի Առաջին Հանրապետության բանակը:
- Ի՞՞նչ տարբերություն կար ոուսական զինվորական զիմնազիաներ ավարտած հրամանատարների և կամավորական գումարտակների նախկին հրամանատարների միջև:
- Թվարկի՛ր 1918 թ. հոկտեմբերին ձևավորված զինվորական նախարարության բաժինները:
- Ինչպիսի՞ն էր կադրերի պատրաստման գործընթացը:
- Ի՞նչ միջոցներ ձեռնարկվեցին դասալրության դեմ պայքարի համար:

ՄԱՐՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՈՒՆՁԵՐ

Ինժեներական արգելափակոցներ: Հակատանկային ականչեր

Ինժեներական արգելափակոցներ: Ժամանակակից մարտում ինժեներական արգելափակոցները կարևոր դեր են խաղում ստորաբաժանումների մարտական գործողություններն ապահովելու համար: Դրանք տեղադրվում են ստորաբաժանումների գրադեգրած առջևի եզրի առաջ, թերում և միջտարածքներում՝ հակառակորդի առաջխաղացումը կասեցնելու, տեղաշարժը դժվարացնելու, զենքի բոլոր տեսակներից հակառակորդին հարվածներ հասցնելուն առավել բարենպաստ պայմաններ ստեղծելու համար: Ինժեներական արգելափակոցները կիրառվում են մարտի բոլոր տեսակներում: Ըստ գործողության բնույթի ինժեներական արգելափակոցները լինում են՝ **ականապայթուցիկ, ոչ պայթուցիկ և համակցված:**

Հակատանկային ոչ պայթուցիկ արգելափակոցներ

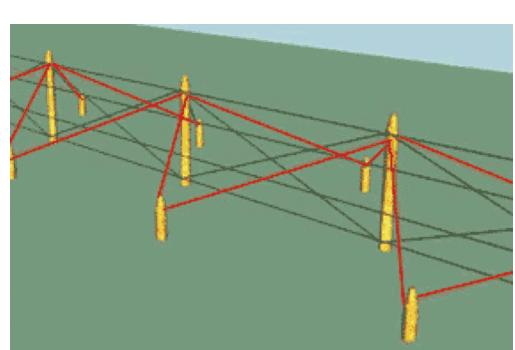
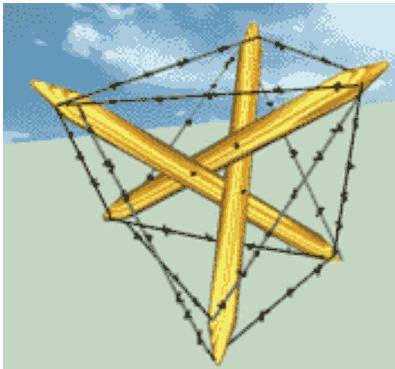
Հիմնական ձևը **ականապայթուցիկն** է (հակատանկային, հակատրանսպորտային, հակահետևակային, հակառադրիուային), որը ինժեներական արգելափակոցների հիմքն է և տեղադրվում է ականապաշտերի, ականախմբերի և առանձին ականների տեսքով: Ականապայթուցիկ արգելափակոցների արդյունավետությունը կախված է նոր տեսակի ականապայթուցիկ միջոցների և դրանց մարտական կիրառման նոր եղանակների ներդրումից:

Ոչ պայթուցիկ արգելափակոցները լինում են **հակատանկային** և **հակահետևակային:**

Հակատանկային ոչ պայթուցիկ արգելափակոցներ են հակատանկային խրա-

մատները (փոսերը), էսկարպները, հակաէսկարպները, ցցապատնեշները, անտառային կուտակումները, բետոնից, քարերից, աղյուսից պատրաստված արգելքները և այլն:

Հակահետևակային ոչ պայթուցիկ արգելափակոցներից են՝ սակավ նկատելի լարային ցանցերը, փշալարերից և հարթ լարերից արգելափակոցային ծաղկաշղթաները, «ողնիները», մետաղյա արգելքները և այլն: *Մշտական արգելափակոցներ* են՝ բարձր և ցածր ցցերի վրա լարային ցանցերը, լարային

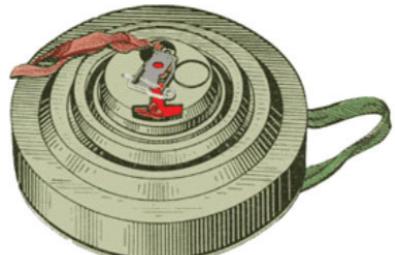
Հակահետևակային լարային արգելափակոցներ

ցանկապատերը, դեռ ու դեն ցրված լարերը: Ոչ պայթուցիկ արգելափակոցներ կառուցելիս բողոքում են անցումներ՝ իրենց զորքերի անցնելու համար, որն արագ փակելու նպատակով տեղադրում են անհրաժեշտ քանակի ականներ կամ փոխադրովի արգելափակոցներ: Արգելափակոցները հաղթահարելու համար ստեղծում են անցումներ: Կախված իրադրությունից և արգելափակոցների տեսակից, անցումներ կարող են ստեղծվել տաճկերի և հրետանու միջոցով՝ ավերելով արգելափակոցները: Գիշերային պայմաններում, անձրևի և ձյան ժամանակ կամ արգելափակոցների թույլ պաշտպանության դեպքում հետևակը լարերը կտրատելով բացում է անցումներ:

Էլեկտրականացված լարային արգելափակոցներում անցումներ պատրաստելու համար լարային հատվածները ավերվում են այնպես, որ մնացած լարերը իրար միացած չլինեն, կամ հողակցվում են:

Հակատանկային ականներ: Հակատանկային ականները կիրառվում են հակառակորդի տանկերի, հետևակի մարտական մեքենաների, զրահապատ փոխադրիչների և այլ մարտական ու տրանսպորտային տեխնիկայի դեմ պայքարելու համար:

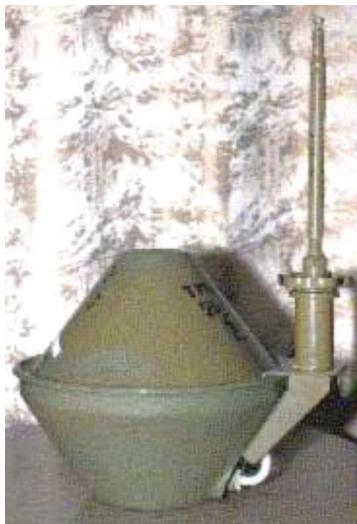
Ըստ տաճկերի (մարտական տեխնիկայի) վրա ունեցած ազդեցության (խոցման բնույթի) հակատանկային ականները լինում են՝ **հակարքուրային, հակահատակային, հակակողային և համակցված:** Ըստ պայթուցիչ սարքի կառուցվածքի ականները լինում են՝ **հպումային** և **ոչ հպումային:**

Հակարքուրային ական

Հպումայինը պայթում է անմիջապես ականի պայթուցիչի տվիչի վրա ազդեցություն գործելիս, իսկ ոչ հպումայինը՝ ֆիզիկական դաշտի ազդեցությամբ (մագնիսական, սեյսմիկ, ակուստիկ, ինֆրակարմիք):

Ըստ կառավարման աստիճանի ականները լինում են **կառավարելի և ոչ կառավարելի:** Կառավարումն իրազորդվում է օպերատորի կողմից՝ ուղիղոյն կամ հաղորդալարերի միջոցով: Այդպիսի կառավարման էությունն այն է, որ ականադաշտում իր տանկերի տեղաշարժման դեպքում նրանք ինքնուրույն չեն պայթում, իսկ հակառակորդի տանկերն անցնելիս պայթեցվում են:

Հակառատակային ական

Հակատանկային ականները տեղադրվում են ձեռքով, մեքենայացված միջոցներով և հեռահար միջոցներով՝ ինքնարփոներից, ուղարփոներից, հրետանուց:

Հակատանկային ականը կազմված է պատյանից (մետաղյա, փայտյա, պլաստմասսայե, ապակե), պայթուցիկ լիցքից, պայթուցիչից, միջանկյալ ճայրիչից (դետոնատոր): Որոշ հակատանկային ականները հատակին և կողային մակերեսներին կարող են ունենալ պայթուցիչի բռնկիչի պարուրակավոր բներ: Այդ ականները կարող են ականագերծվել միայն պայթեցման միջոցով:

Հակատանկային ականները գործում են հետևյալ սկզբունքով. տանկի բրբուրը կամ մեքենայի անհիվը անցնելով ականի վրայով՝ ճգնում է նրա կափարիչը, որի հետևանքով հարվածիչը զապանակի ազդեցությամբ ծակում է բռնկիչը և առաջացնում ականի պայթում:

Հակատանկային հակառատակային ականը վճարում է իր լիցքի ֆուզասային ազդեցությամբ և կուտակային շիրով: Այդպիսի ականների քաշը լինում է 9–13 կգ, պայթուցիկ նյութի լիցքը՝ 5,5–10 կգ, հակառատակային կուտակիչ ականի քաշը 1,6–7 կգ է, պայթուցիկ նյութի լիցքը՝ 1,1–5 կգ:

Հակառատակային ականը պայթում է տանկի տակ հատուկ պայթուցիչն աշխատելու դեպքում, եթե մեքենայի իրանք թեքում է ականի ցցածողի անտենան ուղղահայաց դիրքից կամ պայթում է առանց հպման՝ տվիչի աշխատանքի դեպքում և կուտակիչ շիրով ծակում տանկի հատակը, վնասում բրբուրը: Այդ ականների քաշը կարող է լինել 2,7–10 կգ, լիցքը՝ 1,3–6 կգ:

Հակատանկային հակառատակային ականը խոցում է մարտական տեխնիկայի (բրբուրավոր կամ անվավոր) գրահապատ կողը: Ականն ունի սեյսմիկ և ինֆրակարմիք տվիչներ: Սեյսմիկ տվիչը տեղադրվում է

Հակառատակային ական

բնահողում և լարերով միանում ինֆրակարմիր տվիչին: Ականի լիցքի պայթյունի ժամանակ ստեղծված հարվածային (հրահալ) գունդը խոցում է տանկն իր բարձր ջերմությամբ և ճնշումով մինչև 5–50 մ հեռավորության վրա՝ առաջացնելով մինչև 80 մմ տրամագծով անցք: Ականը տեղադրվում է հակառակորդի տեխնիկայի հավանական շարժման ուղղությունից աջ կամ ձախ, 5–50 մ հեռավորության վրա: Ականը տեղադրվում է ոչ կառավարվող /ավտոնոմ/ և կառավարվող տարրերակներով, որի կառավարման վահանակը դրվում է 100 մ հեռավորության վրա:

Հակահետևակային ականներ: Ականադաշտեր

Հակահետևակային ականները նախատեսված են հակառակորդի կենդանի ուժը շարքից դուրս բերելու համար: Ըստ գործողության տեսակի դրամք դասակարգվում են՝ ֆուզասային, բեկորային և գնդակային:

Հակահետևակային ֆուզասային ականը պայթյուն է կափարիչի կամ իրանի քողարկող շերտի վրա անմիջականորեն ճնշում գործելիս: Սովորաբար, վնասվում է զինվորի այն ոտնարարը, որով տրորել է ականը, իսկ մյուս ոտքը՝ կախված հեռավորությունից, կարող է և չվնասվել:

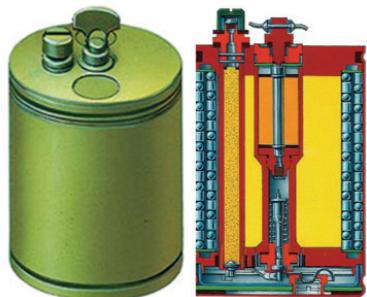
Հակահետևակային բեկորային ականը (ՀԲԱ-2Մ) ունի չուզունե պատյան, պայթուցիկ նյութ, պայթուցիչ և տեղադրման հարմարանք: Ականի համատարած խոցելիության (շրջանաձև խոցելիության) շառավիղը հասնում է 4 մ-ի, իսկ ցատկող ականի համատարած խոցելիության շառավիղը 25 մ է: Ականը լիցքավորված է հազարավոր գլանակաձև բեկորներով: Ականի պայթյունի բարձրությունը գետնի մակերևույթից 0.6–0.9 մ է: Ականի կառուցվածքը թույլ է տալիս այն տեղադրել տարբեր պայթուցիչներով և կառավարվող տարրերակով:

Հակահետևակային ականների խոցման ազդեցությունը հաճախ լինում է ուղղորդված՝ խոցման հեռավորությունը 50, 90, 100 կամ 200 մետր է:

Հակահետևակային ծգման գործողության բեկորային ականը իր բեկորներով վնասում է մի մարդու կամ մի քանիսին միաժամանակ այն պահին, եթե ուժով ձգելով լարը, դուրս է քաշվում պայթուցիչի մարտական ճուկին:

Ֆուզասային ականի պայթելը վնասում է մի մարդու, իսկ բեկորայինը՝ մի քանիսին միաժամանակ:

Հակահետևակային գնդակային ականը վնասում է մարդու ոտնարարը, եթե ուժով նա սեղմում է ականի կափարիչը, և ատրճանակի (SS տեսակի) փամփուշտի (7,62 մմ) գնդակը դուրս է գալիս ականի փողոց: Զանի որ մարդու ոտնարարն ունի

Հակահետևակային բեկորային ական

բարդ կառուցվածք՝ մանր և նուրբ շատ ոսկրեր, նրա ցանկացած վճարում համարվում է ծանր:

Ականաղաշտը տեղանքի հատված է, որտեղ սահմանված կարգով կամ անկանոն տեղադրված են մեկ կամ մի քանի տեսակի ականեր: Ականաղաշտը տեղադրվում է տեղանքի սահմանափակ մասերում, ճանապարհների հանգույցներում, ինչպես նաև դիվերսիոն-հետախուզական խմբերի հնարավոր կենտրոնացման հատվածներում կամ նրանց տեղաշարժման հավանական ուղղությամբ:

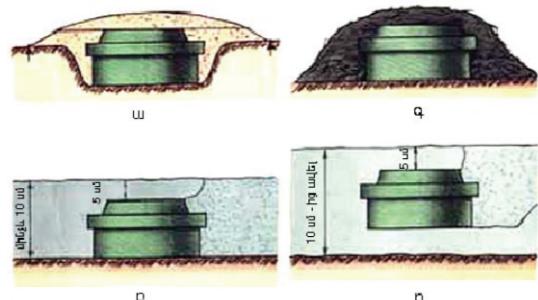
Հակատանկային ականային դաշտը, սովորաբար, ունենում է 300–500 մ ճակատ, 60–90 մ և ավելի խորություն: Ակաները տեղադրվում են 3–4 շարքով:

Հակատանկային ականեները տեղադրվում են ձեռքով, մերենայացված միջոցներով (քարշիչ ականապատման արգելափակոցներ, բրուրավոր ականապատման արգելափակոցներ, փոխադրովի ականապատման համակարգեր) կամ հեռահար միջոցներով՝ ինքնաթիռներից, ուղղաթիռներից, հրետանուց:

Հակահետևակային ականաղաշտը ստեղծվում է ֆուզասային և բեկորային ականեներով: Ակաները տեղադրվում են հակատանկային ոչ պայքուցիկ ականաղաշտերից առաջ կամ նրանց հետ համակցված: Ականաղաշտը ճակատով մի քանի տասնյակից մինչև հարյուր մետր է, իսկ խորությամբ՝ 10–15 մ և ավելի:

Հակահետևակային գնդակային ական

Հակահետևակային ականի տեղադրումը.
ա. բնահողում, բ. ճայան մեջ, գ. բնահողի վրա,
դ. խոր ճայան մեջ

տեղադրել ականը, լիցքավորել պայքուցիչով, ապահովիչի պահպանակը քաշելով բերել մարտական դրության և քողարկել: Հակատանկային ականեները քողարկվում են հողի 5–8 սմ շերտով, իսկ հակահետևակային ականները, դրանք ոչնչացվում են պայքուցիկ նյութի լիցքի պարպումով կամ այլ եղանակներով: Ականներ տեղադրելիս տեղանքի այդ հատվածում արգելվում է կողմնակի մարդկանց գտնվելը:

Ականաղաշտերի ապարողարկիչ նշաններ են՝ թմբերի առկայությունը տեղադրված ականների վրա, տեղադրումից հետո չհավաքած փաթեթը, հողը, ակա-

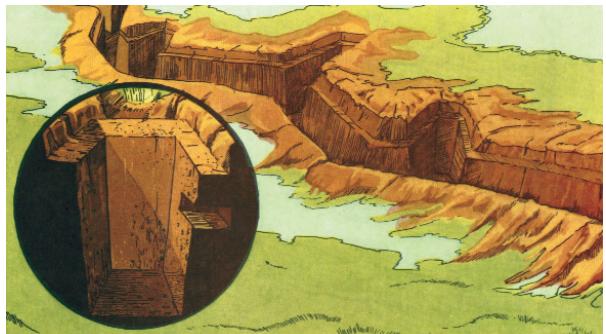
նի կամ պայքուցիչի մոռացված խցանիչը, ականապատելուց հետո թողած զորդիքներն ու հարմարանքները, նարդկանց և մեքենաների հետքերը, ուղեցույցների առկայությունը, ձմռանը՝ տրորված ձյունը:

Ականադաշտը տեղադրելուց հետո կազմվում է **ականադաշտի տեղեկագիր**, որտեղ նշվում են ականների տեղադրման տեղերը, ականների տեսակները և տեղադրման ժամանակը:

Ձինվորի անհատական խրամատ

Դիրքերի հմուտ ինժեներական սարքավորումն ունի որոշիչ դեր մարտում հաջողության հասնելու համար: Այն բարենպաստ պայմաններ է ստեղծում դիտարկման ու կրակ բացելու համար, պաշտպանում է անձնակազմը և տեխնիկան հակառակորդի զանգվածային խոցման միջոցներից, ապահովում է բարուն և արագ տեղաշարժը մարտի ընթացքում: Դիրքերի ինժեներական սարքավորումն իրականացնում է ջոկի անձնակազմը ամրաշինական գործիքների, տեղական նյութերի և այլ միջոցների օգտագործմամբ՝ հաշվի առնելով տեղանքի պաշտպանիչ և քողարկիչ հատկությունները:

Խրամատը դաշտային ամրաշինական կառույց է, որը ծառայում է որպես կրակային դիրք և կենդանի ուժի ու տեխնիկայի համար պարզագույն թաքստոց ժամանակակից բոլոր հարվածային միջոցներից պաշտպանվելու համար (անձնակազմի կորուստը պակասում է 4–6 անգամ): Այն զգալիորեն բոլուցնում է բափանցող ճառագայթումը, նվազեցնում հարվածային ալիքի և լուսային ճառագայթման շառավիղը: Խրամատները լինում են անհատական և ստորաբաժանման համար:

Չոկի խրամատ և խրամախորը

Առաջին հերքին փորում են անհատական խրամատներ ավտոմատավորների, գնդացրորդների, նշանառուների, նոնականետորդների, ՀՍՄ/ԶՓ/-ի համար և կատարվում է գնդակոծման ու դիտարկման տեսադաշտի մաքրում: Անհատական խրամատները հաղորդակցության ուղիներով միացվում են ՀՍՄ/ԶՓ/-ի խրամատին, վերջում կառուցվում է փակ խրամաճեղը:

Ավտոմատավորի /զնդացրորդի/ համար անհատական խրամատ սարքելիս սկզբուն փորվում է պառկած վիճակից կրակելու համար, ինտ այն խորացվում է՝ ծնկած, ապա՝ կանգնած կրակելու համար: Խրամատի փորման հաջորդականությունը կախված է պաշտպանության անցնելու պայմաններից:

Պառկած վիճակում կրակելու համար անհատական խրամատ փորվում է այս-

պես. ընտրված տեղում զինվորը պառկում է և ավտոմատը դնում իրենից աջ՝ ձգված ձեռքի երկարությամբ, ապա շրջվելով ձախ՝ պատյանից հանում է սակրային քահը, երկու ձեռքով բռնում կորճ ու դեպի իր կողմը հարփածելով կտրում հողի վերին շերտը կամ ճիմը, դնում իրենից առաջ, նշում է խրամատի սահմաններն ու սկսում փորել: Հողապատճեց ստեղծելու համար անհրաժեշտ է հողը շարտել դեպի առաջ՝ հակառակորդի կողմը: Եթե խրամատի առջևի մասում խորությունը հասնում է 30 սմ-ի, զինվորը հետ քաշվելով շարունակում է փորել պահանջված երկարությունը /170 սմ/, որպեսզի ծածկվեն մարմինն ու ոտքերը: Փորելն ավարտելուց հետո հողապատճեցը համար առաջ փորելու միջնորդը մինչև 60 սմ՝ ծնկած կրակելու և 110 սմ՝ կանգնած կրակելու համար: Խրամատը փորելիս հողը շարտվում է առաջ և կողքերը՝ առաջացնելով հողապատճեց, որը կպաշտպանի հրաձիգին ճակատային ու թևային ավտոմատային, զնդացրային կրակոցներից և բեկորներից: Խրամատի կողային պատի վրա սարքավորվում է որմնախորշ զինամթերքի համար: Խրամատը փորելիս անհրաժեշտ է անընդմեջ կատարել քողարկման աշխատանքներ: Պառկած վիճակում խրամատ փորելը տևում է 25–40 րոպե:

Կրակելը անհատական խրամատից

հակառակորդի կողմը: Եթե խրամատի առջևի մասում խորությունը հասնում է 30 սմ-ի, զինվորը հետ քաշվելով շարունակում է փորել պահանջված երկարությունը /170 սմ/, որպեսզի ծածկվեն մարմինն ու ոտքերը: Փորելն ավարտելուց հետո հողապատճեցը համար առաջ փորելու միջնորդը մինչև 60 սմ՝ ծնկած կրակելու և 110 սմ՝ կանգնած կրակելու համար: Խրամատը փորելիս հողը շարտվում է առաջ և կողքերը՝ առաջացնելով հողապատճեց, որը կպաշտպանի հրաձիգին ճակատային ու թևային ավտոմատային, զնդացրային կրակոցներից և բեկորներից: Խրամատի կողային պատի վրա սարքավորվում է որմնախորշ զինամթերքի համար: Խրամատը փորելիս անհրաժեշտ է անընդմեջ կատարել քողարկման աշխատանքներ: Պառկած վիճակում խրամատ փորելը տևում է 25–40 րոպե:

ՅԻՇԻՌ

1. Արգելվում է համել հակահետևակային ականները. որանք պետք է ոչնչացնել պայրուցիկ լիցքի պարպումով կամ այլ եղանակով:
2. Ականների տեղադրման հատվածում արգելվում է կողմնակի անձանց ներկայությունը:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ի՞նչ նպատակով են տեղադրվում ինժեներական արգելափակոցները:
2. Ինչպես կարելի է հայտնաբերել էլեկտրական լարային արգելափակոցները:
3. Ինչպես են դասակարգվում հակատանկային ականները:
4. Բնութագրե՛ք հակատանկային ականի ընդհանուր կառուցվածքը և գործողության սկզբունքը:
5. Ինչպես են դասակարգվում հակահետևակային ականները:
6. Որո՞նք են հեռահար միջոցներով ականների տեղադրման առանձնահատկությունները:
7. Ինչպես են տեղադրվում հակատանկային ականները, ուրվագծել այն:
8. Նկարագրե՛ք խրամատի սարքավորումը:

Ականների և պատերազմից մնացած շպայթած զինամքերի հետ վարվելու կանոնները

Աշխարհում 100-հազարավոր մարդ ամեն տարի գոկում է ականների և պատերազմից մնացած շպայթած զինամքերի պայթյունից: Չոհվածների մոտ 50 տոկոսը կազմում են երեխանները, երեք անգամ ավելի մարդ դառնում են հաշմանդամ:

Նոր սերնդի ականների իրանք ոչ թե մետաղական է, այլ պլաստիկ, կերամիկայից, ապակուց, սինթետիկ հյուսվածքից, որոշ ականներ ել չունեն պատյան, իսկ նրանցում կիրառվող պայթուցիչն ունի մեխանիկական մեծ ամրություն: Ցանկացած ականորսիչով դրանք դժվար է հայտնաբերել: Միայն ականորսի ծառայության շների միջոցով է հնարավոր ականների հուսալի որոնումը:

1988–94 թթ. Արցախյան պատերազմի ժամանակ ճախվին Սովետական Միության զինված ուժերի, Աղբեջանի ՄՀՕՁ-ի ջոկատների, ինժեներական պատրաստության թերի գիտելիքներով մարդկանց կողմից առանց համապատասխան սխեմայի հայ-աղբեջանական սահմանին տեղադրվել են մեծաքանակ հակահետևակային, հակատանկային ականներ, այդ պատճառով ել շատ դեպքերում ականային դաշտ սահմանելն անհնար է եղել և որից ել մինչև այժմ տուժում է խաղաղ բնակչությունը: Վերջին ժամանակներս պետական մարմիններն ու հասարակական կազմակերպությունները լրջորեն հետաքրքրվում են ականազերծման հարցերով: Մեր հանրապետության հիմք մարզերում՝ Տավուշում, Սյունիքում, Վայոցձորում, Գեղարքունիքում և Արարատում կատարվել են վնասազերծման լայն աշխատանքներ: Սակայն Հայաստանի և Աղբեջանի շփման գոտում դեռևս կան չվնասազերծված ականներ: Ականազերծումը լրիվ կերպով կատարելու համար Էջմիածնում ստեղծվել է ականազերծման ազգային կենտրոն՝ տեղեկատվության, կինոլոգիայի, բուժանձնակազմի բաժիններով և համալրված հատուկ սարքավորումներով: ԱՄՆ-ի պետդեպարտամենտի և ՀՀ պաշտպանության նախարարության համագործակցության շնորհիվ 2003 թ. 170 հայ մասնագետներ ստացել են միջազգային սակրավորի հավատագիր: Հայ մասնագետ զինծառայողները մասնակցում են Կոսովոյում, Իրաքում ականազերծման և այլ մարդասիրական աշխատանքների, արժանանալով բարձր գնահատականի:

Ականազերծման ժամանակ լինում են նաև դժբախտ պատահարներ, որոնցից խուսափելու համար ականազերծողներն ունեն հատուկ հանդերձանք. պաշտպանական սաղավարտ՝ դեմքը և աշքերը թեկորներից, քարերից, ավազահատիկներից պաշտպանելու համար, զրահարածկոն, ականորսիչ: Նկարում ականորդի առաջ դրված է կարմիր գույնով ներկված ծոռ, վրան փաքաքված 2 կարմիր ժապավեն: Սուուգելով տեղանքը, ականորդը գործում է այդ ծոռը տեղանքում դեպի

Ականազերծում

առաջ, բացվում են ժապավենները, և հստակ երևում է, թե որտեղ է կատարվել ականազերծման աշխատանքը: Ականազերծումը նշելու համար երբեմն տեղանքում ամրացվում են ցցեր, իսկ հայտնաբերած ականները նշվում են դրոշներով:

Չպայթած ականների և զինամքերի հետ վարվելու կանոնները.

- **արգելվում է** մտնել տեղանքի այն հատվածները, որտեղ կան չպայթած զինամքերը (արկեր, ականներ, ոռումքեր, պայթուցիչներ, նմանակող միջոցներ և այլ պայթյունավտանգ նյութեր),
- **արգելվում է** մոտենալ պատահականորեն հայտնաբերած զինամքերին կամ շոշափել այն: Հայտնաբերածի մասին անմիջապես հաղորդել համապատասխան մարմիններ:

Վերջին ժամանակներս հաճախ ենք լսում չպայթած զինամքերի պայթյունների մասին: 1992 թ.-ին Բալահովսի շրջակայրում չպայթած զինամքերը էր հայտնաբերվել: Երեխանները, գտնելով այդ չպայթած զինամքերը, հետաքրքրության համար ուզեցել են հանել պայթուցիկ նյութը, բայց այն պայթել է, և եղել են զոհեր: Իսկ ահա Երևանում մի աշակերտ, գտնելով խոշոր տրամաչափի փամփուշտ, պարկումից վառողը հանելու նպատակով մուրճով հարվածել

է հրապատիճին, տեղի է ունեցել պայթյուն, որի հետևանքով տղան զրկվել է աջ ձեռքի դաստակից ու մի աչքի տեսողությունից: Մեկ այլ դեպք. անտառում ընտանիքով հավաքված են եղել և առանց տեղանքն ուսումնասիրելու կրակ են վառել բնահողում տեղադրված ականի վրա: Ուրախությունն ավարտվել է դժբախտ պատահարով:

Ականազերծում շան օգնությանը

2009 թ. նոյեմբերին, հայկական ատոմականից 300 մ հեռավորության վրա գտնվել է հակատանկային չպայթած ական: Այդ մասին հայտնել են իրավասու մարմիններին, ականը տեղափոխվել է անվտանգ գոտի և վնասազերծվել:

Մի՛ վտանգեք Ձեր կյանքը, ձեռք մի՛ տվեք հայտնաբերած զինամքերին, անծանոք առարկաներին:

Ականապատ տարածերի նախազգուշական նշանները: Ականադաշտերը և ականապատված շրջանները մարդկանց տեսանելի, ճանաչելի դարձնելու և զգուշացնելու համար կիրառվում են միջազգային ընդունված նշաններ:

Նշանները պետք է լինեն՝

- եռանկյան կամ քառակուսի ձևի, համապատասխան կողմերով՝ 28, 20 սմ

- Եռանկյան և ոչ պակաս 15 սմ քառակուսու համար,
- գույնը՝ կարմիր կամ նարնջագույն, դեղին լուսարձակող եզրագծով,
 - պայմանակշանը հեշտությամբ պետք է ճանաչվի,
 - նշանի վրա պետք է լինի «Ականներ» բառը այն լեզվով, որը տարածված է այդ շրջանում, կամ Կոնվենցիայի վեց պաշտոնական լեզուներից մեկով (անգլերեն, արաբերեն, իսպաներեն, չինարեն, ուստերեն և ֆրանսերեն),
 - նշանները պետք է դրվեն ականադաշտի կամ ականապատված շրջանի շուրջ այնպիսի հեռավորության վրա, որ մարդիկ մոտենալով այդ շրջանին՝ կարողանան այն տեսնել ցանկացած տեղից:

Հիշե՛՛

1. Չի՛ կարելի ձեռք տալ ականադաշտում հայտնաբերված զինամքերին և անձանոթ առարկաներին:
 2. Արգելվում է մտնել տեղանքի այն հաստվածները, որտեղ կաշայթած զինամքերք:
- Խնայի՛՛ Քո առողջությունը և կյանքը:**
3. Եթե հայտնվել եք ականապատ դաշտում, պետք է՝
 - խսկույն կանգ առնել, շշարժմվել.
 - զգուշացնել մոտ գտնվողներին, բղավելով. «ԿԱՆԳՆԵ՛Ք, ԱՅՍՏԵՇ ԱԿԱՆՆԵՐ ԿԱՆ»,
 - սպասել օգնության,
 - անհարկի ոխսկի չղիմել:

Բոլոր աշակերտները պետք է զիտակցեն, որ չպետք է վերցնել կամ տեղափոխել ականների մասին նախազգուշացնող նշանները՝ դա կվտանգի ուրիշների կյանքը:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ե՞րբ է ստորագրվել ականների կիրառման մասին Կոնվենցիան և ի՞նչ նպատակով:
2. Կա՞ն, արդյոք, չվնասազերծված ականներ Հայաստանի, Արցախի և Աղրբեջանի սահմանամերձ գոտիներում:
3. Չպայթած ականների հետ վարվելու կանոնները:
4. Ինչպիսի՞ միջազգային նախազգուշական նշաններ գիտեք ականադաշտերի և ականապատված շրջանների մասին:

ԿՐԱԿԱՅԻՆ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

10-րդ դասարանի կրակային պատրաստության թեմաները հասկացություն են տալիս՝

- կրակոցի երևույթի,
- գնդակի սկզբնական արագության,
- հետագծի գոյացման,
- գնդակի թռիչքի հեռավորության,
- գնդակի մահարեր և թափանցող գործողության,
- ուղիղ կրակոցի,
- պատսպարված, խոցելի ու մեղյալ տարածությունների մասին:

Այս թեմաների ուսուցումը աշակերտներին հնարավորություն կտա սովորել ավտոմատով կրակելու հիմնական ձևերը և կրակելու ընթացքում նշանառության ճիշտ կանոնները:

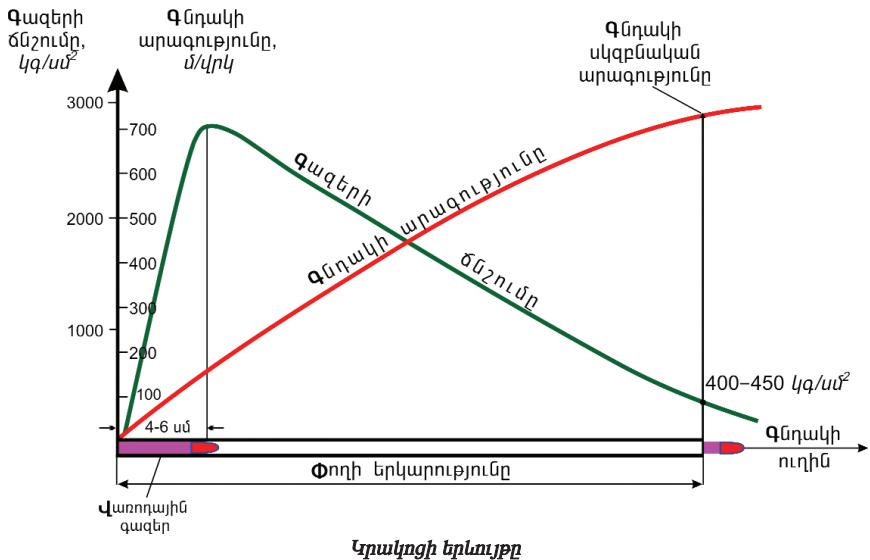
Ստացած գիտելիքներն ու կարողությունները հնարավորություն կտան զինվորական ծառայության ընթացքում հաջողությամբ կատարել կրակային պատրաստության խնդիրները:

Կրակոցի երևույթը և գնդակի թռիչքը

Կրակոցի երևույթը

Կրակոց է կոչվում գնդակի դուրսնետումը փողանցքից վառողային գագերի ներքործության տակ: Վառողի լիցքի բոցավառումից առաջացած մեծ քանակի և խիստ տաքացած գագերը (մինչև 3000°C) ստեղծում են բարձր ճնշում (2800 կգ/սմ^2), որի ազդեցության ներքո գնդակը շարժվում է տեղից, միսրճվում փողանցքի մեջ և հարածուն արագությամբ շարժվում է փողում ու դուրս նետվում փողանցքից:

Գնդակի հետևից դուրս եկող շիկացած գագերը հանդիպելով օդին՝ առաջացնում են բոց ու հարվածային ալիք, որը և կրակոցի ձայնի պատճառ է դառնում:

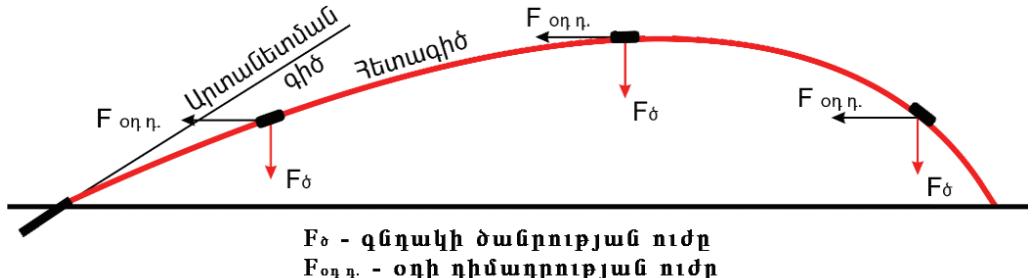
Գնդակի սկզբնական արագություն

Գնդակի շարժման արագությունն արտաքինի կետում, այսինքն՝ փողանցքից դուրս թռչելու արագությունը կոչվում է գնդակի սկզբնական արագություն: Այն համարվում է զենքի կարևորագույն բնութագրերից մեկը: Սկզբնական արագության աճը մեծացնում է գնդակի թոփշքի հեռավորությունը, ծակող (թափանցող) ուժը և ոչնչացնող կարողությունը, նվազեցնում արտաքին գործոնների ազդեցությունը թոփշքի վրա:

Գնդակի սկզբնական արագության մեծությունը կախված է փողի երկարությունից, գնդակի զանգվածից, փամփուշտի վառողի լիցքի զանգվածից: Որքան երկար է փողը (մինչև որոշակի սահման) և մեծ վառողի լիցքը, այնքան տևական և ուժեղ է զագերի ներգործությունը գնդակի վրա, հետևաբար, մեծ է նրա սկզբնական արագությունը:

Հետազծի գոյացում

Գնդակի թոփշքն օդում սկսվում է ուղիղ գծով, որն իրենից ներկայացնում է փողանցքի առանցքի շարունակությունը գնդակի արձակման պահին: Այդ ուղիղը կոչ-

Հետազծի գոյացումը

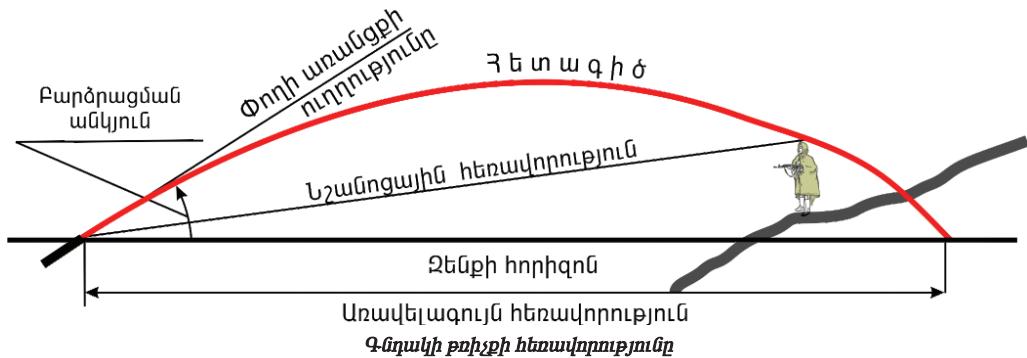
Վում է արտանետման գիծ: Օդում գնդակի վրա ազդում են երկու ուժ՝ ծանրության ուժը և օդի դիմադրության ուժը:

Ծանրության ուժը շեղում է գնդակը նետման գծից, իսկ օդի դիմադրության ուժը դանդաղեցնում է գնդակի բռիչը օդում, աշխատում է շրջել այն գլխամասով հետ: Այդ երկու ուժերի ազդեցության տակ գնդակը շարունակում է բռիչը կոր գծով, որը գտնվում է արտանետման գծից ցածր:

Այն կոր գիծը, որն արտագծում է գնդակի ծանրության կենտրոնը օդում բռիչից ժամանակ, կոչվում է հեռագիծ:

Գնդակի բռիչի հեռավորություն

Գնդակի բռիչի հեռավորությունը լինում է՝ առավելագույն, նշանոցային և արդյունավետ: Գնդակի առավելագույն հեռավորությունը արտաքինի կետից միշտ գենքի հորիզոնի հետ հետագծի հանդիպման կետը եղած հեռավորությունն է:

Առավելագույն հեռավորությունը ստացվում է, եթե փողի բարձրացման աճելուն ըստ 30° է:

Նշանոցային հեռավորությունը արտաքինի կետից մինչև նշանառման կետի հետ հետագծի հանդիպման հեռավորությունն է:

Գնդակի բռիչի հեռավորությունը կախված է սկզբնական արագությունից, օդի դիմադրության ուժի մեծությունից, քանու արագությունից: Որքան մեծ է գնդակի սկզբնական արագությունը, այնքան մեծ է առավելագույն բռիչի հեռավորությունը: Օդի զերմաստիճանի բարձրացման ժամանակ օդի խտությունը փոքրանում է, որի հետևանքով իջնում է նրա դիմադրության ուժը, և մեծանում է գնդակի բռիչի հեռավորությունը: Համընթաց քանու գնդակը բռչում է ավելի հեռու, իսկ հանդիպական քանու ժամանակ՝ ավելի մոտ:

Գնդակի թափանցող ու մահարեր գործողություն

Գնդակի թափանցող (ծակող) ներգործությունը նրա ունակությունն է թափանցելու (ծակելու) որոշակի խտության ու հաստության արգելք:

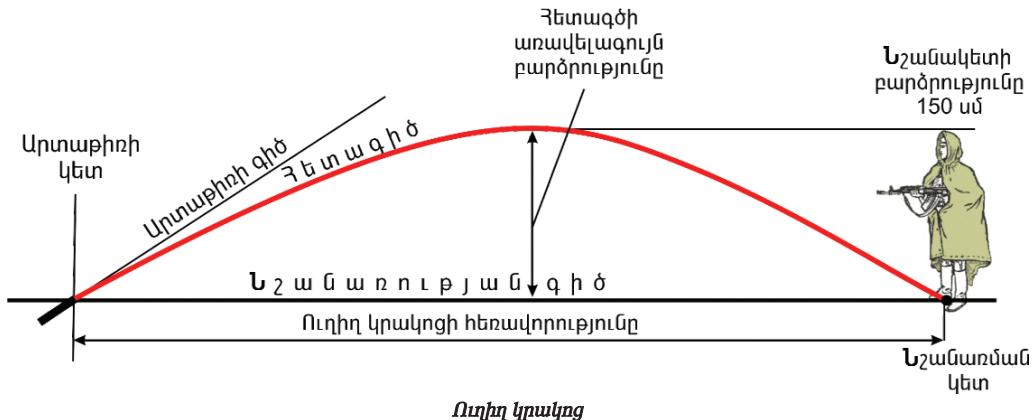
7.62 մմ և 5.45 մմ տրամաչափի գնդակների թափանցող գործողության մասին տվյալները բերված են աղյուսակում:

Արգելքի անվանումը	Գնդակի տեսակը	Հրածգության հեռավորությունը, մետր	Միջանցիկ անցքերի տոկոսը կամ բափանցման խորությունը
ԿԶԱ ավտոմատ (7.62 մմ)			
7մմ հաստության զրահ (համդիպման անկյունը՝ 90°)	Զրահահար- հրկիզող	300 200	40% 90%
Սաղավարտ	Պողպատե միջուկով զրահահար-հրկիզող	900 1100-ից ավելի	80–90% 80–90%
Ամուր տոփանած ձյունապատճեց	Բոլոր տեսակները	500	70–80 սմ
Հողե արգելք՝ ավազահող	Բոլոր տեսակները	500	25–30 սմ
Չոր սոճու քառակող գերանի (20x20 սմ) դարսակոյս	Պողպատե միջուկով զրահահար-հրկիզող	500 150	25 սմ 30–40 սմ
Աղյուսե շարվածք	Զրահահար-հրկիզող	100	10–15 սմ
ԿԱ-74 ավտոմատ (5.45 մմ)			
5 մմ հաստության զրահ	Պողպատե միջուկով	350	50%
Սաղավարտ	Պողպատե միջուկով	800	80%
Ամուր տոփանած ձյունապատճեց	Պողպատե միջուկով	400	50–60%
Հողե արգելք՝ ավազահող	Պողպատե միջուկով	400	20–25 սմ
Չոր սոճու քառակող գերանի (20–20 սմ) դարսակոյս	Պողպատե միջուկով	650	50%
Աղյուսե շարվածք	Պողպատե միջուկով	150	10–12 սմ

Գնդակի մահարեք (ոչնչացնող) գործողությունը գնդակի այնպիսի ներգրգծությունն է կենդանի օրգանիզմի վրա, որը նրան շարքից դուրս է բերում: Առանց հատուկ պաշտպանական միջոցների մարդու կենսական օրգանների ոչնչացման համար գնդակի կինետիկ էներգիան պետք է լինի 8 կգ.ուժ.մ (78.5 Չոռուլ-ից ոչ պակաս):

Ուղիղ կրակոց

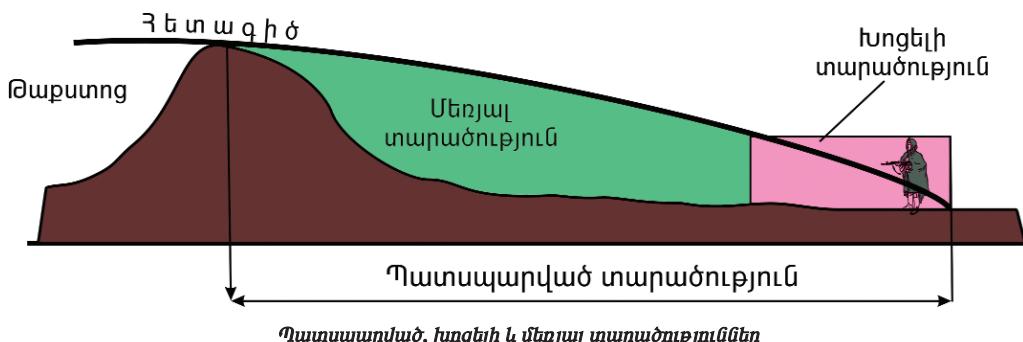
Ուղիղ կրակոց կոչվում է այն կրակոցը, որի ժամանակ գնդակի թռիչքի հետագիծը իր ողջ երկարությամբ չի բարձրանում նշանառման գծից վեր, նշանակետից բարձր: Ուղիղ կրակոցի հեռավորությունը կախված է նշանակետի բարձրությունից և հետագծի գետնամերձությունից: Որքան բարձր է նշանակետը և գետնամերձ է հետագիծը, այնքան մեծ է ուղիղ կրակոցի հեռավորությունը, հետևապես, այն հեռավորությունը, որի վրա թիրախը կարող է խոցվել առանց նշանոցի բաժանքի փոփոխման: Դա հնարավորություն է տալիս կրծատել թիրախի խոցման ժամանակը՝ պատասխան կրակոցը կատարել հակառակորդից ավելի շուտ, լայն որում՝ նշանառման կետը վերցվում է նշանակետի ներքևի եզրով:

Պատսպարված, խոցելի և մեռյալ տարածություններ

Թաքստոցի հետևում գտնվող, գնդակից չխոցվող տարածությունը (թաքստոցի զագարից մինչև հանդիպման կետը) կոչվում է **պատսպարված տարածություն**:

Որքան բարձր է թաքստոցը և գետնամերձ է հետագիծը, այնքան մեծ է պատսպարված տարածությունը: Պատսպարված տարածության այն մասը, որում նշանակետը տվյալ հետագծի դեպքում չի կարող խոցվել, կոչվում է **մեռյալ** (գնդակոծությունից գերծ) **տարածություն**: Որքան բարձր է թաքստոցը, ցածր է

նշանակետի բարձրությունը և գետնամերձ է հետագիծը, այնքան մեծ է մեռյալ տարածությունը: Պատսպարված տարածության այն մասը, որում նշանակետը կարող է խոցվել, կոչվում է **խոցելի տարածություն**: Այդ տարածությունում հետագծի իջնող թիկ բարձրությունը չի գերազանցում նշանակետի բարձրությունը:

ԱՎՏՈՄԱՏՈՎ ԿՐԱԿ ՎԱՐԵԼՐ

ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԿԱՆՈՆՆԵՐԸ ԻՐԱՋԳՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

Պարապմունքների և հրաճգության ժամանակ անվտանգությունն ապահովվում է սահմանված կանոնների հստակ պահպանմամբ, բոլոր սովորողների կողմից հրաճգարանում, պարապմունքների վայրում սահմանված կարգ ու կանոնի իմացությամբ և ճշգրիտ կատարմամբ, սովորողների բարձր կարգապահությամբ, ինչպես նաև անվտանգության այն կանոնների պահպանմամբ, որոնք նախատեսված են ավտոմատի և փամփուշտների կառուցվածքի ու մասերի ուսումնասիրման ժամանակ:

**Պետք է հիշել՝ ԽՍԱԴՐԵՆ ԱՐԳԵԼՎՈՒՄ Է ՄԱՐԴԿԱՆԻ ՎՐԱ ԱՇԱՆ ԲՊՆԵԼ ՈՒ ՔԱՉԵԼ ՃԳԱ-
ՃՐ:**

Հրաճգության ժամանակ արգելվում է՝

- լիցքավորել ավտոմատն առանց հրաճգության դեկավարի հրամանի (քույլ-տվության),
- կրակել անսարք ավտոմատով և բարձրացրած սպիտակ դրոշի ժամանակ,
- նշան բոնել և ավտոմատն ուղղել (անզամ ոչ լիցքավորված) դեպի թիկունք, աջ ու ձախ,
- լիցքավորված ավտոմատը դուրս տանել կրակագծից,
- լիցքավորված ավտոմատը բողնել ուր պատահի կամ տալ ուրիշի առանց հրաճգության դեկավարի հրամանի (քույլ-տվության),
- կողմնակի անձանց գոնվել կրակագծում:

Հրաճգությունը անհապաղ դադարեցվում է, եթե կրակի գոտում հայտնվում են մարդիկ կամ կենդանիներ:

ՀԻՇԻՌ

1. Անվտանգության կանոնների պահպանումը բացառում է դժբախտ պատահարները:
2. **ԽՍԱԴՐԵՆ ԱՐԳԵԼՎՈՒՄ Է ՄԱՐԴԿԱՆԻ ՎՐԱ ԱՇԱՆ ԲՊՆԵԼ ՈՒ ՔԱՉԵԼ ՃԳԱ-
ՃՐ:**

ԱՎՏՈՄԱՏՈՎ ԿՐԱԿ ՎԱՐԵԼՐՈՒ ԻՀՄՆԱԿԱՆ ԴԻՔՔԵՐԸ

Ավտոմատով հրաճգությունը կարող է կատարվել տարբեր դիքքերից: Տեղի կրակ վարելու ժամանակ ավտոմատավորն ընդունում է կանգնած, ծնկած և պառկած դիքք՝ կախված տեղանքի պայմաններից և հակառակորդի կրակից:

Կրակելուն ճիշտ պատրաստվելը պահպանվում է ավտոմատի կայունությունը, որն իր հերթին ազդում է հրաճգության դիպուկության վրա: Կրակողի մարմնի հարմար ու բնականոն դիքքը ստեղծում է մկանների նվազագույն լարում և հրաճգությանը ճիշտ պատրաստվելու իհմնական պայմանն է:

Հրածգության համար ամենահարմար դիրքը պառկած կրակելն է: Պառկած կրակելս կրակողի մարմինն ու արմունկները հաստատում հենվում են գետնին՝

Զինուորի դիրքը պառկած, ծնկած, կանգնած կրակելիս

սուսփին: Փոխադրիչը դնել ավտոմատ կրակի վրա: Աջ ձեռքով փակաղակը մինչև վերջ տանել հետ ու բաց բռնել: Եթե անհապաղ կրակելու անհրաժեշտություն չկա կամ չի եղել «Կրա՛կ» հրաման, ավտոմատը պետք է դնել ապահովիչին, աջ ձեռքով բռնել ատրճանակային բռնակը:

Նշանառության և հրածգության կատարումը անշարժ թիրախների վրա

Կրակելու գործողությունը **ներառում է՝**

- նշանոցի ու փոխադրիչի դնելը,
- ավտոմատի կորը ուսին հարմարեցնելը,
- նշան բռնելը,
- ձգանը քաշելը,
- հրածգության ժամանակ ավտոմատը պահելը:

Նշան բռնել (նշանառում) նշանակում է հավասար նշանահատիկ վերցնել և համատեղել նշանառման կետի հետ:

Նշանառման կետը նշանակետի այն կետն է, որի վրա նշան են բռնում: Նշանոց և նշանառման կետը ընտրում են այսպիս՝ մինչև 300 մ հեռավորության վրա կրակում են, որպես կանոն, «3» կամ «Π» նշանոցով՝ նշան բռնելով նշանակետի ներքեւի եզրին կամ, եթե նշանակետը բարձր է (վազող մարդ), մեջտեղին: Եթե հեռավորությունը 300 մ-ից ավելի է, ապա նշանոցը դրվում է նշանակետի հեռավո-

ապահովելով ավտոմատի կայունությունը: Այն կարելի է մեծացնել՝ օգտվելով հենարանից: Որպես հենարան կարելի է օգտագործել ճահող, թեփով կամ ավագով տոպարակներ և այն:

Կրակելուն պատրաստվելը ներառում է կրակելու համար դիրք ընդունելը և ավտոմատի լիցքավորումը: Այն կատարվում է «Պառկած լիցքավորի՛ր» հրամանով:

Ավտոմատի լիցքավորման համար անհրաժեշտ է ձախ ձեռքով բռնել փողակալից՝ աջ ձեռքով հանել պահեստատուիր պայուսակից ու միացնել փողա-

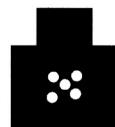
րությանը համապատասխան, ընդ որում՝ այն կլորացվում է մինչև 100 մ: Որպես կանոն, նշանառման կետ վերցվում է թիրախի մեջտեղը:

Միշտ պետք է հիշել՝

- Վերցնել հավասար նշանահատիկ՝ նշանակում է նշանահատիկը ճշգրիտ համատեղել նշանաձողիկի կտրվածքի հետ, նշանահատիկի գագաթը պետք է երևա նշանաձողիկի կտրվածքի կենտրոնում՝ նրա վերևի եզրերի հետ մեկ գծի վրա,
- Եթե իրադրությունը թույլ չի տալիս փոխել նշանոցը, ապա ուղիղ կրակոցի հեռավորության սահմաններում կրակն անհրաժեշտ է վարել «Π» նշանոցով՝ նշան բռնելով նշանակետի ներքի եզրին,
- Նշանառման ժամանակ հետևել, որ-պեսզի նշանաձողիկի գագաթը լինի հորիզոնական դիրքում. ավտոմատը թեք պահելու դեպքում (աջ կամ ձախ) գնդակները համապատասխանաբար կզնան աջ կամ ձախ,
- Խորհուրդ չի տրվում երկար նշան բռնել, քանի որ դա ազդում է կրակի դիպուկության վրա,
- Եթե որևէ պատճառով կրակ չի բացվում, ավելի լավ է դադարեցնել նշանառությունը, աչքերին 5–10 վայրկյան հանգիստ տալ,
- Իրածությունը կրակահերթով վարելիս անհրաժեշտ է կորք սեղմել ուսին ու պահել՝ չփոխելով արմունկների դիրքը, պահպանելով հավասար նշանահատիկը նշանառման կետի վրա,
- յուրաքանչյուր կրակահերթից հետո արագ վերականգնել նշանառության ճշգրտությունը և շարունակել կրակը,
- պառկած դիրքով կրակելիս թույլատրվում է պահեստատուիզը հենել գետնին:

Հավասար
նշանահատիկ

Գնդակները դիպուկում են թիրախին

Հրաձգության դադարեցումը

Հրաձգության դադարեցումը լինում է ժամանակավոր կամ լրիվ: Հրաձգության ժամանակավոր դադարեցման համար տրվում են «Կանգնի՛ր» կամ «Դադարեցնե՛լ կրակը» հրամանները: Այս հրամանների դեպքում կրակողը դադարում է սեղմել ձգանը և ավտոմատը դնում է ապահովիչին: Հրաձգությունը լրիվ դադարեցնելու համար լրացուցիչ տրվում է «Լիցքարափե՛լ» հրամանը:

Ավտոմատի լիցքարափման համար անհրաժեշտ է՝

- անջատել պահեստատուիզը,
- ավտոմատն անջատել ապահովիչից,

- դանդաղ հետ տանել փակադակի շրջանակը,
- համել փամփուշտը փամփշտանցից,
- բաց քողմել փակադակի շրջանակը,
- սեղմել ձգանը,
- ավտոմատը դնել ապահովիչին:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ի՞նչ է կրակոցը:
2. Ինչի՞ց է կախված գնդակի սկզբնական արագությունը:
3. Ի՞նչ է հետագիծը:
4. Ω՞րն է կոչվում ուղիղ կրակոց:
5. Ի՞նչ են պատսպարված, խոցելի և մեռյալ տարածությունները: Բնութագրե՛ք դրանք:
6. Ի՞նչ է արգելվում հրաճգության ժամանակ:
7. Հերթով փորձարկե՛ք ավտոմատով կրակ վարելու հիմնական դիրքերը:

ՀՀ ԶՈՒ ՀԱՄԱՁՈՐԱՅԻՆ ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Զինվորական պատասխանատվության տեսակները

Հայաստանի Հանրապետության զինված ուժերը ստեղծվեցին հարկադիր ինքնապաշտպանության պայմաններում, երբ Արցախի ամրող բնակչությունը՝ կին, թե տղամարդ, տակավին պատաճի, թե արդին պատկառելի տարիքի մարդ, ոտքի ելան աղբքեջանական ջարդարարների դեմ՝ պաշտպանելու իրենց անկախությունը, պատիվն ու արժանապատվությունը։ Նորաստեղծ բանակը, ծնունդ առնելով պատերազմական իրադրության պայմաններում, աստիճանաբար ամրապնդվեց ու առնականացավ։ Դրան մեծապես նպաստեցին նաև կարգապահական նորմերի պահպանումը, ընկերական փոխօգնությունն ու փոխհարաբերությունները։ Բանակը համալրող յուրաքանչյուր քաղաքացի, գտնվելով զինվորական ծառայության մեջ, որպես հայրենիքի պաշտպան համարվում է պետական իշխանության մերկայացուցիչ։

Նախնական զինվորական պատրաստության (ՆԶՊ) նախորդ տարիների դասընթացների ժամանակ մենք համառոտակիորեն ուսումնասիրել ենք զինծառայողների իրավունքները և ընդհանուր պարտականությունները. զիտենք, որ դրանք սահմանված են զինվորական կանոնադրություններով, օրենսդրական ակտերով և ամենայն խստությամբ պահպանվում են Սահմանադրությամբ։ Միաժամանակ հայտնի է նաև, որ հանրապետության զինված ուժերի զինծառայողները, քացի իրավունքներից ու պարտականություններից, ունեն նաև որոշակի պատասխանատվություն։ Գիտենք նաև, որ **բոլոր զինծառայողները, անկախ պաշտոնից ու զինվորական կոչումից, հավասար են օրենքի առօղևությամբ**։

Չորամասերի ու ստորաբաժանումների հրամանատարները (պետերը) զինծառայողներին պատասխանատվության ենթակելիս հաշվի են առնում նրանց իրավական վիճակի առանձնահատկությունները։ Զանցանքների քննարկումը կատարվում է. զինվորներինը՝ զինվորների ժողովներում, սերժանտներինը՝ սերժանտներում, սպաներինը՝ սպայական ժողովներում, ինչպես նաև սպայական պատվի դատարաններում։

Վերիշենք զինծառայողների պատասխանատվության տեսակները՝

- կարգապահական պատասխանատվություն,
- վարչական պատասխանատվություն,
- քաղաքացիական պատասխանատվություն,

- Այութական պատասխանատվություն,
- քրեական պատասխանատվություն:

ՀՀ ԶՈՒ կարգապահական կանոնադրությունը սովորեցնում է, որ զինծառայության կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելիս **հաշվի են առնվում՝**

- զանցանքի տեսակը,
- զանցանքի կատարման հանգամանքները,
- զանցանքի խորությունը,
- ծառայության ընթացքում զինծառայողի անձնական հատկանիշները,
- զինծառայողի առաջադիմության ցուցանիշները,
- հասուն պարտականություններ կատարելը և այլն:

Սակայն զինծառայողների պատասխանատվության տեսակների մեջ իր բնույթով առանձնանում է քրեական պատասխանատվությունը զինվորական հանցագործության համար:

Զինվորական հանցագործություն

Անցած ուսումնական տարում մենք ուսումնասիրել ենք կարգապահական տույժերի տեսակները, մեզ արդեն հայտնի են, թե ինչ զանցանքի համար ինչ պատասխանատվության է ենթարկվում զինծառայողը, ինչպիսի տույժեր են սահմանված ՀՀ ԶՈՒ կարգապահական կանոնադրությամբ: Սակայն, այդ ամենից բացի, զինվորական ծառայության մեջ գործում են նաև հանցանքի համար նախատեսված պատժամիջոցներ: ՀՀ քրեական օրենսգրքով, որն ընդունվել է Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի կողմից 2003 թ. ապրիլի 18-ին, սահմանված են պատժամիջոցներ զինվորական ծառայության կարգի դեմ ուղղված հանցագործությունների համար: Նախնական զինվորական պատրաստություն անցած յուրաքանչյուր դպրոցական, հատկապես ավագ դպրոցի աշակերտները, պետք է լավ իմանան ՀՀ քրեական օրենսգրքի այն հոդվածները, որոնք վերաբերում են զինվորական ծառայությանը:

Ի՞նչ է հանցագործությունը: ՀՀ քրեական օրենսգրքի բնորոշման համաձայն հանցագործություն է համարվում այն արարքը, որը հանրության համար վտանգ է պարունակում:

Ծանոթանանք ՀՀ քրեական օրենսգրքի՝ զինծառայությանը վերաբերող մի քանի հոդվածի:

Հոդված 356. Հրամանը չկատարելը:

Հոդվածի 1-ին կետում նշվում է. «Պետի օրինական և սահմանված կարգով տրված հրամանը ստորադադար կողմից չկատարելը, որն էական վճառ է պատճառել ծառայության շահերին՝ պատժվում է կալանքով՝ առավելագույնը երեք ամիս ժամկետով կամ կարգապահական գումարտակում պահելով, առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով»:

Սույն հոդվածով նախատեսված են նաև ավելի խիստ պատժամիջոցներ, եթե նույն արարքը կատարվել է՝

ա) մի խումբ անձանց կողմից կամ առաջացրել է ծանր հետևանքներ,
թ) ռազմական դրույթան կամ պատերազմի պայմաններում:

Հոդված 357. Պետին դիմադրելը կամ նրան զինվորական ծառայության պարտականությունները խախտելուն հարկադրելը:

Հոդվածի 1-ին կետում նշվում է. «Պետին, ինչպես նաև զինվորական ծառայության գծով նրա պարտականությունները կատարող այլ անձին դիմադրելը կամ նրան այդ պարտականությունները խախտելուն հարկադրելը, որը զուգորդվել է բռնություն գործադրելով կամ դա գործադրելու սպառնալիքով՝ պատժվում է կարգապահական գումարտակում պահելով՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երեք տարի ժամկետով»:

Սույն հոդվածով նախատեսված են նաև ավելի խիստ պատժամիջոցներ, եթե նոյն արարքը կատարվել է՝

- ա) մի խումբ մարդկանց կողմից,
- թ) զենք գործադրելով,
- զ) առողջությանը միջին ծանրության կամ ծանր վնաս պատճառելով, կամ ծանր հետևանքներ բռնելով,
- դ) ռազմական դրույթան կամ պատերազմի պայմաններում:

Հոդված 359. Զինծառայողների փոխարարերությունների կանոնագրային կանոնները խախտելը նրանց միջև ստորագատության հարարերությունների բացակայության դեպքում, որն արտահայտվել է անձի պատիվն ու արժանապատվությունը ստորացնելով, նրան ծաղրութանակի ենթարկելով կամ հալածելով, կամ զուգորդվել է բռնություն գործադրելով՝ պատժվում է կալանքով՝ առավելագույնը երեք ամիս ժամկետով կամ կարգապահական գումարտակում պահելով՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով»:

Հոդվածի 1-ին կետում նշվում է. «Զինծառայողների փոխարարերությունների կանոնագրային կանոնները խախտելը նրանց միջև ստորագատության հարարերությունների բացակայության դեպքում, որն արտահայտվել է անձի պատիվն ու արժանապատվությունը ստորացնելով, նրան ծաղրութանակի ենթարկելով կամ հալածելով, կամ զուգորդվել է բռնություն գործադրելով՝ պատժվում է կալանքով՝ առավելագույնը երեք ամիս ժամկետով կամ կարգապահական գումարտակում պահելով՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով»:

Սույն հոդվածով նախատեսված են նաև ավելի խիստ պատժամիջոցներ, եթե նոյն արարքը կատարվել է՝

- ա) երկու կամ ավելի անձանց նկատմամբ,
- թ) մի խումբ անձանց կողմից,
- զ) զենք կամ մարմնական վնասվածքներ պատճառելու համար հատուկ հարմարեցված այլ առարկաներ գործադրելով,
- դ) անձի առողջությանը միջին ծանրության վնաս պատճառելով,
- ե) ռազմական դրույթան կամ պատերազմի ժամանակ:

Հոդված 366: Սահմանապահ ծառայություն կրելու կանոնները խախտելը:

Հոդվածի 1-ին կետում նշվում է. «Սահմանապահ ծառայություն կրելու կանոնները խախտելը սահմանապահ վերակարգի մեջ մտնող կամ սահմանապահ ծառայության այլ պարտականություններ կատարող անձի կողմից, եթե այդ արարքը

վնաս է պատճառել կամ կարող էր վնաս պատճառել պետության անվտանգության շահերին՝ պատժվում է կարգապահական գումարտակում պահելով՝ առավելա-գույնը մեկ տարի ժամկետով կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով»:

Սույն արարքի համար հիշյալ հոդվածով նախատեսված են նաև ավելի ծանր պատժամիջոցներ, եթե ծառայությունը կատարվել է՝

- ա) անփույր կամ անբարեխիղճ, առաջացնելով ծանր հետևանքներ,
- բ) ռազմական կամ պատերազմի իրադրության պայմաններում:

Հոդված 368: Ներքին ծառայության կանոնազրքային կանոնները խախտելը:

Հոդվածի 1-ին կետում նշվում է. «Զորամասի օրվա վերակարգի մեջ մտնող անձի կողմից (բացի պահակախմբից և պարեկախմբից) ներքին ծառայության կանոնազրքային կանոնները խախտելը, որն առաջացրել է ծանր հետևանքներ՝ պատժվում է կալանքով՝ առավելագույնը երեք ամիս ժամկետով, կամ կարգապահական գումարտակում պահելով՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով»:

Սույն արարքի համար հիշյալ հոդվածով նախատեսվում են նաև ավելի ծանր պատժամիջոցներ, եթե ծառայությունը կատարվել է՝

- ա) անփույր կամ անբարեխիղճ՝ առաջացնելով ծանր հետևանքներ,
- բ) ռազմական կամ պատերազմի իրադրության պայմաններում:

ՀՀ քրեական օրենսգրքով գինվորական ծառայության կարգի դեմ ուղղված հանցագործությունների մասին մի քանի հոդված նվիրված է ռազմական գույքը դիտավորյալ ոչնչացնելուն կամ վնասելուն (հոդված 369), ռազմական գույքը անգույքությամբ ոչնչացնելուն կամ վնասելուն (հոդված 370), ռազմական գույքը վատնելուն (հոդված 371), ռազմական գույքը կորցնելուն կամ փշացնելուն (հոդված 372):

Զինծառայողների համար պատժաշափեր են սահմանված դասավրության (հոդված 362), մարտ վարելու միջոցները հակառակորդին հանձնելու կամ բողնելու համար (հոդված 379), մարտադաշտն ինքնակամ լրելու կամ զենքով գործելուց հրաժարվելու համար (հոդված 380), կամովին գերի հանձնվելու համար (հոդված 381), դիակապության համար (հոդված 383) և այլն:

ՀԻՇԻՌ

1. Զինծառայողը բացի իրավունքներից ունի նաև պատասխանատվություն:
2. Բոլոր գինծառայողները, անկախ պաշտոնից ու կոչումից, հավասար են օրենքի առջև:
3. Բանակը համալրող յուրաքանչյուր քաղաքացի համարվում է պետական իշխանության ներկայացուցիչ:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Զինվորական պատասխանատվության ի՞նչ տեսակներ գիտեք:
2. Զինվորական պատասխանատվության ենթարկելիս ի՞նչ հանգամանքներ են հաշվի առնվում:
3. Որտե՞ղ են քննարկվում զինվորների և սերժանտների զանցանքները:
4. Ի՞նչ է զինվորական հանցագործությունը:

Զորամասի շուրջօրյա (օրվա) վերակարգ: Վաշտի շուրջօրյա (օրվա) վերակարգը, կազմը և պարտականությունները

Զորամասերում ներքին կարգուկանոնի պահպաննան, սպառագինության, ռազմական տեխնիկայի, զինամթերքի, ունեցվածքի պահպաննան, ինչպես նաև ներքին ծառայության այլ աշխատանքներ կատարելու համար զորամասում և յուրաքանչյուր ստորաբաժնում նշանակվում է **շուրջօրյա վերակարգը**:

Շուրջօրյա վերակարգը նշանակվում և վերակարգի կազմը հայտնվում է զորամասի հրամանատարի հրամանով:

Վաշտի շուրջօրյա վերակարգում նշանակվում են **հերթապահ և օրապահներ**: Նրանց քանակը որոշում է զորամասի հրամանատարը: Վաշտի հերթապահը և հերթական օրապահը զինվում են ավտոմատի սփենդանակով: Հերթապահը ներքարկվում է զորամասի հերթապահին և նրա օգնականին, իսկ ներքին ծառայության կարգով՝ վաշտի հրամանատարին և ավագին: Վաշտի հերթապահին ներքարկվում են վաշտի օրապահները: Շուրջօրյա վերակարգում նշանակված անձանց ծառայության նախապատրաստման, պարտականությունների ստուգման, հանգստի կազմակերպման համար հատկացվում է առնվազն 3 ժամ: Վաշտի հերթապահը կրծքին կրում է հատուկ կրծքանշան՝ «**Վաշտի հերթապահ**» մակագրությամբ: Նախկին հերթապահը կրծքանշանը նոր հերթապահին է փոխանցում հերթապահության հանձնման և ընդունման գեկույցից հետո:

Վաշտի հերթապահը **պարտավոր է՝**

- հետևել վաշտում օրվա կարգացուցակի հստակ կատարմանը, զինծառայողների կանոնադրական փոխհարաբերություններին, պատահարների կամ խախտումների դեպքում զեկուցել վերադասին,
- գիտենալ վաշտում մարդկանց առկայությունը, վաշտի գտնվելու վայրը,

- տազնապի ազդարարման ժամանակ իրականացնել անձնակազմի վերլացը,
- գենքը (բացի ատրճանակներից) բաց բողնել վաշտի հրամանատարի կամ ավագի հրամանով՝ այդ մասին նշելով գենքի և զինամքերքի բացքողման մատյանում,
- գենքի ընդունման ժամանակ ստուգել լրակազմը և համարները, մշտապես իր մոտ պահել զենքի պահասենյակի բանալիները,
- հետևել գենքի պահասենյակների ազդանշանան համակարգի, կրակմարիչների առկայությանը և սարքին վիճակին, հրդեհի բռնկնան դեպքում կանչել հրշեց խումբ,
- նշանակված ժամերին փոխել օրապահներին, հետևել աշխատանքային խմբերի աշխատանքին, բուժկետ ուղարկել հիվանդներին և բուժքննության ենթակա անձանց,
- անվանականից հետո տեղեկություն ստանալ բացակայողների մասին, նրանց ազգանունները հայտնել (գեկուցել) զորամասի հերթապահին,

Հիշեցներ զեկույցի տեքստը. «Պարո՞ն կապիտան, N վաշտում անվանականչն ավարտվել է, բոլորը ներկա են, բացի վերակարգում գտնվող երկու զինծառայողից: Վաշտի հերթապահ՝ սերժանտ Մանուկյան»:

- վերակարգից հետո զորամասի հերթապահին զեկուցել վաշտի անձնակազմի ներկայության, վաշտում կատարված փոփոխությունների մասին,
- վաշտի հրամանատարի և ավելի բարձր պետերի, զորամասի հերթապահի, տեսչական ստուգման եկած անձանց ժամանելու դեպքում տալ «Զգա՞ս» հրամանը, զեկուցել ժամանողներին և նրանց ուղեկցել վաշտի տարածքում:

Հիշեցներ զեկույցի տեքստը. «Պարո՞ն մայոր, իմ հերթապահության ընթացքում պատահարներ չեն եղել, վաշտում բացականեր չկան, բոլորը մասնակցում են «Ռազմական տեղագրություն» առարկայի պարապմունքին: Վաշտի հերթապահ՝ ենթասպա Մամյան»:

Վաշտի մյուս սպաներին, վաշտի ավագին հերթապահը չի զեկուցում, միայն ներկայանում է: Ուրիշ վաշտերի սպաներին ներկայանում է և նրանց ուղեկցում է վաշտի հրամանատարի մոտ,

- եթե վաշտը տեղակայվում է բնակավայրերում, հերթապահը հետևում է կարգուկանոնին, խախտումներ բույլ տվածներին ուղարկում է վաշտի ավագի մոտ:

Վաշտի օրապահի պարտականությունները և տեղի կահավորումը

Վաշտի օրապահը, սովորաբար, նշանակվում է զինվորներից: Նա պատասխանատու է գենքի պահարանների, զինամքերքի արկղերի, վաշտի ունեցվածքի ու գույքի, անձնակազմի անձնական իրերի պահպանման համար:

Վաշտի հերթական օրապահը **պարտավոր է՝**

- չբացակայել վաշտի զորանոցից առանց հերթապահի բույլտվության,
- մշտապես հետևել զենքի պահպանման սենյակին,

- ուղղակի պետերի և զորամասի հերթապահի ժամանման դեպքում տալ «Զգա՛սո» հրամանը,
- վաշտի մյուս սպաների, ինչպես նաև ավագի և այլ ստորաբաժանումների զինծառայողների ժամանման դեպքում կանչել վաշտի հերթապահին՝ «Վաշտի հերթապահ, մուտքի մոտ» կանչով,
- հետևել զորանցի մաքրությանը, կարգուկանոնի պահպանմանը և նույնը պահնջել բոլոր զինծառայողներից,
- պահպանել հերթապահ լուսավորության կանոնները,
- ցուրտ եղանակին, հատկապես զիշերային ժամերին, արգելել զինծառայողներին չհագնված դուրս գալ զորանցից,
- հետևել, որ զինծառայողները ծխեն, կոչիկներն ու հագուստը մաքրեն դրա համար նախատեսված տեղերում,
- անձնակազմն արթնացնել առավոտյան վերկացի, զիշերը՝ տագնապի աղդանշանի ժամանակ,
- առանց վաշտի հերթապահի բույլտվորթյան արգելել կողմնակի անձանց մուտքը զորանց կամ գենքի և ունեցվածքի դուրսքերումը,
- վաշտում տեղի ունեցած բոլոր պատահարների, նկատված խախտումների ու անսարքությունների մասին անմիջապես գեկուցել վաշտի հերթապահին:

Օրապահին արգելվում է ծառայության կատարման ընթացքում նստել, հանդերձանքը հանել կամ համազգեստի կոճակներն արձակել:

Ազատ հերթափոխի օրապահը **պարտավոր է՝**

- մաքրություն ու կարգուկանոն պահպանել զորանցի բոլոր սենյակներում,
- չբացակայել առանց հերթապահի բույլտվորթյան,
- անհրաժեշտության դեպքում փոխարինել հերթապահին և կատարել նրա պարտականությունները:

Վերակարգում զինվորներին նշանակելիս հաշվի են առնվում նրանց առողջական վիճակը, կապը ընտանիքի անդամների և հայրենակիցների հետ, ինչպես նաև զիտելիքները, անձնական հատկանիշները՝ կազմակերպչական ընդունակությունները, զգոնությունը, կարգապահությունը, սկզբունքայնությունը և ծառայողական պարտականության լիարժեք կատարմանը նպաստող այլ հատկանիշներ:

Վաշտի հերթապահի **ծառայողական վիաստարդորթերն են՝**

- հերթապահի և օրապահի հրահանգները,
- տագնապի, հավաքի և հակարդեհային անվտանգության միջոցառումների հրահանգները,
- վաշտի մարտական պատրաստության պարապմունքների դասացուցակը,
- զորանցից դուրս բնակվող զինծառայողների ցուցակը՝ հասցեներով և հեռախոսահամարներով,
- կանչի ազդանշանները,
- մաքրելու համար վաշտին ամրակցված տարածքի զծապատկերը,
- առավոտյան մարմնամարզության համար սահմանված համազգեստի նմուշները,
- հերթապահության ընդունման-հանձման մատյանը,
- գենքի ու զինամթերքի հանձնումը գրանցելու մատյանը,

- հիվանդների, տարածքից արձակվածների գրանցման մատյանը,
- հրշեց խմբի և զորամասի հերթապահի հեռախոսահամարները:

Շուրջօրյա վերակարգի պարտականությունների աշալուրը և հստակ կատարումը կարգուկանոնի ապահովման հետ միաժամանակ նպաստում են անձնակազմի ընդհանուր կարգապահության ամրապնդմանը և ստորաբաժանմերի մարտական պատրաստականության բարձրացմանը:

ՀԻՇԻՐ

1. **Պարտադիր է՝** զենքի ընդունման ժամանակ ստուգել լրակազմը և համարները:
2. **Վաշտի հերթապահը պարտավոր է՝** մշտապես իր մոտ պահել զենքի պահպանման սենյակի և պահարանների բանալիները:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ինչի՞ համար է նշանակվում շուրջօրյա վերակարգը:
2. Ո՞ւմ իրանանով է նշանակվում շուրջօրյա վերակարգը:
3. Ովքե՞ր են նշանակվում շուրջօրյա վերակարգում:
4. Ինչի՞ համար է պատասխանատու վաշտի օրապահը:

ՇԱՐԱՅԻՆ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

Շարային վարժաձևերն ու շարժումը զենքով

Շարային կեցվածքը զենքով: Շարային կեցվածքը զենքով ընդունվում է զենքը «Փոլին-ԱՌ» դրությամբ՝ «Զգա՛ստ» կամ «Շարպի՛ր» հրամաններով: Այդ հրամաններով զինծառայողը կանգնում է առանց լարվելու, ուղիղ, ոտնարարերը բացելով թարի լայնությամբ և հավասարեցնելով ճակատային գծի հետ: Ծընկները պետք է լինեն ուղիղ, գլուխը՝ բարձր պահած, կուրծքը և մարմինը՝ մի փոքր առաջ տրված: Փայտյա կորով զենքը պահպում է փողարերանը դեպի վեր, աջ ձեռքի դաստակը հենելով զոտու վերին եզրին, իսկ ծալովի կորով ավտոմատը՝ փողարերանը դեպի ցած:

Շարային կեցվածքը զենքով

Զեռքի գնդացիրը բռնել ոտքի մոտ՝ ազատորեն ցած իջած ձեռքով այնպես, որ կորը դրվի զետնին՝ քսվելով աջ ոտնարարին:

Դետին մոտենալը և նրանից հեռալը: Զինծառայողը զենքը ձեռքին շարքից դուրս գալիս գործում է այնպես, ինչպես առանց զենքի շարքից դուրս գալիս. այդ դեպքում զենքի դիրքը չի փոխվում: Շարք վերադառնալուց հետո զինծառայողը զենքը պահում է այնպես, ինչպես շարքում գտնվող զինծառայողները:

Շարքից դուրս պետին մոտենալիս, նրանից 5–6 քայլ հեռու զինծառայողն անցնում է շարային քայլի, 2–3 քայլ հեռու կանգնում է պետի առջև, ոտքերն իրար միացնելու հետ միաժամանակ աջ ձեռքը մոտեցնում է զիսարկին, եթե զենքը գտնվում է շարքում:

վում է «Մեջքին-ԱՌ» դրույթամբ, մնացած դեպքերում ձեռքը գլխարկին չի մոտեց-նում և զեկուցում է իր մոտենալու մասին:

Օրինակ՝ «Պարո՞ն մայոր, շարքային Պետրոսյանը ներկայացել է Զեր հրամանով»: Պետին գենքով մոտենալիս և նրանից հեռանալիս գենքի դիրքը չի փոխվում (բացառությամբ կարարինի):

Զինվորական ողջոյմի կատարումը տեղում և շարժման ընթացքում: Շարքից դուրս գինվորական ողջոյնը գենքով կատարվում է այնպես, ինչպես առանց գեն-քի: Ողջոյնը կատարելիս զինծառայողն ընդունում է շարային կեցվածք գենքով, չփոխելով գենքի դիրքը, ձեռքը գլխարկին չի մոտեցվում, բացառությամբ գենքը «Մեջքին-ԱՌ» դրույթունից: Զենքը «Մեջքին-ԱՌ» դրույթունից գինվորական ող-ջոյնի կատարման ժամանակ աջ ձեռքը մոտեցնել գլխարկին:

Եթե պետք անցնում է զինծառայո-նի մոտից, վերջինս գլուխն ուղղում է և իշեցնում ձեռքը:

Շարքից դուրս գենքով շարժման ժամանակ զինվորական ողջոյնի կատարման համար, եթե գենքը գտնվում է «Փոկին-ԱՌ» կամ «Կըրծ-քին-ԱՌ» դրույթունում, պետից 3–4 քայլ հեռավորության վրա ուռը գե-տին դնելու հետ միաժամանակ գլու-խը շրջել նրա կողմը, դադարեցնել ազատ ձեռքի շարժումը, իսկ «Մեջ-քին-ԱՌ» դրույթյան դեպքում, բացի նրանից, աջ ձեռքը մոտեցնել գլխար-կին:

Պետի մոտով անցնելուն պես ձախ ուռը գետին դնելու հետ միաժամա-նակ գլուխը պահել ուղիղ, աջ ձեռքը իշեցնել ցած:

Զինվորական ողջոյմի կատարումը տեղում և շարժման ժամանակ

Շարայիմ վարժածները գենքով: Շարքում, ստորաբաժնման կազմում, ինչ-պես նաև նաև մարտում, ներդաշնակ գործողությունների հստակ կատարման համար շատ կարևոր է գենքով վարժածների ուսուցումը: Անվտանգության ապահովման նախատակով վարժածների ուսուցմանն անցնելուց առաջ ջոկի հրամանատարը ստուգում է գենքի առկայությունը: Այն դրվում է ապահովիչին, փոլկը հարմարեց-վում է: Փոլկը հարմարեցնելու համար տրվում է «Փոկը բուլացնե՛լ» կամ «Փոկը ձգե՛լ» հրամանը:

«Փոկը» նախնական հրամանով ավտոմատը բռնել ձեռքը, կարարինը և ձեռքի գնդացիրը՝ ուռի մոտ, ծալել ծալովի կորքով ավտոմատի կորքը:

«Թուլացնե՛լ» («ձգե՛լ») կատարողական հրամանով կատարել կես աջդարձ, մի-աժամանակ ձախ ուռը ցցել մի քայլ ձախ և, առաջ թեքվելով՝ գենքի կորքը հենել

ձախուժնաթարքին, իսկ փողը դնել աջ արմունկի ծալքին: Ծնկները չծալել, աջ ձեռքով բռնելով փոկի ճարմանդը՝ ձախով ձգել փոկը և լսնումնել շարային կեցվածք:

Ավտոմատը «Փոկին-Ա՛Ռ» դրությունից կրծքին է վերցվում «Զենքը կրծքին-Ա՛Ռ» հրամանով, երեք գործողությամբ:

Առաջին գործողություն. աջ ձեռքը փոկի վրայով բարձրացնելով մի փոքր վերև՝ ավտոմատը հանել ուսից և ձախ ձեռքով բռնելով փողակալից ու փողի պահպանակից, ուղղահայաց դիրքով պահել իր առջև՝ պահեստատուիր դեպի ձախ, փողաբերանը՝ ծնոտի բարձրությամբ:

Երկրորդ գործողություն. աջ ձեռքով փոկը տանել աջ և ափով տակից բռնել այնպես, որ մատները կիսախոտի վիճակում ուղղված լինեն դեպի իրեն, միաժամանակ աջ արմունկը անցկացնել փոկի տակով:

Երրորդ գործողություն. փոկը գլխի վրայով անցկացնել և զցել ձախ ուսին, աջ ձեռքով բռնել կորի վզիկը, իսկ ձախ ձեռքն արագորեն ցած իջեցնել:

«Փոկին-Ա՛Ռ» դրությունից
«Կրծքին-Ա՛Ռ» դրությամբ
վարժածներ կատարումը ավ-
տոմատով

Ծալովի կոթով ավտոմատը «Փոկին-Ա՛Ռ» դրությունից կրծքին է բերվում նույն հրամանով, սակայն երկու գործողությամբ:

Առաջին գործողություն. աջ ձեռքով ավտոմատը հանել ուսից, աջ արմունկը, չհանելով փոկի տակից և ձախ ձեռքով բռնելով ավտոմատի փողակալից ու փողի պահպանակի ներքեւից, պահել իր առջև՝ պահեստատուիր ցած, փողաբերանը՝ դեպի ձախ:

Երկրորդ գործողություն. աջ ձեռքով փոկը գլխի վրայով անցկացնել ու զցել ձախ ուսին, նույն ձեռքով բռնել փողատուիր հենց փոկի մոտ, իսկ ձախ ձեռքն արագորեն իջեցնել ցած:

Ավտոմատը «Կրծքին-Ա՛Ռ» դրությունից «Փոկին-Ա՛Ռ» դրության է բերվում «Զենքը փոկին-Ա՛Ռ» հրամանով՝ երեք գործողությամբ:

Առաջին գործողություն. ձախ ձեռքով բռնել ավտոմատի փողակալից և փողի պահպանակի ներքեւից՝ միաժամանակ այն իրելով փոքր-ինչ առաջ և վեր, աջ ձեռքը հանել փոկի տակից, բռնել կորի վզիկը:

Երկրորդ գործողություն. ավտոմատը բարձրացնելով վեր՝ փոկն անցկացնել զիսխի վրայով և ավտոմատը բռնել իր առջև ուղղահայա դիրքով՝ պահեստառություն դեպի ճախ, փողաբերանը՝ ծնոտի բարձրությամբ:

Երրորդ գործողություն. աջ ձեռքով բռնել փոկի վերևի մասը և ավտոմատը գցել աջ ուսի հետևել՝ «Փոկին-ԱՌ» դրությամբ, իսկ ճախ ձեռքը իջեցնել ցած:

Ծալովի կորով ավտոմատը «Կրծքին-ԱՌ» դրությունից «Փոկին-ԱՌ» դրության է բերվում նույն հրամանով, երեք գործողությամբ:

Սուածին գործողություն. ճախ ձեռքով բռնել ավտոմատի փողի վերևի մասից ու գազախողովակից և, բերևակիորեն բարձրացնելով վեր, աջ արմունկը հանել փոկի տակից, աջ ձեռքի ափով ներքին բռնել փոկը՝ փողատուիի մոտ:

Երկրորդ գործողություն. ավտոմատը շրջելով փողատուիը դեպի վեր, փոկը անցկացնել զիսխի վրայով և ավտոմատը բռնել՝ պահեստատուիը դեպի աջ:

Երրորդ գործողություն. ավտոմատը գցել աջ ուսի հետևել՝ «Փոկին-ԱՌ» դրությամբ, իսկ ճախ ձեռքն արագորեն իջեցնել:

«Կրծքին-ԱՌ»
դրությունից «Փո-
կին-ԱՌ» վար-
ժամկի կատարումը

**Չենքը «Փոկին-ԱՌ» դրությունից մեջքին է բերվում «Չենքը մեջքին-ԱՌ» հրա-
մանով, երկու գործողությամբ:**

Սուածին գործողություն. ճախ ձեռքով փոկը բռնել աջ ուսից մի փոքր ներքի, իսկ աջ ձեռքով միաժամանակ բռնել զենքի կորը (ծալովի կորով ավտոմատի և ձեռքի նոնականետի փողից՝ ներքին փոկակալի մոտ):

Երկրորդ գործողություն. աջ ձեռքով զենքը բերևակիորեն բարձրացնել վեր, իսկ ճախով փոկը զիսխի վրայով գցել ճախ ուսին, զենքը և ձեռքերն արագորեն իջեցնել ցած:

Ավտոմատը «Մեջքին-ԱՌ» դրության է վերցվում առանց սվին-դանակի:

Զենքը «Մեջքին-Ա՛Ռ» դրությունից փոկին է վերցվում «Զենքը փոկին-Ա՛Ռ» հրամանով, երկու գործողությամբ՝

Սուաջին գործողություն. ձախ ձեռքով փոկը բռնել ձախ ուսից մի փոքր ցած, իսկ աջով միաժամանակ բռնել խզակորը (փողի լայն մասից):

Երկրորդ գործողություն. աջ ձեռքով թերևակիորեն բարձրացնելով զենքը՝ ձախով փոկը զլխի վրայով անցկացնել և զցել ուսին. փոկը վերցնել աջ ձեռքը, ձախ ձեռքը արագորեն ցած իշեցնել:

Ավտոմատը «Կրծքին-Ա՛Ռ» դրությունից «Մեջքին-Ա՛Ռ» դրության փոխադրելու և «Մեջքին-Ա՛Ռ» դրությունից «Կրծքին-Ա՛Ռ» դրության փոխադրելու համար նախապես զենքը վերցվում է «Փոկին-Ա՛Ռ» դրության:

Ծալովի կրողվ ավտոմատը «Կրծքին-Ա՛Ռ» դրությունից «Մեջքին-Ա՛Ռ» դրության բերելու համար աջ ձեռքով բռնել փողաբերանից և ավտոմատը փոխադրել մեջքին:

«Մեջքին-Ա՛Ռ» դրությունից «Կրծքին-Ա՛Ռ» դրության բերելու համար աջ ձեռքով բռնել ավտոմատի փողաբերանից և այն ձգելով դեպի ձախ ուսը՝ փոխադրել «Կրծքին-Ա՛Ռ» դրության:

ՅԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋՐԱՆՁԵՐ

1. Ինչպե՞ս դրս գալ շարքից և մոտենալ հրամանատարին:
2. Հերթով հանդես եկեք որպես պետեր և ենթականեր, տվե՛ք հրամաններ և կատարե՛ք վարժություններ:
3. Ավտոմատը «Փոկին-Ա՛Ռ» դրությունից ինչպե՞ս է վերցվում կրծքին:
4. Վարժությունների կատարման հրամանները սովորե՛ք արտասանել հստակորեն և կտրուկ:
5. Վարժությունները կատարե՛ք տաճը՝ հայելու մոտ, ստուգելով ձեր կեցվածքը:

ՌԱԶՄԱԿԱՆ ՏԵՂԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հեռավորության որոշման եղանակները

Նշանակետերի, կողմնորոշիչների և տեղանքի առարկաների հեռավորությունը՝ կախված իրադրությունից և լուծվող խնդիրների բնույթից, որոշվում է աչքաշափով, մեքենայի վազքաշափով, նշանակետերի (կողմնորոշիչների) անկյունային և գծային չափսերով, քայլերով, լույսի և ձայնի արագությունների հարաբերակցությամբ, լսողությամբ, տեղաշարժման արագությամբ և ժամանակով, տեղանքում երկրաշահական կառուցումներով:

Հեռավորության որոշումը առարկաների անկյունային և գծային չափսերով: Հեռավորության որոշման այս եղանակը հիմնված է անկյունային և գծային մեծությունների միջև գոյնություն ունեցող փոխադարձ կախվածության վրա: Առարկաների անկյունային մեծությունը չափում են հազարերորդականներով՝ կողմնացույցի, հեռադիտակի և այլ դիտողական օպտիկական սարքերի օգնությամբ: Եթե հայտնի են նշանակետի չափսերը (քարձությունը, լայնությունը կամ երկարությունը), նրա հեռավորությունը կարելի է որոշել անկյունային մեծությունների միջոցով՝ օգտվելով հետևյալ բանաձևի (հարաբերորդականի բանաձև):

Անկյունային մեծության որոշումը հեռադիտակով

Հ-6՝ նշանակետի հեռավորությունն է (մետրերով),

Բ-6՝ քարձությունը (լայնությունը կամ երկարությունը) մետրերով,

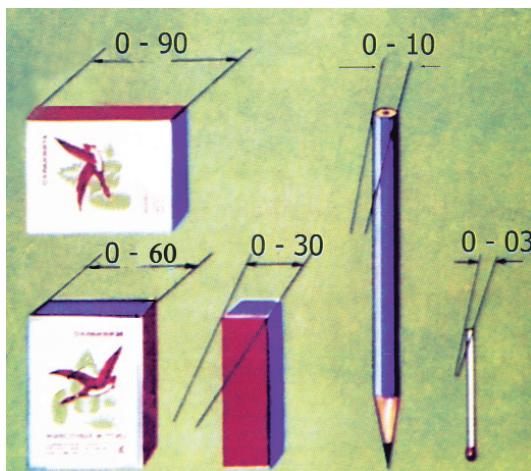
Ա-6՝ անկյունային մեծությունը հազարերորդականով:

Հազարերորդականն անկյունային մեծություն է, որը հավասար է հազարերորդական ռադիանին կամ այն կենտրոնական անկյանը, որը հենվում է շրջանագծի 1/6000 մասը կազմող աղեղի վրա: Օրինակ՝ նկարում հեռադիտակով դիտվող 12մ քարձությամբ առանձին ծառի անկյունային մեծությունը հավասար է հեռադի-

$$\zeta = \frac{R \times 1000}{U}$$

տակի ցանցի երեք փոքր բաժանքների (0–15): Հետևաբար, մինչև առանձին ծառը (կողմնորոշչը) հեռավորությունը կլինի

$$\zeta = \frac{12 \times 1000}{15} = 800 \text{ մ}$$

Առարկաների անկյունային մեծությունը

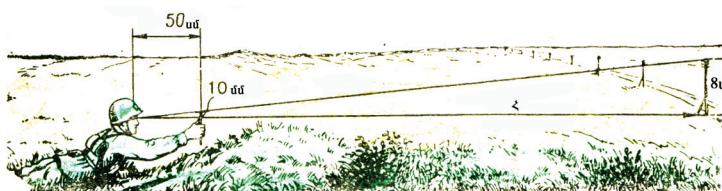
բարձրությունը՝ եղել է 6 մմ, ապա նշանակետի անկյունային մեծությունը՝ կլինի՝ $0.02 \times 6 = 0.12$ հազարերրդական:

Հեռավորության որոշումը առարկայի գծային չափսերով, քայլերով, աչքաշափով, լսողությամբ

Գծային չափսերով առարկայի հեռավորությունը որոշելու համար աչքից 50սմ հեռավորության վրա պահած քանոնի օգնությամբ չափել առարկայի բարձրությունը մմ-ով: Հետո առարկայի իրական բարձրությունը (լայնությունը) սանտիմետրերով բաժանել մմ-ով չափած բարձրության վրա և արդյունքը բազմապատկել 5 հաստատուն թվով: Կատացվի առարկայի հեռավորությունը՝

$$\zeta = \frac{\text{Բն(մմ)}}{\text{Բ-(մմ)}} \times 5,$$

որտեղ **Բի**-ն առարկայի իրական բարձրությունն է մմ-ով, **Բ-ն՝** հարաբերական բարձրությունը մմ-ով:

Հեռավորության որոշումը առարկայի գծային չափսերով

$$\zeta = \frac{800}{10} \times 5 = 400 \text{ մ}$$

Հազարերրդականի բանաձևով և այս եղանակով օգտվելու համար պետք է

Օրինակ՝ 8մ բարձրությամբ հեռագրասյան բարձրությունը մմ-ով ստացվել է 10:

Հետևաբար, հեռավորությունը կլինի՝

իմանալ հիմնական մարտական տեխնիկայի և տեղական առարկաների գծային չափսերը: Այդ չափսերը տրված են աղյուսակում:

հ/հ	Առարկա	Չափսը մետրերով		
		բարձրությունը	երկարությունը	լայնությունը
1.	Տանկ	2-2.5	6-7	3-3.5
2.	Ջրահամեքենա	2	5-6	2-2.4
3.	Բեռնատար ավտոմեքենա	2-2.5	5-6	2-3.5
4.	Մարդատար ավտոմեքենա	1.6	4	1.5
5.	Մարդատար վագոն	4	20	3
6.	Երկարուղային ցիստեռն	3	9	2.8
7.	Հեռագրասյուն	6-8	-	-
8.	Սիօնին հասակի մարդ	1.7		

Հեռավորության չափումը քայլերով: Այս եղանակի մասին մենք արդեն գիտենք ազիմուտով շարժվելու թեմայի ուսումնասիրնան ժամանակ. այն կիրառվում է նաև տեղանքի սխեմաներ կազմելու, քարտեզի վրա կողմնորոշչներն անցկացնելու և մի շարք այլ դեպքերում: Քայլերի հաշվարկը կատարվում է զույգ քայլերով: Հեշտության համար յուրաքանչյուր 100 զույգ քայլից հետո կատարվում է նշում, և հաշվարկը սկսվում է զրոյից: Քայլերի քանակով որոշված հեռավորությունը մետրերով հաշվարկելու համար պետք է զույգ քայլերի քանակը բազմապատկել մեկ զույգ քայլի երկարության՝ 1.6 մ-ով: Օրինակ, մինչև նշանակեն կատարվել է 350 զույգ քայլ, ուստի անցած ճանապարհը կկազմի՝ $350 \times 1.6 = 560$ մ: Սովորաբար միշտահասակ մարդու քայլի երկարությունը կարելի է որոշել հետևյալ բանաձևով.

$$\sigma = \frac{\zeta}{4} + 0.37$$

Որտեղ σ -ն՝ մեկ քայլի երկարությունն է մետրերով, ζ -ն՝ մարդու հասակը մետրերով: Օրինակ, եթե մարդու հասակը 1.72 մ է, ապա նրա քայլի երկարությունը կլինի՝

$$\sigma = \frac{1.72}{4} + 0.37 = 0.8 \text{ մ}$$

Հեռավորությունները քայլերով չափելու միջին սխալը կախված է շարժման պայմաններից և կազմում է անցած ճանապարհի մոտ 2-5%: Քայլերի հաշվարկը կարելի է կատարել նաև քայլաչափի օգնությամբ:

Հեռավորության որոշումը լույսի և ձայնի արագությունների միջոցով: Գործնականությունը տարածվում է ակնթարորդեն (300 000 կմ/ժամ արագությամբ), իսկ ձայնը՝ 330 մ/վրկ արագությամբ, այսինքն՝ մոտավորապես 1 կմ 3 վայրկյանում: Տեղի ունեցած կրակոցի (պայթյունի) բռնկման վայրի հեռավորությունը որոշելու համար անհրաժեշտ է բռնկման պահից մինչև կրակոցի (պայթյունի) ձայնը լսելու պահն անցած վայրկյանների քանակը բաժանել երեքի: Օրինակ, դիտորդը պայթյունը լսել է բռնկումից 11 վայրկյան հետո: Հեռավորությունը մինչև բռնկման տեղը հավասար կլինի՝

$$\zeta = \frac{11}{3} = 3.7 \text{ կմ}$$

Հեռավորության որոշումը լուղությամբ: Վարժված լողությունը գիշեր ժամանակ հեռավորություններ որոշելու լավ միջոց է: Կարևոր նախապայման է լսելու

տեղի ճիշտ ընտրությունը: Այն ընտրվում է այնպես, որ քամին անմիջապես չփչի ականջին: Բացի այդ, պետք է շրջակայքը մաքրել (մի քանի մետր շառավղով) աղմուկի աղբյուրներից՝ չոր խոտ, քուփ, թփուտ, ճյուղ և այլն: Հանգիստ, առանց քամի գիշերը նորմալ լսողության դեպքում աղմուկի տարբեր աղբյուրները կարող են լսվել աղյուսակում նշված հեռավորությունների վրա:

Զայնային աղմուկի աղբյուրները	Հեռավորությունը մետրերով
Մարդու ոտնաձայն	40
Կուրպած ճյուղի ճարճատյուն	80
Ցածր խոսակցություն, գենքի լիցքավորում	100
Անտառահատում, կացնի հարվածներ	300
Խճուղով անցնող ավտոմեքենա	800
Տանկի շարժիչի աղմուկ	1000–1500
Ընկնող ծառի աղմուկ	600
Բաիի, քլոնգի հարվածներ քարին	մինչև 1000
Ավտոմատի (իրացանի) առանձին կրակոցի ձայն	2000–3000
Տանկերի, զրահամեքենաների շարժում	2000–4000

Հեռավորության որոշումը աշքաշափով: Աշքաշափը հիանալի ընդունակություն է տեսողության միջոցով առարկաների հեռավորության արագ որոշման համար՝ առանց լրացուցիչ սարքերի օգտագործման: Մարտական իրավիճակներում (որտեղ ժամանակը որոշիչ դեր է կատարում) դա հանդիսանում է հեռավորության որոշման հիմնական ձևը:

Ճիշտ աշքաշափը ձեռք է բերվում մշտական մարզումների արդյունքում. դրա համար անհրաժեշտ է վստահորեն տարրերակել մի քանի հեռավորություններ, օրինակ՝ 100, 500, 1000 մ, որոնք առավել հարմար են ընդունել որպես չափանիշներ: Մարզելով աշքաշափը, անհրաժեշտ է դրանք ամրապնդել հիշողության մեջ և դրանց հետ համեմատելով՝ գնահատել մյուս հեռավորությունները:

Փորձառու դիտորդը մինչև 1000 մ հեռավորության վրա առարկաների հեռավորությունը կարող է որոշել 10–15% սխալով, իսկ 1000 մ ավելի դեպքում սխալները կարող են հասնել մինչև 30%-ի:

ՅԻՇԻՌ

Նշանակետի հեռավորության ճիշտ որոշումը հնարավորություն կտա կատարել անսխալ նշանառություն և նշանակետը խոցել առաջին կրակոցով:

ՅԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋՐԱՆՁԵՐ

1. Տան պատշգամբից՝ ձեռքի տակ եղած առարկաներով (քանոն, մատիտ, լուցկու տուփ), որոշիր հեռվում երևացող առարկայի հեռավորությունը, որի չափսերը քեզ հայտնի են:
2. Ինչպե՞ս են որոշում հեռավորությունը զույգ քայլերով:
3. Որոտի ժամանակ որոշի՛ լ կայծակի փայլատակման հեռավորությունը:

ՄԻԶԱՉԳՅՅԻՆ ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ ԻՐԱՎՈՒՆՔ

Ուազմագերիների և քաղաքացիական
բնակչության պաշտպանությունը

Ուազմագերիների կարգավիճակը

Միջազգային իրավունքով ովքե՞ր են կոչվում ռազմագերիներ:

Համաձայն Ժնևի 1949 թ. օգոստոսի 12-ի Կոնվենցիայի ռազմագերիներ են *համարվում*:

- զինված ուժերի մարտիկները,
- կամավորական և աշխարհազորային ջոկատների մարտիկները, որոնք ունեն համազգեստ, տարրերանշաններ և գենքը կրում են բացեիքաց,
- մարտական գործողություններին աջակցող անձնակազմը (թիկունքային զորամասերի զինծառայողները, աշխատողները, բղթակիցները, հոգևորականները և այլն),
- պետության կողմից շճանաչված ապստամբ կառավարության (իշխանության) զինված ուժերի մարտիկները,
- առևտրական նախատորմի և քաղաքացիական ավիացիայի անձնակազմերի անդամները,
- քաղաքացիական բնակչությունը, որը թշնամու մոտենալուն պես տարերայնորեն գենք է վերցնում իր օջախը (հայրենիքը) պաշտպանելու համար, պահպանում է պատերազմի օրենքները և գենքը կրում է բացեիքաց:

Ուրեմն՝ ռազմագերիներ են համարվում միայն անմիջական ռազմական գործողություններին մասնակցած օրինական մարտիկները, կոմբատանտները (կոմբատանտ՝ ֆրանսերեն զինվոր, մարտիկ):

Ռազմագերիները հանցագործեն չեն համարվում: Նրանց մեկուսացումը պայմանավորված է բացառապես ռազմական անհրաժեշտությամբ:

Ռազմագերիներ չեն կարող համարվել՝

- վարձկաները, որոնք մարտական գործողություններին մասնակցում են բացառապես անձնական շահի նպատակով՝ մեծ վարձատրություն ստանալու համար,
- լրտեսները, այսինքն նրանք, ովքեր գործում են խարեւությամբ, գաղտնի եղանակով հավաքում են ռազմական տեղեկություններ,

- այն հիվանդները, վիրավորները, քաղաքացիական անձինք, որոնք օգտվելով ժնիվ Կոնվենցիայով իրենց տրամադրված պաշտպանությունից, անմիջական մասնակցություն են ունեցել մարտական գործողություններին:
- Այս կատեգորիայի (խմբի) մարդիկ գերեվարվելու դեպքում ռազմագերու կարգվիճակ չեն ստանում:

Վարձկաններից և լրտեսներից պետք է տարբերել կամավորներին և ռազմական հետախույզներին, ինչպես նաև զինվորական հրահանգիչներին: Սրանք, ի տարբերություն վարձկանների, համարվում են անմիջական ռազմական գործողությունների օրինական մասնակիցներ և գերվելուն պես ստանում են ռազմագերու կարգավիճակ: Խսկ ռազմական հետախույզները հավաքում կամ փորձում են հավաքել ռազմական նշանակություն ունեցող տեղեկատվություն, կրելով իրենց զինված ուժերի համազգեստը:

Ռազմագերինների իրավունքները, նրանց հետ վարվելակերպը

- Գերեվարվելուն պես յուրաքանչյուր ռազմագերի պարտավոր է հայտնել՝
- իր ազգանունը, անունը, կոչումը,
 - ծննդյան տարեթիվը,
 - անձնական համարը:
- Հարցաքննությունը պետք է տարվի ռազմագերինների համար հասկանալի լեզվով:

Ռազմագերինները գերության ողջ ընթացքում պահպանում են իրենց զինվորական կոչումը և ստանում դրան համապատասխան իրավունքներ և արտոնություններ:

Ռազմագերինների նկատմամբ չեն կարող կիրավել որևէ ֆիզիկական կամ բարոյական բռնություն, կամ հարկադրանքի այլ միջոցներ՝ նրանցից որևէ տեղեկություն ստանալու նպատակով:

Գերեվարվելուց հետո ռազմագերինները հնարավորինս արագ պետք է տեղափոխվեն ռազմագերինների համար հասուն նախատեսված ճամբարներ, որոնք պետք է տեղակայված լինեն ռազմական գործողությունների գոտուց բավականին հեռու՝ վերջիններիս անվտանգությունն ապահովելու համար: Վտանգավոր գոտում կարելի է պահել միայն այն ռազմագերիններին, որոնք իրենց վերբերի կամ հիվանդության հետևանքով տարհանման ժամանակ կենքարկվեն ավելի մեծ վտանգի, քան տեղում քողմելիս: Տարհանման ժամանակ գերեվարող պետությունը ռազմագերիններին պետք է ապահովի բավարար քանակությամբ խմելու ջրով և սննդով, ինչպես նաև նրանց տրամադրի անհրաժեշտ հագուստ և բուժօգնություն: Սովորաբար ռազմագերինները ենքարկվում են ներկալման ռազմագերինների ճամբարներում, և նրանց տե-

դաշտման իրավունքը կարող է սահմանափակվել: Ուազմագերիները կարող են ներկալվել միայն ցամաքում գտնվող և հիգիենայի ու առողջության պահպանման առումով լիակատար երաշխիք տվող շենքերում: Բացառությամբ հատուկ դեպքերի, որոնք արդարացվում են հենց իրենց՝ գերիների շահերով, նրանց չի կարելի տեղավորել բանտային շենքերում:

Գերության մեջ պահող պետությունը պետք է ճամբարներում կամ ճամբարների հատվածներում, կամ այլ վայրերում ռազմագերիներին տեղաբաշխելիս հաշվի առնի նրանց ազգությունը, լեզուն և ստվորությունները:

Ուազմագերիների համար նախատեսված ճամբարներում պետք է ստեղծվեն բավարար կենցաղային պայմաններ, տրամադրվի անհրաժեշտ հագուստ, բուժօգնություն, սնունդ: Նրանց օրական հիմնական սննդի բաժինն իր որակով, քանակով և բազմազանությամբ պետք է լինի բավարար և ապահովի նրանց առողջության բարվոր վիճակը: Բոլոր ռազմագերիներին պետք է տալ բավարար քանակությամբ ջուր: Աշխատող ռազմագերիներին պետք է տրամադրվի լրացուցիչ սնունդ:

Ուազմագերիներին պետք է տրվի նաև ֆիզիկական վարժություններով՝ ներառյալ սպորտով և սպորտային խաղերով գրաղվելու իրավունք և հնարավորություն:

Ուազմագերի կանանց պետք է տրամադրվեն առանձին ննջասենյակներ, նրանց նկատմամբ պետք է լինի առանձնահատուկ վերաբերմունք:

Խստիկ արգելվում է՝

- ռազմագերիների նկատմամբ կողեկտիվ պատժամիջոցների կիրառումը,
- սննդին առնչվող ամեն տեսակի կարգապահական տույժերը,
- ռազմագերիներին օգտագործել վտանգավոր աշխատանքներում,
- միևնույն զանցանքի համար պատժել կրկնակի:

Ոչ մի ռազմագերի չի կարող օգտագործվել իր առողջությանը սպառնացող կամ վտանգավոր աշխատանքներում, եթե նա դրան չի համաձայնում կամովին:

Ուազմագերիներն ունեն նաև հստակ սահմանված պարտականություններ:

Նրանք պարտավոր են՝ ենթարկվել գերության մեջ պահող պետության գինվածություն գործող օրենքներին, կանոնադրություններին, հրամաններին և այլ պարտադիր հրահանգներին:

Գերության մեջ պահող պետությունն իրավունք ունի դատական կամ կարգապահական միջոցներ ձեռնարկել ցանկացած ռազմագերու նկատմամբ, ով խախտում է նշված օրենքները, կանոնադրությունները և այլ իրավական ակտեր:

Քաղաքացիական բնակչության պաշտպանությունը

Միջազգային մարդասիրական իրավունքի կարևորագույն նորմերից է քաղաքացիական բնակչության անվտանգության պահպանը պատերազմական գործողությունների ժամանակ: Քաղաքացիական բնակչության պաշտպանությանն են ուղղված «Պատերազմի ժամանակ քաղաքացիական բնակչության պաշտպանության մասին» 1949 թ. Ժնևի Կոնվենցիայի և 1977 թ. Առաջին լրացուցիչ արձանագրության դրույթները: Իսկ ի՞նչ է իրենց ներկայացնում «քաղաքացիական բնակչություն» հասկացությունը:

Քաղաքացիական բնակչության թվին են պատկանում բոլոր այն անձինք, որոնք անմիջականորեն չեն մասնակցում ռազմական գործողություններին: Եվ քանի որ նրանք չեն մասնակցում ռազմական գործողություններին, ապա Միջազգային մարդասիրական իրավունքը ենթադրում է, որ պատերազմող կողմերը՝

- քաղաքացիական բնակչությանը կամ առանձին քաղաքացիական անձանց, ինչպես նաև քաղաքացիական օրյեկտները չպետք է ենթարկեն ռազմական հարձակումների,
- չպետք է խորականություն ցուցաբերեն քաղաքացիական բնակչության տարբեր հատվածների հանդեպ՝ ելնելով նրանց կրոնական, քաղաքական համոզմունքներից կամ ռասայական պատկանելիությունից:

Արգելվում է՝

- քաղաքացիական անձանց սպանությունը,
- խոշտանգումները,
- մարմնական պատիժներն ու խեղումները,
- նրանց բուժնան անհրաժեշտությունից չքիսող բժշկագիտական փորձերը:

Քաղաքացիական բնակչությունը չպետք է ոչ մի դեպքում օգտագործվի որպես «կենդանի վահան»՝ ռազմական օրյեկտները և թիրախները պաշտպանելու նպատակով:

Արգելվում է քաղաքացիական բնակչության գոյատևման համար անհրաժեշտ օրյեկտների՝ սննդամքերի պաշարների, սննդամքերը արտադրողների, ցանքերի, անասունների, խմելու ջրի մատակարարման կառույցների և դրա պաշարների վրա հարձակվելը, դրանք ոչնչացնելը, փչացնելը, դուրս կրելը, եթե դրանք չեն օգտագործվում գորքերի ապահովման համար:

Գրավյալ տարածենքում կանանց ու երեխաների հանդեպ պետք է լինի հատուկ հարգանք, նրանց պետք է պաշտպանել բռնաբարությունից, մարմնավաճառության հարկադրելուց և ցանկացած այլ անվայել ուժնձգություններից:

Ուազմական ընդհարման ընթացքում բռնազավթված տարածքի *բնակչությունը* պարտավոր է *ենթարկվել* բռնազավթված տարածքներում հաստատված ռազմական վարչակազմերի բոլոր օրինական պահանջներին և կատարել ժամանակավոր վարչակազմերի կողմից ընդունված իրավական ակտերի պահանջները, որոնք ապահովում են քաղաքացիական բնակչության կենսագործունեությունը:

Բռնազավթող պետությունը պարտավոր է *ՄԵ-ի* նորմերին համապատասխան ձեռնարկել բոլոր անհրաժեշտ միջոցները, որպեսզի հնարավորինս վերականգնվի և պահպանվի հասարակական կարգը, ապահովվի բնակչության կենսագործունեությունը, հարգվեն տվյալ երկրում գոյություն ունեցող օրենքները, ինչպես նաև առանձին անձանց կյանքը, նրանց պատիվը, ընտանելիան իրավունքները և կրոնական համոզմունքները:

ՀԻՇԻՐ

1. Պատերազմական գերությունը չի դիտվում որպես պատիժ ռազմական գործողություններին մասնակցելու համար:
2. Ոչ մի ռազմագերի չի կարող օգտագործվել իր առողջությանը սպառնացող կամ վտանգավոր աշխատանքներում, *եթե նա կամովիմ չի համաձայնում դրան*:
3. *Խստիվ արգելվում* է ռազմագերիների նկատմամբ կոլեկտիվ պատժամիջոցների կիրառումը:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ովքե՞ր են կոչվում ռազմագերիներ:
2. Ի՞նչ է կոմբատանտը:
3. Ժնափ 1949 թ. օգոստոսի 12-ի Կոնվենցիայով ովքե՞ր են համարվում ռազմագերիներ:
4. Ովքե՞ր չեն կարող համարվել ռազմագերիներ:
5. Գերության մեջ պահող պետության կողմից ի՞նչ է արգելվում ռազմագերիների նկատմամբ:
6. Ի՞նչ պարտավորություններ ունեն ռազմագերիները գերեվարող պետության հանդեպ:

ԱՆՎՏԱՆԳ ԿԵՆՍԱԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆ

Մարդկությունն իր ողջ պատմության ընթացքում մշտապես ենթարկվել է աղետների: Դրանք հաճագեցնում են հազարավոր մարդկային զոհերի, հսկայական նյութական կորուստների, մի ակնբարքում կարող են ավերել այն ամենը, ինչը ստեղծվել է տարիների, տասնամյակների և նույնիսկ դարերի ընթացքում: Սակայն մարդք երբեմն հաշտվում է վտանգների հետ, որոնք մշտապես ուղեկցում են իրեն յուրաքանչյուր քայլափոխում: Հաճախ նույնիսկ անտեսում է նախազգուշական միջոցառումները:

Քաղաքակրթության հետագա զարգացման անհրաժեշտ պայման է անվտանգությունը: Նման պայմաններում առանձնապես կարևորվում է բնակչության ուսուցումը՝ անվտանգ վարքի կանոնների հիմունքներին տիրապետելու համար: Մարդն իր պահելաձևով չափելով է նպաստի պատահարների, աղետների առաջացմանը, իսկ դրանց ծագման դեպքում իր ճիշտ գործողություններով առավելագույնս խոսափի հնարավոր հետևանքներից, ունակ լինի փոխօգնության, ինքնօգնության:

Կերիշենք 8-րդ և 9-րդ դասարաններում մեր քննարկած թեմաները:

Արտակարգ իրավիճակներից բնակչության և տարածքների պաշտպանությունն իրականացնում է պետական լիազոր մարմնը, որն այդ նպատակով համակարգում է պետական կառավարման և տեղական ինքնակառավարման մարմնների, կազմակերպությունների գործունեությունը:

Արդեն ուսումնասիրել ենք մեր հանրապետության տարածքում առավել տարածված աղետներին նվիրված թեմաները:

Երկրաշարժերը երկրակեղևում տեղի ունեցող բնական երևույթների հետևանք են: Երկրակեղևի ուժգին ցնցումները հանգեցնում են շենքերի և կառուցվածքների ավերման, մարդկային զոհերի: Երկրաշարժի էներգետիկ գնահատականը կատարվում է մազենիտուղթներով: Երկրաշարժի ազդեցության չափը տվյալ տարածքում որոշվում է քալերով: Երկրաշարժերից պաշտպանության հիմնական հուսափ ուղին շենքերի և կառուցվածքների անհրաժեշտ սեյսմակայունության ապահովումն է: Կարևոր է նաև բնակչության համապատասխան պահելաձևը:

Սողանքները մեր երկրում տարածված երկրաբանական վտանգավոր երևույթ են: Անբարենպաստ երկրաբանական պայմաններով լանջերի վրա լեռնային ապարների սահրին նպաստում է խոնավության թափանցումը լանջի խորքը: Նման լանջերի վրա պետք է խոսափել լանջի բնական մակերևույթի ձևափոխումից և արհեստական խոնավացումից:

Մելավճերը հետևանք են փուխր, ոչ ամուր մակերևույթով լանջի վրա ջրի հռամքների, որոնք առաջացնում են հողմնահարված մասնիկներ պարունակող սրբնաց հոսանքներ:

Հանրապետության տարածքում վտանգ են ներկայացնում նաև ջրհեղեղները, բնական հրդեհները, սոսորերկոյա ջրերի բարձր և ցածր մակարդակները, օդերևութաբանական և ազրողերևութաբանական երևույթներից՝ կարկուտը, ցրտահարությունը, ուժեղ քամիները, երաշտը, մերկասառույցը, տեղատարափ անձրևները և այլն:

Տեխնածին բնույթի աղետներից են հրդեհները և պայքարունները: Այրումը դադարեցնելու համար այրման գոտին սառեցնում են ջրով կամ լուծույթներով, մեկուսացնում փրփուրով կամ այլ նյութերով, այրմանը մասնակցող նյութերը ջրիկացնում են: Խիստ կարևորվում է հրդեհի դեպքում բնակչության ճիշտ պահելաձևը:

Աշխարհում հայտնի են 6 մլն-ից ավելի քիմիական նյութեր, որոնց մեծ մասը բունավոր է: Ուժեղ ներգործող քունավոր նյութերի (ՈՒՆԹՆ) արտանետումը շրջակա միջավայր առաջացնում է կենդանական աշխարհի, օդի, ջրի քունավորում: Դրանք թողնում են ընդհանուր և հեղձուցիչ ազդեցություն: ՈՒՆԹՆ-ի ամպլ կարող է տարածվել մեծ հեռավորությունների վրա: ՈՒՆԹՆ-ից մեզ մոտ տարածված են քլորը և ամոնիակը:

Հայտնի են քիմիական տարրեր, որոնց ասոմի միջուկը տրոհվում է՝ արձակելով անտեսանելի ճառագայթներ և նեյտրոններ: Դրանք բնորոշվում են իոնացնող և քափանցող հատկություններով: Իոնացնող ճառագայթները քափանցելով կենդանի օրգանիզմ, խախտում են նյութափոխանակության գործընթացները, հանգեցնում ծանր իիվանդությունների: Ճառագայթային խոցման աստիճանը կախված է ճառագայթահարման բաժնեչափից և տևողությունից: Ճառագայթահարումից պաշտպանվելու համար խիստ կարևոր է բնակչության կողմից վարվելաձևի կանոնների պահպանումը:

Հարձակման ժամանակակից միջոցներ

Մարդկության ստեղծած հարձակման միջոցներից ամենասարսափելին զանգվածային կորուստներ և ավելածություններ պատճառող, խոցման մեծ հնարավորություններով օժտված զանգվածային խոցման գենքն է:

Զանգվածային խոցման գենքի վնասարար գործոնները կարող են որոշակի ժամանակամիջոցում կորուստներ պատճառել հակառակորդին և նրա վրա բողնել ուժեղ բարոյահոգերանական ազդեցություն:

Գոյություն ունեցող հիմնական զանգվածային խոցման գենքներից են՝ միջուկային, քիմիական և կենսաբանական գենքերը:

Միջուկային գենք

Միջուկային գենքը պայքարունային գործողության զանգվածային ոչնչացման անվտանգ կենսագործություններուն

գենք է, որը հիմնված է շղթայական միջուկային ռեակցիաների ժամանակ անջատվող ներմիջուկային էներգիայի օգտագործման վրա:

Միջուկային պայքարունի հետևանքով անջատվում է հսկայական էներգիա: Միջուկային պայքարունի խոցող գործոններն են՝ հարվածային ալիքը, լուսային ճառագայթումը, ներքափանցող ճառագայթումը, ռադիոակտիվ վարակումը, էլեկտրամագնիսական իմպուլսը:

Հարվածային ալիքը ողի խստ սեղմված գոտի է, որը տարածվում է բոլոր ուղղություններով գերձայնային (330 մ/վրկ և ավելի) արագությամբ: Վերջինիս ազդեցությամբ առաջանում են շենքերի և կառուցվածքների զանգվածային ավերածություններ, մարդկային զոհեր և վիրավորներ:

Հարվածային ալիքից պաշտպանվելու համար կարող են օգտագործվել տեղանքի ծալքերը, ապաստարանները, նկուղները և այլ ամուր կառուցվածքներ:

Լուսային ճառագայթումը ճառագայթային էներգիայի հոսանք է, որն ընդգրկում է ուլտրամանուշակագույն, ինֆրակարմիք և այլ ճառագայթներ: Այն արդյունք է միջուկային պայքարունից առաջացած ջիկացած նյութերի և շիկացած օդի (10000°C): Տարածվում է ակնթարթորեն և տևում տասնյակ վայրկյաններ:

Լուսային ճառագայթումը առաջացնում է մաշկի այրվածքներ, տեսողության կորուստ, համատարած հրդեհներ:

Միջուկային պայքարունի

նացնում է կենդանի օրգանիզմների կազմի մեջ մտնող աստոմները և մոլեկուլները: Արդյունքում՝ խախտվում են կենդանի օրգանիզմների կենսական ֆունկցիաները, հնարավոր են ողնածուծի խոցում, ճառագայթային հիվանդություն:

Ներքափանցող ճառագայթումից նարդի կարող է լիովին պաշտպանվել ապաստարաններում և հակածառագայթային քարտոցներում: Իսկ բաց և հատկապես ծածկված ճեղքերը զգալիորեն նվազեցնում են այդ ազդեցությունը:

Միջուկային պայքարունի անսպից տեղացող ռադիոակտիվ նյութերով տեղի է ունենում մթնոլորտի մերձերկրյա շերտի, օդային տարածության և **տեղանքի ռադիոակտիվ վարակում**: Մարդկանց խոցման վտանգը ռադիոակտիվ վարակման շրջանում կարող է տևել շաբաթներ, ամիսներ: Տեղանքի վարակման մասշտաբները և աստիճանը կախված են պայքարունի հզորությունից և տեսակից, օդերևութարանական պայմաններից: Պայքարունից առաջանում է հսկա ամպ՝ կազմված ռադիոակտիվ մասնիկներից: Ամպը տեղաշարժվում է քամու ուղրությամբ: Ամպից

անջատված ուղիղակտիվ մասնիկները, ընկնելով գետնին, առաջացնում են ուղիղակտիվ վարակման գոտի:

Բնակչության պաշտպանության համար կարևոր է սկզբնական շրջանում, հատկապես առաջին օրերին, պատսպարվել ապաստարաններում, հակածառագյթային քարտոցներում կամ նկուղներում:

Էլեկտրամագնիսական իմպուլսը տևում է վայրկյաններ: Այն տարածվում է Էլեկտրալարերով:

Հնարավոր են կապի և էլեկտրական սարքավորումների խաթարումներ:

Քիմիական զենք

Քիմիական զենքը զանգվածային խոցման գենք է՝ հիմնված քիմիական նյութերի թունավոր հատկությունների վրա: Զենքի հիմնական բաղադրամասերն են մարտական թունավոր նյութերը /ԹՆ/, դրանց տեղափոխման, կիրառման և կառավարման սարքերը:

Քիմիական զինամքերի տարատեսակ է նաև երկակի (քինար) զինամքերը: Այն լիցքավորվում է երկու ոչ թունավոր բաղադրամասերով, որոնք զինամքերքն օգտագործելիս միախառնվում են, առաջացնում մարտական թունավոր նյութ: Երկակի զինամքերի ստեղծումը հնարավորություն է տալիս ապահովել քիմիական զինամքերի անվտանգ լիցքավորումը, փոխադրումը մեծ հեռավորությունների վրա և պաշարների ստեղծումը:

Տարածքը, որի սահմաններում ԹՆ-ի ազդեցության տակ տեղի են ունեցել մարդկանց և գյուղատնտեսական կենդանիների զանգվածային ախտահարումներ, կոչվում է քիմիական վարակման օջախ /ՔՎՕ/: ՔՎՕ-ն և այն տարածքը, որի վրա նստել է ախտահարող խտությամբ վարակված օդի ամապը, կոչվում է քիմիական վարակման գոտի:

Քիմիական զենք

Թյան ԹՆ /VX, զարին, զոման/։ Դրանք լինում են գոլորշու, կաթիլահեղուկային վիճակում, մարդու օրգանիզմ են քափանցում շնչառական, աղեստամոքսային ուղիներով: Ախտահարում են նյարդային համակարգը: Կայուն են: Ախտահարման նշաններն են՝ քրարտադրություն, շնչառության նժվարություն, բիրերի նեղացում, սրտխառնություն, կաթվածահարություն: Դրանք ամենավտանգավոր ԹՆ-ն են: Դրանց շատ փոքր քանակը քավարար է մարդու ախտահարման համար:

Պաշտպանական միջոց են հակագազը և պաշտպանիչ հագուստը, իսկ ախտահարվածին ներարկվում է հակաբույց:

Մաշկաքարախային ներգործության ԹՆ /իպրիտ, լյուիզիտ/: Կաթիլահեղուկային և գոլորշանման վիճակում ախտահարում են մաշկը և աչքերը: Գոլորշին

ներշնչելիս ախտահարվում են շնչուղիները և թոքերը, վարակված սնունդ և ջուր ընդունելիս՝ մարտղական օրգանները: Առաջանում է օրգանիզմի թունավորում:

Այս ԹՆ-ի կիրառման պայմաններում անհրաժեշտ է պաշտպանվել հակազառված և պաշտպանիչ հագուստով:

Հեղձուցիչ ազդեցության ԹՆ-ը /Փոսգեն, դիֆոսգեն/ օրգանիզմի վրա ազդում են շնչառական օրգանների միջոցով: Ախտահարման նշաններն են՝ քաղցրանման տիաճ համ բերանում, գլխապտույտ, հազ, բռվություն: Վարակման օջախից դուրս բերելուց հետո այդ զգացողությունները գրեթե վերանում են: Բայց դա խարուսիկ է, ընդամենը գաղտնի շրջան, որին հաջորդում են լուրջ խանգարումներ: Տուժածին հացցնում են հակազազ, դուրս բերում վարակման շրջանից, տաք ծածկում են և ապահովում հանգիստը:

Ընդհանուր ազդեցության ԹՆ-ը /կապտաքրու, քլորցիան/ շատ թունավոր են՝ մահացու ազդեցության, ախտահարում են և՝ մաշկով, և՝ շնչառական, մարտղական ուղիներով: Տուժածին ներարկում են հակարույն, երբեմն կատարում են արհեստական շնչառություն և շտապ տեղափոխում բուժկետ:

Գրգռիչ ազդեցության ԹՆ-ը /սի-էս, աղամսիտ/ առաջացնում են սուր այրոց և ցավ բերանում, կոկորդում ու աչքերում, արցունքազատում, շնչառության դժվարություն: Պաշտպանության համար օգտագործվում է հակազազ:

Հզգերիմիական ազդեցության ԹՆ-ը /թի-զեթ/ ազդում են կենտրոնական նյարդային համակարգի վրա և առաջ բերում հոգեներն ու ֆիզիկական խանգարումներ /խլորչյուն, կուրություն/: Պաշտպանության համար օգտագործվում է հակազազ: Այս ԹՆ-ով ախտահարվածի մարմնի վարակված մասերը պետք է մշակել օճառաջրով, աչքերը և քիքերանը մաքրել ջրով:

Կենսարանական գենքը

Կենսարանական գենքը կենսարանական միջոցներով հանդերձավլորված հատուկ գինամքերքներն են ու մարտական սարքերը: Մարդկանց, գյուղատնտեսական կենդանիների և բույսերի խոցումը կատարվում է հիվանդաբեր միկրոօրգանիզմների և վերջիններիս մի մասի արտադրած բույներով: Բնորոշվում է վարակիչ հիվանդությունների առաջացմանը, արագ տարածմամբ, երկարատևությամբ, գաղտնի շրջանով: Որոշվում է լարորատոր հետազոտությունների միջոցով: Արտաքին միջավայրում մանրէներն ու բույները /տորսինները/ դժվար են հայտնաբերվում: Կարող են օդի հետ թափանցել չհերմետիկացված շինություններ:

Միկրոօրգանիզմներից են:

Մանրէները հիվանդաբեր բուսական ծագման միարժիք միկրոօրգանիզմներ են, կայուն են ցածր ջերմաստիճաններում, նույնիսկ բացասականներում: Որոշ տեսակները /սիրիրյան խոց, փայտացում առաջացնող/ արտաքին միջավայրում ստեղծում են պաշտպանիչ թաղանքներ, ինչը դժվարացնում է դրանց վարակագերծում: Մանրէները առաջացնում են նաև ժանտախտ, խողերա, բրուցելող և այլն:

Վիրուսները մանրագույն միկրոօրգանիզմներ են: Ի տարբերություն մանրէն-

թի, աճում և բազմանում են միայն կենդանի հյուսվածքներում: Առաջացնում են սև ծաղիկ, դեղին տենու:

ՈՒՂԵՏՈՒԽԱՆԵՐԸ ՃԼԿՎ և ՀԱՓԵՐՈՎ ՄՈՏ ԵՆ ՄԱՆՐԵՆԵՐԻՆ, ԲԱԶՄԱՆՈՒՄ ԵՆ ՊԱՐԳ ԲՐԺԱՆՈՒՄՆՎ: ԱՎՐՈՒՄ ԵՆ ՄԻԱՅՆ ԻՐԵՆՑ ԽՈցԱԾ ՕՐԳԱՆԻ ՀՅՈՒՍՎԱԾՔՆԵՐՈՒՄ: ԱՌԱՋԱԳՆՈՒՄ ԵՆ ԲԺԱՎՈՐ ՏԻՖ, ՏԵՆԴ:

**ՍՊԱՆԿԵՐԸ ՄԻԱԲՉԻՉ և ԲԱԶՄԱԲՉԻՉ ՕՐԳԱՆԻԳՄՆԵՐ ԵՆ: ԼԱՎ ԵՆ ՏԱՆՈՒՄ ՀՄՐԱԳՈՒՄԸ, ԱՐԱԿԻ ԼՐԱՍԻ և ՎԱՐԱԿԱ-
ԳԵՐԸՆՈՂ ՆՅՈՒԹԵՐԻ ԱԳԴԵցությունը: ԱՌԱՋԱԳՆՈՒՄ ԵՆ ԼԱՐԴԻՆՈՂ:**

**ՏԻՐԱՀԱՆԵՐԸ / ԲՈՎԱՆԵՐԸ / ՈՐՈՇ ՄԱՆ-
ՐԵՆԵՐԻ ԿԵՆՍԱԳՈՐԸՆԵՐՈՒՄՆԵՐՅԱՆ ԱՐԴ-
ՅՈՒՆՔ ԵՆ: ՉՈՐԱԳՈՎ ՎԻՃԱԿՈՒՄ ԻՐԵՆԸ
ԹՈՒՆԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՊԱՀՎԱՆՈՒՄ ԵՆ
ՄԻԱՆ ՄԻ ՔԱՆԻ ԱՃԻՒ: ԱՌԱՋԱՆԱՎԵՍ
ԹՈՒՆԱՎՈՐ է ԲՐՈՒՆԻԼԻԿՈՒՄ ՍՊՐԱՀՆԻ,
ՆՐԸ ՄԱՐԴՈՒ ՕՐԳԱՆԻԳՄՈՒՄ ԱՌԱՋԱԳՆՈՒՄ է ԾԱՆՐ ԽԱՆԳԱՐՈՒՄՆԵՐ:**

**ԿԵՆՍԱԲՐԱՆԱԿԱՆ ԳԵՆՔԻ ՄԱՐԴԿԱՆ և ԼԵՆԴԱՆԻՄՆԵՐԻ ԻԻՎԱՆԴԱԳՈՒՄԸ ԱՊՈՋ է
ԳԱԼԻՍ ՎԱՐԱԿՎԱԾ ՕՐՈՇ ՀԱՅԵԼՈՒ, ԼՈՐԴԱԲԱԴԱՐԻ և ՎՆԱՍՎԱԾ ՄԱՉԿԻ ՎՐԱ ՄԱՆՐԵՆԵՐ
ՌԱԿԱՆԵԼՈՒ, ՎԱՐԱԿՎԱԾ ՄԱՆԴԻ և ԶՐԻ ՕԳՏԱԳՈՐԸՆԱՆ, ՎԱՐԱԿՎԱԾ ՄԻՋԱՏՆԵՐԻ և ՏՈԳԵ-
ՐԻ ԽԱՅՐՈԳՆԵՐԻ, ՎԱՐԱԿՎԱԾ ԻՐԵՐԻՆ ԴԻՎՃԵԼՈՒ, ՎԱՐԱԿՎԱԾ ՄԱՐԴԿԱՆԻ ԻԵՍ ՇԻՎԵ-
ԼՈՒ ԻԵՏՆԱՆՔՆՎ և ԱՅԼԻ:**

ԿԵՆՍԱԲՐԱՆԱԿԱՆ ԳԵՆՔԻ ԿԻՐԱՊՈՒՄԱՆ ԱՇԱՆՆԵՐԸ ԵՆ՝

- ԱՐԿԵՐԻ և ՈՊՈՄՔԵՐԻ պայքանան խուլ ձայնը, ի տարբերություն սովորական զի-
նամքերի,
- պայքանան տեղում զինամքերի խոշոր բեկորների առկայությունը,
- հեղուկի կարիլների և փոշեննան նյութերի առկայությունը տեղանքում,
- զինամքերի պայքանան և բեռնարկերի անկման վայրում միջատների և տղե-
րի անսովոր կուտակումը,
- մարդկանց և կենդանիների օգագվածային իիվանդացումը:

**ԿԵՆՍԱԲՐԱՆԱԿԱՆ ԳԵՆՔԻ ԿԻՐԱՊՈՒՄԸ ՎԿԱՅՈՂ ԱՇԱՆՆԵՐԻ ԴԵՎՔՈՒՄ պետք է անմի-
ջապես հագնել անհատական պաշտպանության միջոցներ՝ հակագազ, շնչաղի-
մակ, դիմակ, մաշկի պաշտպանության միջոցներ: ԲԺՇԿԱԿԱՆ պաշտպանության
միջոցներն են՝ վակցինաշիճուկային պատրաստուկները, հակաբիոտիկները և այլ
դեղանյութեր, որոնք կիրառվում են վարակիչ իիվանդությունների հատուկ և ծայ-
րահեղ կանխարգելման համար:**

**ԿԵՆՍԱԲՐԱՆԱԿԱՆ ԽՈցՈՒՄՆ ԻՐԱԿԱՆԱԳՎՈՒՄ է ԱԵՐՈԳՆՆԵՐՈՎ օդի վարակմամբ,
ՄԻՋԱՏՆԵՐԻ, ԿՐԸՆՈՂՆԵՐԻ ՄԻՋՈՑՆՎ ՎԱՐԱԿԻ ՏԱՐԱԾՄԱՄԲ, ՏԱՐԲԵՐ ԶԻՆԱՄՔԵՐԸՆԵ-
ՐՈՎ, ՓՈՂՀՆՆԵՐՈՎ, ԶՐԻ և ԱՆԴԻ ԲՈՒՆԱՎՈՐՄԱՄԲ:**

**ՎԱՐԱԿԻՉ ԻԻՎԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԿԱՆԽԱՐԳԵԼՄԱՆ հԱՄԱՐ ԿԻՐԱՊՈՒՄ ԵՆ ՄԻ ՇԱՐՔ
ԴԵՂԱՄԻՋՈՑՆԵՐ, ԽՍԿ ՄԱՆՐԵԱԲՐԱՆԱԿԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԻ ՎՏԱՆԳԱԳԵՐԸՆԱՆ հԱՄԱՐ՝ հԱ-
ՄՈՒԿ ՔԻՄԻԱԿԱՆ ՆՅՈՒԹԵՐ:**

ԿԵՆՍԱԲՐԱՆԱԿԱՆ ԳԵՆՔ

Հարձակման ժամանակակից սովորական գենքեր

Հարձակման սովորական միջոցները հիմնված են պայթուցիկ նյութերի և հրկիդ-վող խառնուրդների էներգիայի վրա /ավիացիոն ռումբեր, ականեներ, տորպեդներ, հրթիռներ/:

Գերճշգրիտ գենքը /ԳԶ/ ունի նշանակետին հասնելու բարձր ճշգրտություն (օրինակ՝ թևավոր հրթիռները): Թևավոր հրթիռները զինված են համակցված կառավարման բարդ համակարգով, որը ուղղորդում է հրթիռի թռիչքը համաձայն նախորդ կազմված քարտեզի: Թռիչքի նախապատրաստման համար անհրաժեշտ ողջ տեղեկատվությունը՝ տեղադրված հրթիռակողի համակարգի հիշողության վրա, կազմված է երկրի հետախուզական արհեստական արքանյակների տրվյալներով: Հաշվի է առնվում նաև տեղանքի ռեկինֆը: Կառավարման համակարգի օգնությամբ թռիչքն իրականացվում է ցածր բարձրությունների վրա, որը դժվարացնում է հրթիռի հայտնաբերումը:

Գերճշգրիտ գենքի բվին են պատկանում նաև կառավարվող բախստիկ հրթիռները, ավիացիոն ռումբերը և պարկուճները, հրետանային արկերը, տորպեդները, հետախուզահարվածային, գենիթային և հակատանկային հրթիռային համալիրները:

Չանգվածային խոցման գենքի արդյունավետություն ունեն ծավալային պայթյունի զինամքերք և գնդիկավոր ավիաումբերք:

Ծավալային պայթյունի զինամքերդներում /կամ վակուումային ռումբերում/ որպես մարտական լիցք օգտագործվում են հեղուկ ածխաջրածնային վառելիքներ: Վերջիններով լցված քեռնարկղը օդում բացվում է, խառնուրդը դուրս է հոսում: Առաջանում է գազային ամպ, որը պայթեցվում է հատուկ պայթուցիչով և բռնկվում:

Վակուումային ռումբ

Ծագած գերճայնային արագությամբ տարածվող հարվածային հզոր ալիքը ավերում, ամայացնում է ավելի քան 1 հա տարածություն: Զերմաստիճանը հասնում է մինչև 3000°C: Իր ավերիչ ուժով համենատելի է մարտավարական միջուկային զինամքերների հետ: Պայթյունը կարող է հանգեցնել մարդկանց մահացու տարբեր վիճակածքների:

Պաշտպանության միջոցառումները գրեթե անարդյունավետ են, որը, թերևս, հիմք է հանդիսացել ՍԱԿ-ի կողմից գենքի այս տեսակի արգելման պահանջի:

Գնդիկավոր ավիաումբերք լինում են թենիսի գնդակից մինչև ֆուտրովի գնդակի չափ և պարունակում են 300-ից ոչ պակաս մետաղյա կամ պլաստմասսայե 5–6 մմ տրամագծով գնդիկներ: Որոշ ռումբեր պարունակում են մի քանի հարյուրից մինչև

155 մմ կառավարվող արկ

մի քանի հազար նմանատիպ գնդիկներ, խորանարդիկներ, ասեղներ, նետեր: Նետվում են հատուկ փաթեթներով՝ ծածկելով 160–250 հազար մ² մակերես:

Հրկիզող գենքերը հրկիզող նյութերն ու խառնուրդներն են, որոնց այրումն առաջացնում է բարձր ջերմաստիճան: Դրանց թվում են՝

նապալմը բենզինի և բանձրացնող փոշու խառնուրդ է՝ բոցավառման բարձր աստիճանով, այրման օջախի ջերմությունը հասնում է 1200°C: Կաշուն է, այրվում է նույնիսկ ջրային մակերևույթի վրա,

Վակուումային ռումքի պայթյունը

նույնիսկ բետոնը և աղյուսը, այրվում է երկարը,

սպիտակ ֆոսֆորը կիսաթափանց ալինդ, քունավոր մոմանման նյութ է: Ինքնայրվող է, ջերմաստիճանը՝ 900–1200°C: Օգտագործվում է նապալմի և հրահելի կազմում որպես ինքնարոցավառվող բաղադրիչ:

Հրկիզող գենքը օգտագործվում է որպես ավիաուումք, պարկում, հրետանային զինամքերք, հրանետ, նոնակ: Դրանք առաջացնում են ծանր այրվածքներ, այրուտներ: Ծիկացած օդը մարդու վերին շնչառական ուղիներում առաջացնում է այրվածքներ:

Եթե հրկիզող նյութերն ընկնում են հազուստի վրա, ապա դրանք պետք է արագ դեն նետել կամ ծածկել թերով, շորի եզրով: Իսկ հրախառնուրդի դեպքում պետք է ծածկել բրեզենտով, բաճկոնով, ընկդմվել ջրի մեջ կամ գլորվել հողի վրա:

Խոցման ոչ ավանդական գենքեր

Գիտության և տեխնիկայի զարգացմանը զուգընթաց ստեղծվում են նոր ֆիզիկական սկզբունքների վրա հիմնված նոր գենքեր՝ ճառագայթային, երկրաֆիզիկական, բիոտիկական, տեղեկատվական, ինֆրաձայնային, էրենիկական և այլն: Ժամանակակից գենքերի սկզբունքորեն նոր համակարգերի ստեղծումը հանգեցնում է նույնիսկ «Աստղային պատերազմներ» վարելու մեթոդների մշակման:

Ներկայացնենք բնակչության խոցման այդ նոր գենքերից մի քանիսը:

Լազերային գենք. ճառագայթային գենքի տեսակ է, լրիսի արագությամբ էլեկտրամագնիսական էներգիայի ճառագայթման օպտիկական գեներատոր: Այն կարող է նեղ ուղղորդված փնջով բարձր էներգիա ճառագայթել: Լազերի խոցող

զործողությունն արտահայտվում է ճառագայթահարվող մակերեսի ջերմաստիճանի ակնթարթային բարձրացումով, որի հետևանքով տեղի է ունենում խոցման օրյեկտի հալում, այրում, գոլորշիացում, մարդկանց կուրացում և թերմիկ այրվածքների առաջացում: Լազերային զենքերը կարող են արդյունավետ խոցել տիեզերական սարքերը, օդային նշանակետերը, հրթիռների ինքնաշխանան զլիխկները և այլն:

Թիոտիկական զենքեր. կառուցված են այնպիսի միջոցների օգտագործման սկզբունքով, որոնք մարդկանց վերածում են ինքնուրույն մտածողությունից գործ և կույր կամակատարների: Կարող են կիրառվել հոգեբանագրգորիչ մարտական զեներատորներ, որոնք կարող են նեղ ուղղորդված ազդեցությամբ խոցել մարդկանց կենսական կարևոր ֆունկցիաները, շնչառությունը, սիրտ-անոթային համակարգը և այլն: Կարող են կիրառվել հոգեբանական ազդեցության համակարգչային տեխնոլոգիաներ, որոնք անցնելով մարդու գիտակցության մեջ՝ հնարավորություն են տալիս ճշգրիտ կանխորշել և կարգավորել նրա հոգեբանական ու ֆիզիկական վիճակը:

Երկրաֆիզիկական զենքեր. ընդգրկում են ռազմական նպատական նպատակներով երկրի քարոզում, ջրոլորտում և մթնոլորտում տեղի ունեցող գործընթացների վրա ազդելու միջոցները: Դրանք այն միջոցներն են, որոնք առաջացնում են երկրաշարժեր, փլուզումներ, սողանքներ, սելավներ, երաշտ, երկարատև անձրևներ և այլ բնական վտանգավոր երևույթներ, օգնային շերտի արհեստական խախտում: Դրանք հանգեցնում են ուլտրամանուշակագույն ճառագայթների ազդեցության հետևանքով մարդկանց, կենդանիների և բույսերի ախտահարման:

Տեղեկատվական զենք. բնակչության և զինված ուժերի անձնակազմի վրա ազդելու հանար կարող են կիրառվել տիեզերական հեռարձակիչներ և իրականացնել պարբերական համակարգված հաղորդումներ, որոնք պետք է ազդեն ոչ թե մարդկանց գիտակցության, այլ էնցիաների վրա: Խեղաքյուրող, բայց ծշմարտանման տեղեկատվության խելացի հեռարձակումները, պայթյունավտանգ իրավիճակների հնարովի մոնտաժումը կարող են վերածվել հարձակման հզոր միջոցի՝ հանգեցնելով իրավիճակի անկայունության:

Արդեն շրջանառության մեջ է դրված այսպես կոչված «Տեղեկատվական պատերազմ» արտահայտությունը, որի հիմնական նպատակն է մարդկային զանգվածների վարքագծի փոփոխությունը:

Խոցման ոչ ավանդական ցուցանիշներ ունեցող զենքերի ստեղծումը հրատապ է դարձնում դրանցից բնակչության պաշտպանության միջոցների և եղանակների մշակումն ու իրականացումը:

ՀԻՇԻՌ

1. Նախորդ դասարաններում անցած՝ համրապետության տարած-

Լազերային զենք

քում առավել տարածված վտանգավոր աղետները և դրանցից պաշտպանվելու միջոցառումները:

2. Քեզ շրջապատող մարդկանց և քո գիտելիքներից ու իրազեկությունից է կախված զանգվածային խոցման միջոցների և հարձակման ժամանակակից գենքերի աղետայի հետևանքներին նվազեցման ու հաղթահարման արդյունավետությունը:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱՐԱՆՔՆԵՐ

1. Բնութագրի՝ միջուկային պայթյունի խոցող գործոնները:
2. Ի՞նչ է քիմիական ախտահարման օջախը:
3. Դասակարգի՝ քունավոր նյութերն ըստ մարդու օրգանիզմի վրա ունեցած ազդեցության:
4. Ներկայացրո՞ւ կենսաբանական գենքի բնութագիրը:
5. Թվարկի՝ կենսաբանական գենքի կիրառման հայտանիշները:
6. Ի՞նչ են իրենցից ներկայացնում հարձակման սովորական միջոցները:
7. Թվարկի՝ խոցման ոչ ավանդական գենքերը:

Ազդարարման միասնական համակարգ

Արտակարգ իրավիճակներում /ԱԻ/ և ռազմական դրության ժամանակ բնակչության պաշտպանության համար անհրաժեշտ է կատարել միջոցառումներ, որոնք իրականացվում են՝

1. վաղորոր և
2. արտակարգ իրավիճակների անմիջական սպառնալիքի կամ ծագման դեպքում:

Արդյունաբերական շահակներ

C-40

Առաջին խմբի միջոցառումներից են՝

- հնարավոր ԱԻ-ի կանխումը և հետևանքների նվազեցումը,
- արտակարգ իրավիճակներում բնակչության վարքի կանոնների ուսուցումը:

Երկրորդ խմբի միջոցառումների բվում է՝ կառավարման համապատասխան մարմինների, վթարափրկարարական կազմավորումների և բնակչության ազդարարումը ԱԻ-ի սպառնալիքի կամ ծագման նասին:

Բնակչությանը ազդարարում են հակառակորդի կողմից խոցման ժամանակակից միջոցների մոտակա կիրառման դեպքում, որին պետք է հետևի բնակչության պատսպարումը կամ պաշտպանական այլ գործողությունների կատարումը: Բնակչությանը ազդարարում են նաև բնական աղետի սպառնալիքի կամ ծագման, արտադրական աղետի /քիմիական, ճառագայթային և այլն/ մասին: Դրան բնակ-

չությունը պետք է անմիջապես արձագանքի համապատասխան պաշտպանական գործողություններով: Խսկ այդ գործողությունների բնույթին, կատարմանը բնակչությունը իրազեկված է արդեն նախօրոք: Ազդարարման ժամանակ հաղորդվում են նաև ԱԻ-ի մասին որոշ անհրաժեշտ մանրամասներ:

Ազդարարման համար օգտագործվում են համապետական, մարզային, տեղական ձեռնարկությունների, ուսումնական հաստատությունների ռադիոհեռարձակման և հեռուստատեսային ցանցերը: Լուրջ վտանգների դեպքում օգտագործվում են նաև ձեռնարկությունների և ավտոտրանսպորտի հզոր շահագործությունները, որոնք արձակում են ընդհատվող սուլոց: Այն ազդանշան է՝ «Ուշադրություն ուն բոլորին»: Սա նշանակում է, որ բոլորը պետք է անմիջապես միացնեն հեռուստացույցները, ռադիոընդունիչները և լսեն տեղական իշխանությունների հաղորդագրությունները:

Տեղեկատվական կենտրոնները ԱԻ-ի ողջ ընթացքում պետք է աշխատեն շուրջօրյա ոնմիմով, իսկ բնակչությունը չպետք է անջատի հեռուստացույցները և ռադիոընդունիչները:

ԱԻ-ի յուրաքանչյուր դեպքի համար տեղական իշխանությունները ՀՀ արտակարգ իրավիճակների նախարարության փրկարար ծառայության մարմինների հետ համատեղ նախօրոք պատրաստում են տեքստային հաղորդագրությունների տարրերակներ:

Օրինակ, **վրար է տեղի ունեցել քիմիական օրյեկտում: Ինչպիսի՞ տեղեկատվություն է պետք բնակչությանը:**

Հնարավոր է այսպիսի տարրերակ.

«Ուշադրություն ուն, խոսում է արտակարգ իրավիճակների նախարարության փրկարար ծառայության N քաղաքի քամինը: Քաղաքացիներ՝ քիմիական գործարանում տեղի է ունեցել վրար քրողի արտանետումով: Վարակված օդի ամպ տարածվում է դեպի արևելք: Քիմիական վարակման զոտում են U. և U. համայնքները: Տվյալ համայնքների բնակչություններին՝ դրաս չգալ շինություններից, փակել դռները և լուսամուտները, հերմետիկացնել բնակարանները: ԱԻ-ի մասին հաղորդել հարկանաներին: Հետազոտում գործել համաձայն մեր ցուցումների»:

Այս հաղորդումը 5 րոպե ընդմիջումով կրկնվում է մի քանի անգամ:

Օդային, քիմիական կամ ճառագայթային վտանգի դեպքում սկզբում շշակներն արձակում են ընդհատվող սուլոց՝ «Ուշադրություն ուն բոլորին», որին արդեն հետևում է անհրաժեշտ տեղեկատվությունը:

Ծիշտ կազմակերպված ազդարարման շնորհիվ մեծանում է օպերատիվությունը, որը շատ կարևոր է ժամանակի անտեղի կորստի իմաստով:

Տեղեկատվության բացակայությունը հանգեցնում է ասելուսների և նույնիսկ տագմապի տրամադրությունների:

Վտանգավոր օրյեկտներում /ՀԱԷԿ, քիմիական վտանգավոր ձեռնարկություններ, հիդրոհանգույցներ և այլն/ վրարներն օպերատիվ ազդարարելու համար ստեղծվում են ազդարարման տեղային /լոկալ/ համակարգեր, որոնք հանդիսանում են կենտրոնացված ազդարարման տարածքային համակարգի մասը: Մրանց առավելությունն առաջին հերթին օպերատիվությունն է: Կրիտիկական իրավիճակում հերթապահ դիսպեչերն ինքն է ընդունում որոշում և անմիջապես արձակում շշակ:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ներկայացրե՞ք ժամանակին բնակչության ազդարարման էությունը:
2. Ներկայացրե՞ք Ահ-ի մասին տեքստային տեղեկատվությունները:
3. Ի՞նչ է ազդարարման տեղային համակարգը:

Պաշտպանական կառույցներ

Հակառակորդի հարձակման միջոցներից, ինչպես նաև տարբեր արտակարգ իրավիճակներում պաշտպանության հուսալի միջոցներից են պաշտպանական կառույցները:

Վերջիններիս բվում են՝

- ստորգետնյա հատուկ շինությունները՝ ապաստարաններ, հակածառագայթային թաքստոցներ, պարզագույն կառույցներ՝ նկուղներ, կիսանկուղներ և խորացված տարածքներ, հաճքախորշեր, ստորգետնյա անցումներ, մետրոպոլիտեն,
- բնակելի ֆոնդի տարածքները /առաջին հարկի տարածքներ՝ հարմարեցված որպես հակածառագայթային թաքստոցներ, նկուղներ, կիսանկուղներ/:
- Բնակչության պատսպարման համալիր միջոցառումներն ընդգրկում են՝
 - պաշտպանական կառույցների վահորոք շինարարությունը,
 - պաշտպանական կառույցների պահպանումը պատրաստի վիճակում,
 - պաշտպանական կառույցների նպատակային օգտագործման կազմակերպումը,
- արագ կառուցվող ապաստարանների և հակածառագայթային թաքստոցների շինարարության կազմակերպումն ու ապահովումը պատերազմի սպառնալիքի դեպքում:

Խաղաղ ժամանակ պաշտպանական կառույցները կարող են օգտագործվել այլ նայատակներով՝ տնտեսական, մշակութային, սպորտային և այլն: ՊԿ-ի այդ օգտագործումը /քացառությամբ մետրոպոլիտենի/ բույլատրելի է ՊԿ-ի ծավալի 40 տոկոսի չափով և ազատման ժամկետը պետք է լինի ոչ ավելի, քան մեկ ժամ:

- Պաշտպանական կառույցները տարբերվում են կառուցման ժամկետներով՝
- խաղաղ ժամանակ կառուցվող ապաստարաններ և հակածառագայթային թաքստոցներ,
 - արագ կառուցվող ապաստարաններ,
 - արագ կառուցվող թաքստոցներ:

Պաշտպանական կառույցների տեղաբաշխումը կատարվում է համաձայն բնակվայրերի հեռավիրության և բնակչության խտության:

- Ապաստարաններն ըստ տեղադրման վայրի լինում են՝
- ներկառուցված (գտնվում են շենքերի նկուղային հարկերում),
 - առանձին (կառուցվում են շենքերից դուրս):

Ապաստարանները տեղադրվում են առավել խիտ բնակեցված տարածքներին

մոտ, որպեսզի անհրաժեշտության դեպքում բնակչության շուտ հասնեն ապաստարան:

Ապաստարանները ներառում են հիմնական /հատվածամաս և նախամուտքանցախուցեր/ և օժանդակ /օտիչ-օդափոխիչ խուցեր, սանիտարական հաճողույցներ, դիգելային էլեկտրակայաններ, պաշտպանված մուտքեր և ելքեր/ շինություններ:

Ունեն լուսավորման համակարգ, կափի և ազդառարման սարքավորումներ: Կապի պահուստային միջոց է ռադիոկայանը:

Բոլոր ապաստարանների ելքերից մեկը սարքավորված է որպես վթարային: Այն ստորեկրյա անցը է՝ մոտակա շենքերից հեռու, որը վերջանում է ամուր ելքով: Զրամատակարարումն իրականացվում է արտաքին ջրատար ցանցից: Սակայն անհրաժեշտ է նաև խմելու ջրի վթարային պաշար համապատասխան տարրություններում:

Արտաքին օդով շինությունն ապահովում է երկու ռեժիմով՝

- մաքուր օդափոխման, երբ օդը մաքրվում է քունանյութերից և կենսաբանական նյութերից:

Բնակչության պատսպարումն ապաստարաններում կատարվում է համապատասխան ազդարարումով, իսկ տեղավորումը՝ ապաստարանի պարետի ցուցումով: Ազդարարման շշակի արձակումից որոշ ժամանակ անց մուտքն ապաստարան դադարեցվում է, դրները փակվում են:

Ապաստարանում գործում են սահմանված ռեժիմ և կարգ: Ապաստարանից դուրս գալ կարելի է միայն պարետի կամ հերթապահի թույլտվությամբ՝ դրսում իրադրությունը պարզեցուց հետո:

Ապաստարանի փլուզման կամ վնասման դեպքում, չսպասելով դրսից օգնության, պարետը կազմակերպում է պատսպարվածների տարհանումն ապաստարանից: Տարհանումը կատարվում է այսպիսի հերթականությամբ. նախ դուրս են գալիս մի քանի հոգի, որոնք սկզբում օգնում են ինքնուրույն շարժվողներին, ապա՝ երեխաներին: Այնուհետև տարհանվում են մնացածները:

Հակածառագայթային թաքսոնցները պաշտպանում են մարդկանց շնչառական օրգանները, մաշկը և հագուստը ռադիոակտիվ նյութերից, լուսային ճառագայթումից, թափանցող ճառագայթումից և հարվածային ալիքից:

Որպես հակածառագայթային թաքսոնց կարելի է հարմարեցնել շենքերի նկուղ:

Ներկառուցված ապաստարան

մաքրվում է ռադիոակտիվ փոշուց,

- օտիչ-օդափոխման, երբ օդը մաքրվում է քունանյութերից և կենսաբանական նյութերից:

Բնակչության պատսպարումն ապաստարաններում կատարվում է համապատասխան ազդարարումով, իսկ տեղավորումը՝ ապաստարանի պարետի ցուցումով: Ազդարարման շշակի արձակումից որոշ ժամանակ անց մուտքն ապաստարան դադարեցվում է, դրները փակվում են:

Ապաստարանում գործում են սահմանված ռեժիմ և կարգ: Ապաստարանից դուրս գալ կարելի է միայն պարետի կամ հերթապահի թույլտվությամբ՝ դրսում իրադրությունը պարզեցուց հետո:

Ապաստարանի փլուզման կամ վնասման դեպքում, չսպասելով դրսից օգնության, պարետը կազմակերպում է պատսպարվածների տարհանումն ապաստարանից: Տարհանումը կատարվում է այսպիսի հերթականությամբ. նախ դուրս են գալիս մի քանի հոգի, որոնք սկզբում օգնում են ինքնուրույն շարժվողներին, ապա՝ երեխաներին: Այնուհետև տարհանվում են մնացածները:

Հակածառագայթային թաքսոնցները պաշտպանում են մարդկանց շնչառական օրգանները, մաշկը և հագուստը ռադիոակտիվ նյութերից, լուսային ճառագայթումից, թափանցող ճառագայթումից և հարվածային ալիքից:

Որպես հակածառագայթային թաքսոնց կարելի է հարմարեցնել շենքերի նկուղ:

ները, ներքնատները, մառանները, բանջարբոստանային պահեստները, բնակելի և արտադրական շեմքերի ցոկոլային և առաջին հարկերում շինությունները և լեռ-նային փորվածքները:

Թաքստոցում սարքավորում են շինություններ՝

- մարդկանց նստելու և քնելու համար,
- սանիտարական հանգույցի, օդափոխման կայանքի, աղտոտված վեր-նազգեստի պահպաննան համար:

Թաքստոցը պետք է ունենա նվազագույնը երկու մուտք:

Զրամատակարարումն իրականացվում է արտաքին և ներքին զրամատակա-րարման ցանցերից: Վերջինների բացակայության դեպքում տեղադրում են զրի քարեր:

Էլեկտրանատակարարումը կատարվում է արտաքին ցանցից: Նախատեսվում են նաև լուսավորման վրաբային աղբյուրներ՝ կուտակիչներ, գեներատորներ, դի-զելային վառելիքով փոքր էլեկտրակայաններ:

Տեղադրվում են բարձ-րախոսներ, հնարավորու-թյան դեպքում՝ նաև հեռախոս և ուղղումիջոց-ներ:

Մարդկանց մուտքը թաքստոց կատարվում է արագ, կազմակերպված:

Ուղղուակտիվ տեղում-ների կամ վտանգի դեպ-քում պետք է խստորեն հետևել անվտանգության կանոններին, այն է՝

- օդաքաշ տուփերի սողնակները չբացել,
- թաքստոցներն օդափոխել յուրաքանչյուր 5–6 ժամը մեկ՝ օդաքաշ տուփերի սողնակները բացելով 15–20 րոպեով,
- օդափոխման ժամանակ հազնել շնչառական օրգանների պաշտպանիչ մի-ջոցները,
- դոները կիպ փակել, բացառելով միջանցիկ քամիները,
- սնունդ և ջուր ընդունելու ժամանակ դոները չբացել,
- վարակված տարածք դուրս գալիս հազնել անհատական պաշտպանության միջոցները,
- սնունդը և ջուրը պահել հերմետիկ փաթեթներում:

Պարզագույն տիպի հակածառագայթային թաքստոցների կարելի է հարմարեց-նել տարբեր փակ շինություններ և բաց ճեղքեր: Այդ նպատակով անհրաժեշտ է առաջին հերթին բարելավել դրանց պաշտպանիչ հատկությունները, հերմետիկաց-նել դրանք, ապահովել պարզագույն օդափոխություն: Պետք է ամրացնել տան նկուղի ծածկը, դոների և լուսամուտների ոչ պիտանի բացվածքները լցափակել ավագով լի պարկերով, աղյուսով կամ ուղղակի հողով: Ծածկերի վրա փուել խա-

Բնակչության պատոսպարումը ապաստարանում

րամի, ավագի 60–70 սմ-ոց շերտ, արտաքին պատերի շուրջը հող լցնել: Մուտքի սկզբանասում հերմետիկ դրնով նախամուտք սարքավորել, ապահովել քնական օդափոխություն:

Նոյն ձևով են հարմարեցվում շենքերի ներքնատները, մառանները, տների առաջին հարկերը:

Ոչ վատ պաշտպանություն կարող են ապահովել պարզագույն թաքստոցները՝ ճեղքերը: Բաց տեղանքի համեմատությամբ այդ ճեղքերը 1,5–2 անգամ նվազեցնում են հարվածային ալիքի, լուսային ճառագայթման ազդեցությունը: Իսկ ճեղքը փակելու դեպքում այդ նվազեցումը դառնում է արդեն 2,5–3 անգամ:

Բաց ճեղքը գետնի մեջ փորված խրամատ է 1,8–2 մ խորությամբ և 1,1–1,2 մ լայնությամբ:

Ծածկված ճեղքեր ստանալու համար բաց ճեղքերը ծածկվում են գերաններով, երկարքետոնյա սալերով, մետաղյա գլանվածքով:

ՀիՇիՌ

1. Ուղիղուակտիվ տեղումների դեպքում անվտանգության կանոնները:
2. *Պարտադիր է սնունդն ու ջուրը պահել հերմետիկ փաքեթներում:*
3. Թաքստոցի օդափոխման դեպքում հազնել շնչառական օրգանների պաշտպանիչ միջոցները:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Տվե՛ք ներկառուցված և առանձին կառուցված ապաստարանների բնութագիրը:
2. Ներկայացրե՛ք ապաստարաններում վարքի կանոնները:
3. Ինչո՞վ են տարրերվում հակաճառագայթային թաքստոցները ապաստարաններից:
4. Ներկայացրե՛ք պարզագույն թաքստոցների պաշտպանական հատկությունները:

ԱՌԱՋԻՆ ԲՈՒԺՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐ

Վիրակապական նյութեր

Վիրակապեր

Վիրակապ դնելը առաջին բուժօգնության կարևոր և հաճախակի կատարվող գործողություններից է: Վիրակապերը լինում են փափուկ և կոշտ: **Կոշտ** վիրակապերը զիսասային կապերն են, որոնք առաջին օգնության ժամանակ չեն օգտագործվում: **Փափուկ** վիրակապերը բինտային կամ այլ փափուկ գործվածքներով դրվող վիրակապերն են: Վիրակապերը դրվում են բուժման և կանխարգելիչ նպատակներով: Բուժման նպատակով դրվող վիրակապերը դրվում են քսուքի կամ հեղուկի տեսքով՝ դեղորայքի հետ: Կանխարգելիչ վիրակապերի հիմնական նպատակն է՝ դադարեցնել արյունահոսությունը, պաշտպանել վերքը տարբեր վարակներից, ինչպես նաև ամրացնել վիրակապական նյութերը և բեկալավագութերը, կանխել այտուցը:

Վիրակապելիս պետք է պահպանել հետևյալ **սկզբունքները՝**

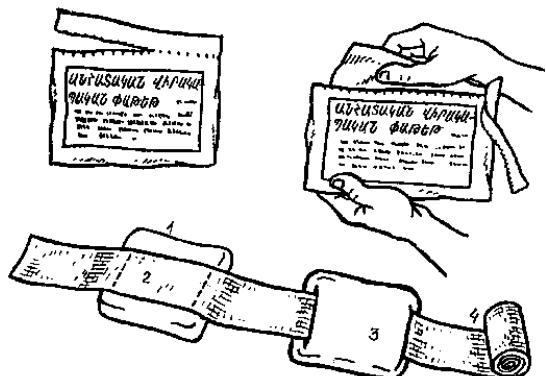
- Վիրակապումից առաջ և հետո պետք է լվանալ ձեռքերը,
- Վիրակապման ընթացքում տուժածի մկանները պետք է լինեն առավելագույն շափով բուլացած,
- Վերջույթը վիրակապել այն դիրքում, որում այն պետք է գտնվի վիրակապումից հետո,
- Վիրակապման ժամանակ պետք է կանգնել տուժածի դիմաց՝ նրա վիճակը վերահսկելու նպատակով,
- Վերքը ծածկել վարակագերծ անձնողիկով՝ մոտ 2 սմ ծավալվելով վերքի շուրջ,
- Վերջույթների վրա վիրակապ դնելիս վիրակապումը պետք է սկսել նեղ մասից,
- Վիրակապը դնելուց հետո պարբերաբար պետք է ստուգել արյան շրջանառությունը վիրակապից ներքն՝ այն համեմատելով առողջ կողմի հետ (դա կատարվում է պարբերաբար՝ 10 րոպեն մեջ):

Վիրակապական նյութերը լինում են տարբեր տեսակի և չափսերի: Առավել հաճախ օգտագործվում են անձնողիկներ, կաշուն ժապավեններ, կաշուն սպեղանիներ, փաթության վիրակապեր (բինտեր), անհատական վիրակապական փաթեր, առածգական (էլաստիկ) վիրակապ, եռանկյունաձև վիրակապ, պարսատիկներ, խողովակաձև վիրակապ և այլն:

Բոլոր վիրակապերը լինում են վարակագերծ (ստերիլ) և ոչ վարակագերծ: Վիրակապի լայնությանը ընտրությունը կախված է վերքի տեղակայումից: Մատները վիրակապում են 2,5 սմ լայնության բինտով, ափը կամ ոտնաբարը՝ 5 սմ, բազուկը՝ 5 կամ 6 սմ, ազդրը՝ 7,5 կամ 9 սմ, իսկ իրանը՝ 10 կամ 15 սմ լայնության բինտով:

Եթե անհրաժեշտ է լինում կանխել այտուցը, ապա ճնշում գործադրելու համար կիրառվում են առաձգական (էլաստիկ) վիրակապեր:

Վիրակապումը բինտային վիրակապով: Անհատական վիրակապական փարերը (առաջին օգնության զինվորական փարերը) պարունակում է երկու անձեռոցիկ: Անձեռոցիկ ներից մեկն ամրացված է բինտին, իսկ մյուսը շարժվում է բինտի երկարությամբ: Անշարժ անձեռոցիկը դրվում է վերքի վրա: Վիրակապի մեկ փարույթից հետո, վեր-

Անհատական վիրակապական փարեր

Մարդային
վիրակապ

Պարուրածն վիրակապ

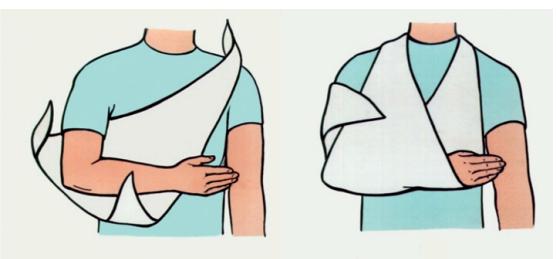

Ուրածն և հասկածն վիրակապեր

քի վրայով անցնելիս, առաջին անձեռոցիկը ծածկում են երկրորդով: Այս դաշտային վիրակապն օգտագործվում է նաև մուտքի ու ելքի անցքով բափանցող հրացենային վերքերի դեպքում: Անշարժ անձեռոցիկը դնում են վերքերից մեկի, շարժականը՝ մյուսի վրա և վիրակապում:

Բինտերով վիրակապելիս գլանակը պետք է պահել այնպես, որ փարույթի ներքին մակերեսը դառնա վիրակապի արտաքին երես: Իսկ վիրակապի ամեն մի նոր պարույրը պետք է ծածկի նախորդի մոտավորապես 2/3 մասը:

Ամենատարածված բինտային վիրակապերից են՝ պարուրածն վիրակապը, ուրածն վիրակապը, դաստակի կամ ոտնաբարի վրա դրվող վիրակապը, հասկածն

Եռանկյունածն վիրակապ

Վիրակապը, աչքի վրա դրվող վիրակապը, զլիսի թասակածն վիրակապը և այլն:

Պատերազմական իրավիճակներում մեծ վիրառություն ունեն նաև եռամկյունածն վիրակապը և պարսատիկները: Եռանկյունածն վիրակապն իրենից ներկայացնում է գլխաշորի չափ եռանկյունածն կտոր, որը հիմնականում օգտագործվում է վնասված մասի անշարժացման կամ բեկալավների ամրացման համար: Այն ունի հիմք, գագար և երկու ծայր: Եռանկյունածն վիրակապով կարելի է իրականացնել ինչպես ուսահողի, կոնքի շրջանի, այնպես էլ իրանի ցանկացած մասի վիրակապումը: Նույն հնարավորություններն ունեն նաև երկու և երեք կապերով պարսատիկները:

Առաջին բուժօգնության դեղարկղիկ: Անհատական դեղարկղիկը պարունակում է զինծառայողների նախապահպանության և զանգվածային խոցման զենքի ազդեցության հետևանքների բուժման, ճառագայթահարման սկզբնական ռեակցիան նվազեցնող դեղամիջոցներ, ինչպես նաև ցավազրկող դեղամիջոցներ: Դեղարկղիկի պարունակությունը դրված է բնիկների բաժանված պլաստմասսայե տուփի մեջ:

Դեղարկղիկում կա սրսկիչ պարկում (կարմիր կափարիչով), որը պարունակում է հակարույն (անտիլուս):

Սրսկիչ պարկումի օգտագործման համար անհրաժեշտ է այն համել դեղարկղիկից, ձախ ձեռքով բռնել փողորակի եզրավոր օղակից, աջով՝ իրանցից. իրանը պտտել մինչև վերջ, համել կափարիչը և սրսկիչ պարկումը փողորակից բռնելով՝ ասեղը մինչև փողորակը մտցնել մարմնի փափուկ մասի մեջ՝ դրա համար հարմար և մատչելի տեղում: Պարկումից իրանը սեղմել մատներով, դուրս մղել պարունակությունը և սեղմած մատները չբացելով՝ համել ասեղը:

Ծովայ դեպքերում կարելի է դեղը ներարկել հագուստի վրայից:

Սուսոնիրածօգային ջոկի հրածից-սանիտարն ունի նաև սանիտարական պայուսակ՝ վիրակապական նյութերով և առաջին անհրաժեշտության դեղամիջոցներով:

ՅԻՇԻՌ

- Վիրակապումից առաջ և հետո պետք է լվանալ ձեռքերը:
- Վճասված վերջույթը վիրակապել այն դիրքում, որում այն պետք է գտնվի վիրակապումից հետո:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

- Վիրակապերի ի՞նչ տեսակներ գիտե՞ք:
- Մարմնի տարբեր մասերին ի՞նչ չափսի վիրակապեր են դրվում:
- Որո՞նք են վիրակապման հիմնական սկզբունքները:
- Ինչպիսի՞ բինտային վիրակապեր կան:
- Վիրակապման հմտություն ձեռք բերելու նպատակով պարբերաբար կատարե՛ք վիրակապման փորձեր:

Վարակիչ հիվանդություններ

Հասկացություն Վարակիչ հիվանդությունների մասին

Վարակիչ հիվանդություններն առաջանում են որոշակի կենդանի հարուցիչներից և վարակված օրգանիզմից փոխանցվում առողջին, ինչպես նաև հակում ունեն զանգվածային (համաճարակային) տարածման: Այդպիսի հարուցիչներն անզեն աչքով տեսանելի չեն:

Հարուցիչները կենդանի բջջից դուրս կյանք չունեն: Վարակիչ հիվանդություններն առաջանում են օրգանիզմի մեջ քավարար քանակությամբ հիվանդահարույց միկրոօրգանիզմների ներքափանցման պատճառով:

Բոլոր վարակիչ հիվանդությունների դեպքում վարակման պահից մինչև հիվանդության առաջին տեսանելի ախտանշանների դրսևորումն անցնում է որոշակի ժամանակ, որը կոչվում է գաղտնի (ինկորացիոն) շրջան: Այդ ընթացքում մարդն արտաքինապես առողջ է զգում: Գաղտնի շրջանի տևողությունը տարբեր վարակների դեպքում տարբեր է՝ մի քանի ժամից մինչև մի քանի ամիս:

Բոլոր վարակիչ հիվանդությունները քաժանվում են չորս հիմնական խմբի՝ շնչառական ուղիների վարակներ, աղիքային վարակներ, արյան վարակներ և արտաքին ծածկույթների վարակներ:

Շնչառական ուղիների վարակները բնակչության մեջ ամենատարածված հիվանդություններն են: Դրանք բնութագրվում են վերին շնչառական ուղիներում հարուցիչների տեղակայումով և վարակի փոխանցման օրակարինային մեխանիզմով: Այդ հիվանդություններն են՝ *գրիպո, դիֆտերիան, կարմրուկը, կապոյտ հազը, բնական ծաղիկը* և այլն:

Մի խումբ **աղիքային հիվանդությունները** ընթանում են մարտողական ուղղությունով, հարուցիչի հիմնական տեղակայման օրյեկտն աղիքն է: Աղիքային վարակումը տեղի է ունենում մարտողական ճանապարհով, այսինքն՝ բերանով, իսկ փոխանցման գործոններն են՝ սննունդը, ջուրը, հողը, կեղտոտ ձեռքերը, ճանճերը, կենցաղային իրերը: Հարուցիչները դուրս են բերվում հիվանդի մարմնից՝ կղանքի հետ: Այդ խմբին են պատկանում *որովայնային տիֆը, դիզենտերիան, խոլերան, սննդային քունավորումները* և այլն: Սրանք հատկապես հաճախ են հանդիպում ամռան և աշնան ամիսներին:

Արյան վարակումների հարուցիչները փոխանցվում են արյունածուծ փոխանցիների՝ տղերի, մոծակների, լվերի, մժեղմների և միջատների խայթելու ճանապարհով: Այդ խմբի վարակներից են՝ *ծանտախտը, տոլարեմիան, մալարիան, տզային էնցիտալիտը, քծավոր և հետաղարձ տիփերը* և այլն:

Արտաքին ծածկույթների վարակների խմբին են պատկանում սիբիրյան խոցը, քոսը, վեներական հիվանդությունները, կատաղությունը և այլն:

Առավել վարակունակ և արտաքին միջավայրում կայուն հարուցիչները կարող են օգտագործվել որպես կենսաբանական զենք՝ մարդկանց, կենդանիներին և զյուղատնտեսական բույսերն ախտահարելու համար: Դրանք ամենից առաջ մարդ-

կանց վարակիչ հիվանդությունների հարուցիչներն են, որոնք մտնում են, այսպես կոչված, հատուկ վտանգավոր վարակների խմբի մեջ: Դրանք են՝ *բնական ժաղիկը, ժանտախտը և խոլերան*: Դրանց կանխամտածված, դիտավորյալ տարածման հետևանքով առաջանում է առանձնապես վտանգավոր վարակների օջախ, որն անվանում են *կենսարանական վարակման օջախ*:

Վարակիչ հիվանդությունների կանխարգելումը: Առողջապահության հիմնական ուղղությունը եղել և մնում է **կանխարգելումը**: Ընդ որում, վարակիչ հիվանդությունների նկատմամբ ողջ նախազգուշական միջոցներն ուղղված են համաճարակային գործընթացի բոլոր երեք օդակների՝ վարակի ադրյուրի, նրա փոխանցման ուղիների և օրգանիզմի վարակընկալության կանխարգելմանը:

Վարակի ադրյուրի նկատմամբ անցկացվող միջոցառումները ներառում են՝ հիվանդների վաղ, ակտիվ և լրիվ բացահայտումը, ժամանակին նրանց մեկուսացումը, հոսպիտալացումը և բուժումը, օջախում ախտահարման միջոցառումների անցկացումը:

Զափազանց կարևոր է համաճարակային պրոցեսի երկրորդ օդակի՝ *հարուցիչի փոխանցման ուղիների վերացումը*: Պետք է միշտ հիշել, որ հարուցիչի փոխանցման հիմնական գործոնը կեղտոտ ձեռքբերն են, կենցաղային իրերը, օդը, ճանձերը և այլն, ուստի վարակիչ հիվանդությունների կանխարգելման մեջ հսկայական նշանակություն է տրվում անձնական հիգիենայի կանոնների պահպանամաբ:

Համաճարակային շղթայի երրորդ օդակին՝ *վարակընկալունակ օրգանիզմին* ուղղված կանխարգելիչ միջոցների նպատակն է վարակիչ հիվանդությունների նկատմամբ արհեստական իմունիտետի՝ հիվանդածին հարուցիչի ազդեցության նկատմամբ անընկալունակության ստեղծումը: Իմունիտետը լինում է՝ բնածին (բնական) և ձեռքբերովի (արհեստական):

Բնածին իմունիտետի շարքին են դասվում որոշակի վարակների (հավի խոլերա, եղջերավոր անասունների խոլերա և այլն) նկատմամբ մարդու անընկալունակությունը:

Ձեռքբերովի իմունիտետն առաջանում է տարած հիվանդությունից հետո (կարմրուկ, բնական ծաղիկ և այլն) կամ ստեղծվում է արհեստական պատվաստման (վակցինացման) հետևանքով:

Հակառակորդի կողմից կենսարանական զենքի կիրառման փաստ հայտնաբերելիս նշանակվում է կարանտին:

Կարանտինը վարչական, սանիտարական և հակահամաճարակային համալիր միջոցառումների ուժիմ է՝ նախատեսված օջախի գինված պաշտպանության համար: **Արգելվում է** կարանտինի գոտուց մարդկանց տեղաշարժն առանց նախական ժամանակավոր մեկուսացման և բժշկական հսկողության, այդ գոտուց գույքի դուրսքերնան՝ առանց նախական վարակագերծման, ինչպես նաև փոխադրամիջոցների և մարդկանց մուտքը դեպի վարակված օջախ: Կարանտինը նախատեսում է բնակչության մեկուսացում և շփումների սահմանափակում:

Հիշե՛ր

- Վարակի փոխանցման հիմնական գործոնը կեղտու ձեռքերն են, կենցաղային իրերը, օդը, ճանճերը:
- Արգելվում** է կարանտինի գոտուց մարդկանց տեղաշարժն առանց մեկուսացման և բժշկական հսկողության:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱՐԱՆՁՆԵՐ

- Ինչո՞վ են բնորոշ վարակիչ հիվանդությունները:
- Վարակի փոխանցման ի՞նչ ճանապարհներ զիտեք:
- Ըստ հարուցիչի տեղակայման՝ հիմնականում քանի՞ խմբի են բաժանվում վարակիչ հիվանդությունները:
- Ինչպիսի՞ք են հասուկ վտանգավոր վարակների ընթացքի առանձնահատկությունները:
- Ի՞նչ նշանակություն ունի անձնական հիգիենան վարակիչ հիվանդությունների կանխարգելման գործում:

Ախտահանում, միջատագերծում և կրծողների ոչնչացում

Վարակիչ հիվանդությունների դեմ պլանաշափ և համալիր միջոցառումների անցկացման գործում կարևոր տեղ է գրավում ախտահանումը:

Ախտահանում ասելով նկատի ունենք՝

- վարակագերծում, վարակասկզբի ոչնչացում (դեղինֆեկցիա),
- միջատների ոչնչացում (դեղինսեկցիա),
- կրծողների ոչնչացում (դեռատիզացիա):

Տարբերում ենք 3 բնույթի դեղինֆեկցիա (վարակագերծում, ախտահանում)` ընթացիկ, եզրափակիչ, կանխարգելիչ:

Հնարքացիկ ախտահանումը կատարվում է օջախում՝ հիվանդի մոտ: Հիվանդի բոլոր արտազատուկների և այդտեղ գտնվող իրերի ախտահանումը ողջ հիվանդության ընթացքում տվյալ միջոցառման գլխավոր խնդիրն է:

Եզրափակիչ ախտահանումը վարակի օջախում կատարվող մշակումն է հիվանդի հոսպիտալացումից հետո, տնային կամ ստացիոնար պայմաններում գտնվող հիվանդի առողջացումից (մահանալուց) հետո:

Կանխարգելիչ ախտահանումը կիրառվում է վարակիչ հիվանդությունների ծագման հնարավորությունը կանխելու համար: Այդ նպատակին են ծառայում կաթի եռացումը, խմելու ջրի քլորացումը և եռացումը, ճանճերի դեմ պայքարը:

Ախտահանման եղանակները: Նայած կիրառվող ազդակին՝ տարբերում ենք ախտահանման կենսաբանական, ֆիզիկական և քիմիական եղանակներ:

Կենսաբանական եղանակի մեջ մտնում են՝

- կրծողների մեջ ինֆեկցիաների արհեստական տարածումը՝ նրանց ոչնչացնելու համար,

- գամբուզիա ձկան օգտագործումը մալարիայի տարածողներին՝ մոծակներին ոչնչացնելու նպատակով,
- կոյուղու համակարգի մեջ շներ արձակելը՝ առնետներին ոչնչացնելու համար,
- կենցաղում կասուներ պահելը՝ կրծողներին ոչնչացնելու նպատակով,
- խմելու ջրի և կեղտաջրի պրոֆիլակտիկ մաքրման կիրառումը (անգիտական ֆիլտր, կենսաբանական մաքրման կայաններ):

Ֆիզիկական եղանակներից է ախտահանումը էլեկտրականությամբ, ճառագայթյան էներգիայով, ջերմությամբ և մեխանիկական միջոցներով:

Ֆիզիկական ազդակներից լավ արդյունք է տալիս ջերմությունը, և դա հասկանալի է, եթե հաշվի առնենք ախտածին մանրէների վրա բարձր ջերմաստիճանի քայլայիշ ազդեցությունն: Իբրև ջերմային ազդակներ կիրառվում են չոր տաք օդը, խոնավ տաք օդը, ջրագոլորշին, ջուրը և կրակը:

Կրակը ախտահանման ամենահուսավի միջոցն է: Այն կիրառվում է հետևյալ ձևով. վարակված առարկաները, խաղալիքները, կերակրի մնացուկները, լաքերը և այլ իրեր այրում են: Այրում են նաև սիրիուսատից մահացած կենդանիների դիակները:

Չուրք տաքացնելիս սկզբում կասեցվում է մանրէների աճը, իսկ ջերմաստիճանի հետագա բարձրացումը սպանում է դրանք: Մանրէների առանձին տեսակներ մահանում են արդեն 60°C -ում, իսկ 100°C -ում ոչնչանում են բոլոր վեգետատիվ ձևերը: Եռացնել կարելի է միայն այն առարկաները, որոնք չեն փշանում այս եղանակից: Իսկ ինչ վերաբերում է մանրէների սպորներին (բուտովիզմի, սիրիուսատից ցուալիկների սպորներին), ապա եռացումը դրանց վրա ազդում է 6 ժամ հետո միայն:

Չոր տաք օդի կիրառումն արդյունավետ է ստացվում, սովորաբար, 140°C -ից ոչ պակաս ջերմության տակ:

Զրագործին օգտագործվում է հատուկ շոգեխցերում: Այս կարգի կամերաներն ունեն ջերմաչափեր և մանումետրեր:

Մեխանիկական միջոցներով ախտահանումն ստացել է ավելի լայն տարածում և կիրառվում է սանիտարական մշակման, մազերի խուզման, բաղնիքների օգտագործման, սալտակեղենի մեխանիկական լվացման, փոշու հեռացման, շենքի օդափոխման, ալկալա-օճառային ջրով պատերի ու հատակի խնամքով լվացման ձևերով և այլն:

Քիմիական եղանակ: Ախտահանման գործում լայնորեն կիրառվում է քիմիական եղանակը: Քիմիական նյութերը, սովորաբար, գործածվում են հեղուկ վիճակում, որոշակի խորությամբ, ներգործման որոշակի տևողությամբ:

Վարակագերծման (դեղինֆեկցիայի), միջատների ոչնչացման (դեղինսելցիայի) և կրծողների ոչնչացման (դեռատիզացիայի) նպատակներով կիրառվում են քիմիական շատ նյութեր՝

- վարակագերծման համար՝ սողա, սուլեմա, ֆորմալին, քլորակիր, բբուներ, կալցիտմի իհապոքլորիտ,
- միջատների ոչնչացման համար՝ ծծմբային անիդրիդ, Դ-Դ-Տ (դիքլորդիֆենիլորիդը բարակացներան), փարիզյան կանաչ, բորաք, բորաքքու, քլորոֆու, կարբոֆու և այլն,

- Կրծողմերի ոչնչացման համար կիրառում են կոխսիդ, ածխաբթվական քարիում, ցինկի ֆոսֆիդ:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

- Ի՞նչ ենք հասկանում դեղինֆեկցիա ասելով:
- Ի՞նչ քննույթի դեղինֆեկցիաներ գիտեք:
- Ինչպիսի՞ ախտահանման եղանակներ գիտեք:
- Ինչպիսի՞ նյութեր են օգտագործվում ախտահանման քիմիական եղանակի ժամանակ:

Վնասվածքներ և վերքեր

Հասկացություն վնասվածքների և վերքերի մասին

Վնասվածքներ: Վնասվածքներն առաջանում են տարրեր պատճառներով՝ հանգեցնելով օրգանիզմի ընդհանուր կամ տեղային փոփոխությունների:

Վնասվածքները լինում են երկու տեսակի՝ բաց և փակ:

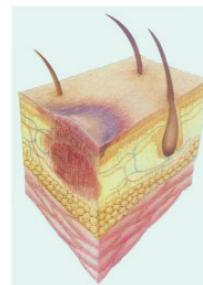
Բաց վնասվածքների դեպքում խախտվում է մաշկի և լորձաբաղնիքի ամբողջականությունը, կարող է լինել արտաքին արյունահոսություն:

Փակ վնասվածքներն են՝ սալզարդերը, ենթամաշկային պատովածքները, ցնցումները, ներքին օրգանների սալզարդերը, պատովածքները:

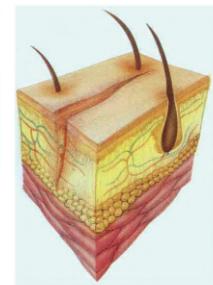
Վնասվածքի բնույթը պարզելու և առաջին օգնությունը ցույց տալու համար պետք է անմիջապես կանխել վնասվածք առաջանող ազդակը և հնարավորություն ստեղծել վնասված հատվածները ազատելու հագուստից: Երբ վնասված են ծայրանդամները, հազուստը հանելիս հարկավոր է ազատել առողջ ծայրանդամները, հետո՝ վնասվածները:

Վերքեր: Մաշկի կամ լորձաբաղնիքի ամբողջականությունը խախտող վնասվածքները կոչվում են վերքեր: Վերքերը կարող են առաջանալ տարրեր ազդակներից, ըստ որի էլ դասակարգվում են՝ մեխանիկական, ֆիզիկական, քիմիական, կենսաբանական, հոգեկան:

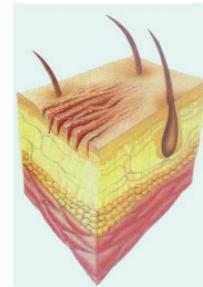
Ելնելով ազդակի բնույթից, առարկայի չափսից, ձևից և վերքի արտաքին տեսքից՝ տարրերում են՝ քերծված, կտրված, ճզմված,

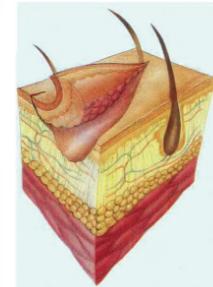
Սալզարդ

Կարպված վերք

Չերծված վերք

Պատոված վերք

պատոված, պատոված-պոկված, ծակված, կծած, անդամահատված, հրազենային վերքեր: Հրագենային վերքերն առաջանում են հրազենի գնդակներից և արկերի բեկորներից: Այս վերքերին բնորոշ է փոքր, կլոր մուտքի անցքի առկայությունը (գնդակի մտնելու տեղը) և մեծ, պատովածքներով ելքի անցքը՝ մարմնից գնդակի դուրս գալու տեղը: Եթե գնդակը անցնում է մարմնի միջով, և առկա են երկու անցքերը (մուտքի և ելքի), ապա այն կոչվում է բախանցող հրազենային վերք, իսկ եթե գնդակը մնում է մարմնի մեջ, ապա կոչվում է կույր հրազենային վերք:

Մեխանիկական վերքերից են նաև, երբ օտար մարմնը մնում է վերքի մեջ:

Վերք ստանալիս մաշկի կամ լորձարադանքի տվյալ հատվածում առաջանում է ցավ, արյունահոսություն, մաշկի լայն բացում. վնասված եզրերն իրարից հեռանում են: Արյունաբերության մեջ, ավտոճանապարհային վքարների, օյուղատնտեսական աշխատանքների, պատերազմական գործողությունների, բնական աղետների ժամանակ, կենցաղային և այլ իրավիճակներում առաջացած տարրեր բնույթի վերքերը համարվում են ինֆեկցված վերքեր:

Վերքերն ըստ խորության լինում են՝ մակերեսային և խորը: Երբ վնասվում են մաշկը և լորձարադանքը, այդ վերքերը մակերեսային են: Խորը վերքերն ընթանում են ներքին օրգանների, հողերի, ներվերի, ոսկրերի, ջերի վնասվածքներով:

Առաջին բուժօգնություն: Առաջին բուժօգնությունը բոլոր տեսակի վերքերի համար արյունահոսության դադարեցումն է և վերքի մշակումը: Չի բացառվում, որ կարող է պահանջվել լրացուցիչ միջամտություն: Վերքերի ճիշտ մշակումը կանխում է բարորությունների առաջացումը և երեք անգամ կրծատում ապարհնման ժամկետը:

Վերքերի մշակումը կատարվում է յողի 5%-անոց կամ սպիրտի լուծույթներով՝ բամբակի կամ մառյայի միջոցով: Վերքի շրջակայքին 2–3 անգամ յողը կամ սպիրտը քսելիս շարժումները պետք է լինեն վերքի եզրերից դեպի դուրս, դեպի մաշկի շվենաված մակերեսը: Անմիջապես վերքի վրա յոդ կամ սպիրտ քսել չի կարելի. դա առաջ կրերի ավելորդ ցավի զգացում: Վերքը ջրով լվանալ չի կարելի: Վերքը մշակելուց հետո անհրաժեշտ է վիրակապել: Վիրակապը դրվում է վարակագերծված կամ հնարավորին չափ մաքուր բինտով, մառլայով՝ աշխատելով մատները շղիացնել վիրակապի այն մակերեսին, որը պետք է դրվի վերքի վրա: Մեծ չափսի վերքերը մշակելուց և վիրակապելուց հետո անհրաժեշտ է տվյալ ծայրանդամն անշարժացնել: Եթե վերքից դուրս են եկել հյուսվածքներ (ուղեղ, աղիք), խստիվ արգելվում է դրանք ներս հրել. ուղղակի պետք է դրանք ծածկել մաքուր մառլայով կամ կոռորվ:

Վերքերում գտնվող օտար մարմինները չի կարելի տեղաշարժել կամ փորձել հանել, քանի որ յուրաքանչյուր տեղաշարժ կարող է առաջացնել նոր արյունահոսություն, վնաս և ցավ: Եթե վերքի մեջ մնացել է որևէ առարկա, վիրակապը պետք է ծածկի վերքը և միաժամանակ բույլ չտա, որ առարկան շարժվի: Կարելի է օգտագործել և օղակաձև կապ՝ առարկան շրջափակելու համար: Այն պարասատվում է բինտից կամ երկար կտորի ժապավենից: Մեկ այլ բինտային վիրակապով ամրացվում է օղակաձև կապը:

Առաջին օգնությունը ցույց տալուց հետո հիվանդին պետք է տեղափոխել մոտակա հիվանդանոց կամ կանչել շտաբ բուժօգնություն:

Փակ վնասվածքներ: Փակ վնասվածքները, սովորաբար, առաջանում են արտաքին մեխանիկական ազդակներից: Փակ վնասվածքների ժամանակ չի խախտվում մաշկի ամրողականությունը, այդ իսկ պատճառով դժվար է դեպքի վայրում որոշել վնասվածքի բնույթը: Հատկապես վտանգավոր են զիսուլեղի, կրծքավանդակի և որովայնի փակ վնասվածքները:

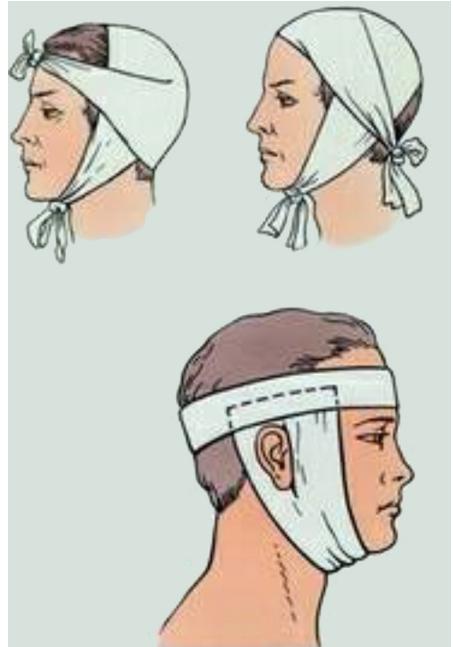
Գլխի և պարանոցի անշարժացում

Զիսուլեղի փակ վնասվածքներն են՝ զիսուլեղի սալզարդը, զիսուլեղի ցնցումը, գանգի ոսկրերի փակ կոտրվածքը: Գլխուղեղի սալզարդի և ցնցման ժամանակ կարող է լինել զիտակցության կարճատև կորուստ՝ 1–

2 րոպե: Հստ ցնցման աստիճանի զիտակցության կորուստ կարող է լինել մինչև մի քանի ժամ: Առավել ծանր է ընթանում, եթե զիսուլեղում գոյանում է արյունակույտ: Այն գոյանում է, եթե ուղեղում առաջանում է արյունագեղուտ, պատռվում են ուղեղի արյան անորները:

Կյանքի համար ավելի վտանգավոր են գանգոսկրերի կամ գանգի հիմքի կոտրվածքները: Ոսկրերի բեկորներն ընկնում են գանգի խոռոք՝ վնասելով ուղեղի քաղանքը, ուղեղանյութը և ուղեղի անորները: Գանգոսկրերի կոտրվածքների ժամանակ տուժածը կորցնում է զիտակցությունը, առաջանում է փսխում, դանդաղում է պուլսը, մաշկը գունատվում է, ականջներից, քրից և բերանից հոսում է արյուն կամ արյունախառը հեղուկ: Աչքերի շրջակայրում առաջանում են կապտուկներ՝ ակնոցի նման: Լինում են խոսակցության, լսողության, տեսողության և շնչառության խանգարումներ, հիշողության կորուստ:

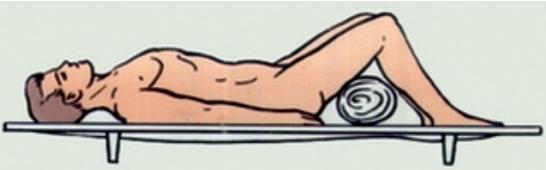
Առաջին օգնություն: Տուժածին պառկեցնել մեջքի վրա, գլուխը քիչ բարձր: Գլխին դնել սառցապարկ կամ թրջոցներ՝ սառը ջրով: Կատարել զիսի և պարանոցի անշարժացում: Գլխի անշարժացումը կատարել ավազապարկերի կամ հաստ գործվածքների միջոցով: Պարանոցի անշարժացումը կատարել պարանոցային օճիքների, հագուստի կամ հաստ գործվածքների միջոցով: Տուժածին պատգարակով տեղափոխել հիվանդանոց կամ դիմել շտավ բուժօգնությանը:

Գլխի վիրակասպեր

Կրծքավանդակի փակ վճասվածքներն են՝ կրծքավանդակի սալցարդը, կրծքոսկզբի և կողերի փակ կոտրվածքները, բռքի սալցարդը և հյուսվածքի պատովածքը, սրտի սալցարդը, սրտամկանի պատովածքը և այլն:

Այս վճասվածքները կարող են առաջանալ կրծքավանդակին բութ գործիքով հարվածելուց կամ կրծքավանդակի ճզմվելուց (ավտովթարների ժամանակ, բարձրությունից ընկնելիս): Կրծքավանդակի վճասվածքների ժամանակ կրծքավանդակում զգացվում է ցավ, անհանգիստ գրգռված վիճակ, շնչառության դժվարացում կամ խանգարում: Դեմքը և տեսանելի լորձարադանքները դառնում են գունատ կամ ստանում կապտավուն երանգ:

Տուժածի դիրքը որովայնի փակ վճասվածքի դնարում

Առաջին օգնությունը: Տուժածին տալիս են կիսանստած դիրք: Ուտելու կամ խմելու ոչինչ չի կարելի տալ: Փակ վճասվածքների դեպքում տուժածի կրծքավանդակը սավանով կամ այլ գործվածքով կապել չի կարելի: Անհրաժեշտ է տուժածին անմիջապես տեղափոխել հիվանդանոց՝ նստած կամ կիսանստած դիրքով:

Որովայնի փակ վճասվածքներ: Որովայնի և կրծքավանդակի վճասվածքների պատճանները գրեթե նույն են: Փակ վճասվածքների ժամանակ կարող է լինել որովայնի օրգանների պատովածք և ներքին արյունահոսություն, որը վտանգավոր է կյանքի համար: Կարող են պատռվել լյարդը, երիկամները, փայծառը, աղիները, ստամոքսը, միզապարկը: Ստամոքսի և աղիների պատրովածքները բերում են ծանր հետևանքների, քանի որ ստամոքսի և աղիների պարունակությունը, որը հարուստ է տարրեր մանրէներով, լցում է որովայնի խոռոչ: Որովայնի, նրա ներքին օրգանների վճասվածքը հաճախ ընթանում է վճասվածքային շոկով: Այս վճասվածքների ժամանակ բնորոշ է տուժածի դիրքը: Նա պառկած է լինում կողքի՝ ծնկները որովայնին սեղմած, և ցավից գալարվում է: Որովայնը խիստ լարված է, շոշափելիս սաստիկ ցավոտ: Ներքին արյունահոսության ժամանակ պուլսն արագանում է, դառնում թելանման: Մաշկը գունատվում է, պատվում սառը քրտինքով, լեզուն շորանում է: Տուժածը միշտ ծարավում է, աչքերը մբնում են, առաջանում են զիսապտույտ, սրտխանոց, փսխումներ:

Տուժածի տեղափոխումը ծեղքի տակ եղած միջոցներով

Է տուժածի դիրքը: Նա պառկած է լինում կողքի՝ ծնկները որովայնին սեղմած, և ցավից գալարվում է: Որովայնը խիստ լարված է, շոշափելիս սաստիկ ցավոտ: Ներքին արյունահոսության ժամանակ պուլսն արագանում է, դառնում թելանման: Մաշկը գունատվում է, պատվում սառը քրտինքով, լեզուն շորանում է: Տուժածը միշտ ծարավում է, աչքերը մբնում են, առաջանում են զիսապտույտ, սրտխանոց, փսխումներ:

Առաջին օգնությունը ցույց տալու ժամանակ որովայնի և նրա օրգանների վճասվածքը տուժածին չի կարելի տալ ցավազրկող դեղամիջոցներ, չի կարելի կերակրել և տալ հեղուկներ՝ խմելու ձևով: Պետք է տուժածի որովայնին դնել սառցապարկ և պառկած վիճակում պատզարակող տեղափոխել մոտակա հիվանդանոց կամ կանչել շտապ բուժօգնություն:

Հիշե՛ր

- Վերքը ջրով լվանալ չի կարելի, անմիջապես վերքի վրա յոդ կամ սալիրտ քսել չի կարելի:
- Եթե վերքից դուրս են եկել հյուսվածքները, ապա խստիվ արգելվում է դրանք ներս հրելը:
- Փակ վնասվածքների դեպքում տուժածի կրծքավանդակը սավանով կամ այլ գործվածքով կապել չի կարելի:
- Որովայնի և նրա օրգանների վնասվածքով տուժածին չի կարելի տալ ցավազրկող դեղամիջոցներ և հեղուկներ խմեցնել:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

- Ի՞նչ տեսակի վնասվածքներ գլխաք:
- Ի՞նչ է հրազենային վերքը:
- Որո՞նք են փակ վնասվածքների առաջացման պատճառները:
- Ի՞նչ բարդություններ կարող են առաջանալ փակ վնասվածքների ժամանակ:

Արյունահոսություն

Արտաքին և ներքին արյունահոսություն, նշանները, առաջին օգնությունը

Արյունահոսություն: Մարդու օրգանիզմում արյան շրջանառությունը կատարվում է զարկերակներով, երակներով, մազանոթներով: Արյունատար անորները գտնվում են օրգանիզմի բոլոր օրգաններում և հյուսվածքներում: Եթե մարմնի որևէ մասում առաջանում է վնասվածք, անպայման վնասվում են նաև անորները: Արյունատար անորից արյան արտահոսքը կրչվում է՝ **արյունահոսություն:**

Ներքին արյունահոսություն առաջանում է այն դեպքում, եթե վնասվում են ներքին օրգանները, և արյունը հոսում է վնասված անորից դեպի հյուսվածքները կամ խոռոչները (զանգի, կրծքավանդակի, որովայնի):

Արտաքին արյունահոսություն առաջանում է, եթե վնասվածքից արյունը հոսում է դեպի դրուս, անմիջապես մարմնի արտաքին ծածկույթի՝ մաշկի վրայով: Արտաքին արյունահոսության ուժգնությունը կախված է վնասված անորի տեսակից:

Ժե՛ ներքին, թե՛ արտաքին արյունահոսության վտանգն այն է, որ կարճ ժամանակում պակասում է օրգանիզմում շրջանառվող արյան քանակը, որը հանգեցնում է կենսական կարևոր օրգանների գործունեության խանգարման (սիրտ, թոքեր, երիկամներ, լյարդ, գլխուղեղ): Այդ իսկ պատճառով արյունահոսության ժամանակ պետք է արագ կողմնորոշվել և միջոցներ ձեռնարկել այն դադարեցնելու համար:

Առաջին օգնությունը կարող է լինել ժամանակավոր կամ նախնական, որից հետո սուժածին տեղափոխում են հիվանդանոց:

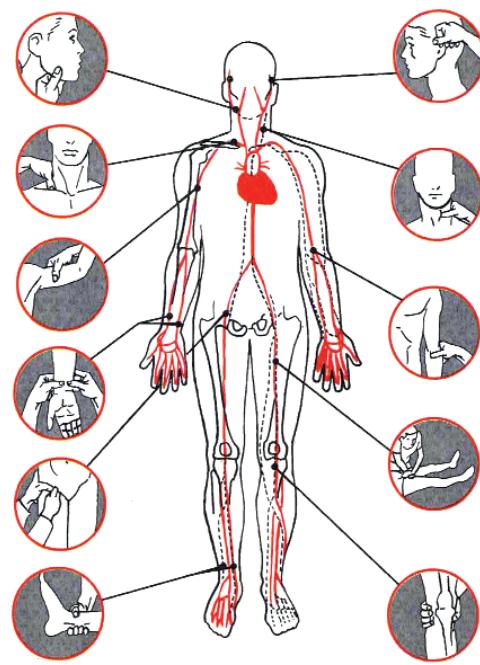
Արտաքին արյունահոսության նախնական կամ ժամանակավոր դադարեցման համար կան մի քանի տեխնիկական միջոցներ՝

- վնասված վերջույթը բարձրացնել կրծքավաճակի մակարդակից վեր,
- անորի վրա, վնասված տեղում դնել ճնշող վիրակապ,
- մատով ճնշում գործադրել անորի վրա, վերքից վերև, իսկ պարանոցի, գլխի հատվածում՝ վերքից ներքև,
- կատարել վնասված վերջույթի անշարժացում՝ նախապես հողածալքում դնելով բարձիկ և կիպ ծալելով վերջույթը,
- դնել ռետինե լարան (ժգուտ):

Արյունահոսությունը լինում է՝ զարկերակային, երակային, մազանոթային և քրային:

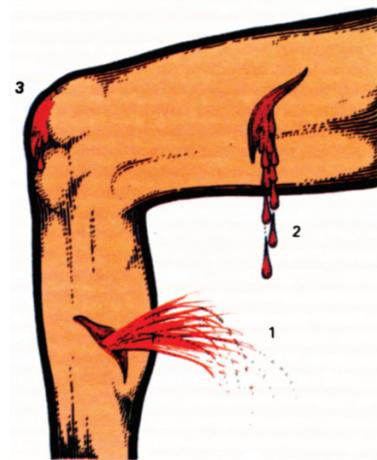
Զարկերակային արյունահոսության արյունը լինում է ալ կարմիր գույնի (այն հագեցված է քրվածնով) ի տարրերություն երակայինի կամ մազանոթայինի, որոնք ունեն մուգ կարմիր գույն: Զարկերակից արյունը հոսում է շիբով, ընդհատվող ցայտերով (այլասացիայով):

Զարկերակային արյունահոսությունը դադարեցնելու արագ և ժամանակավոր միջոցը մատով սեղմելն է զարկերակի վրա՝ վերքից վերև: Այս միջոցը հնարավորություն կտա ժամանակ շահել ավելի վստահելի միջոցների դիմելոց առաջ (ճնշող վիրակապ, լարան): Առավել հեշտությամբ դա կարելի է անել այն մասերում, որտեղ զարկերակն անցնում է ոսկրերի վրայով, այսինքն՝ հենարան կլինի, և անորը կսեղմի ոսկրի ու մատի արանքում: Առաջին հայացքից մատով սեղմելը թվում է շատ հեշտ: Բայց այն պահանջում է զգալի ջանքեր: Ֆիզիկապես պատրաստված մարդը մատով կարող է արյունատար անորը սեղմել 20–25 րոպեից ոչ ավելի: Այդ պատճառով անհրաժեշտ է հնարավորին չափ արագ դնել ռետինե:

Զարկերակների սեղմնան կետերը

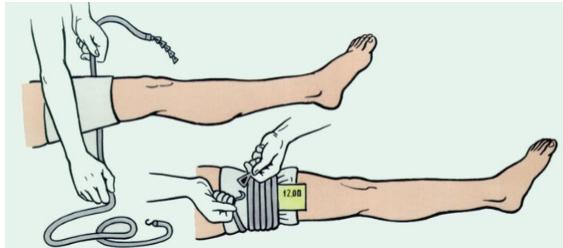
լարան կամ լարանը փոխարինել նմանատիպ միջոցով (զոտի, պարան, զործվածք):

**Արտաքին արյունահոսության
տեխնիկները.**

1. զարկերակային, 2. երակային,
3. մազանոթային

Ուետինե լարանը խողովակածե կամ ժապավենածե տեսք ունի: Դնելուց առաջ լարանը հարկավոր է ձգել և այդ վիճակում փաթաթել դրվող տեղում: Զարկերակային արյունահոսության ժամանակ լարանը դրվում է վերքից վերև՝ կենտ ուլորի վրա: Եթե արյունահոսությունը ստորին ծայրանդամներից է, լարանը դնել ազդրի վրա, իսկ եթե վերին ծայրանդամներից՝ բազկի վրա: Լարանը կամ դրան փոխարինող ժապավենը, գոտին չափից շատ ձգել չի կարելի, որպեսզի վերջույթների նյարդային վերջավորությունները շվճասվեն: Եթե լարանը դնելուց հետո ար-

Լարանի տեղադրում

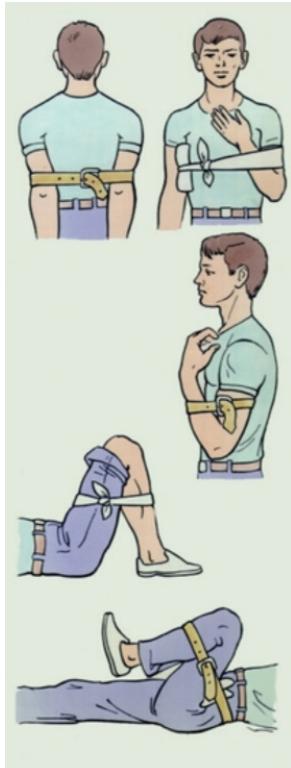
յունահոսությունը դադարում է, նշանակում է այն ճիշտ է դրված և բավարար չափով ձգված է, իսկ եթե արյունահոսությունը չի դադարում՝ նշանակում է լարանը թույլ է դրված:

Զարկերակային արյունահոսության ժամանակ չի կարելի լարանը դնել նախարազկի կամ սրունքի վրա: Այդ դեպքում արյունահոսու-

թյունը լրիվ չի դադարի, քանի որ սրունքը և նախարազունքը կազմած են երկու ուլորի վրա, որոնց արանքով անցնում է զարկերակը, և լարանը ձգելիս անորի վրա լիարժեք ճնշում գործադրել չենք կարող:

Լարանը դնելուց 2-3 րոպե հետո տվյալ վերջույթը գունատվում է (սպիտակում), ապա վերջույթի արյան շրջանառության դադարեցման հետևանքով ստանում է կապտավուն գույն: Լարանը դնելիս, հատկապես, եթե երկար ճանապարհ եք գնալու, անպայման նշել թորի վրա ամսաթիվը, ժամը, ում կողմից է դրված և քուղը դնել լարանի տակ: Լարանը կարելի է կապած պահել 1-1,5 ժամ, ձմռանը՝ 0,5 ժամ, որից հետո պետք է հանել, մատով սեղմել արյունահոսող անորի վրա այնքան ժամանակ, մինչև վերջույթը ստանա իր բնական գույնը: Հետո նորից կապել լարանը, բայց այս անգամ նախկին կապած տեղից քիչ վերև: Լարանի օգտագործումը ցուցված է զարկերակային արյունահոսության ժամանակ:

Երակային արյունահոսություն: Երակային արյունը, ի տարբերություն զարկերակայինի, մուգ կարմիր, բալի գույն ունի: Մուգ գույնը պայմանավորված է ավելի քիչ թրվածնի և ավելի շատ ածխաթթու զագի առկայությամբ: Այն շվճասված անորից հոսում է դանդաղ, առանց ցայքքերի (պոլսացիայի): Երակային արյունահոսությունը դադարեցնելու նպատակով, ի տարբերություն զարկերակային արյունահոսության, լարան կարելի է չօգտագործել: Այս դեպքում արյունահոսությունը կարելի է դադարեցնել արյունահոսող վերքի վրա ճնշող փիրակապ դնելով և վեր-

Վերջույթների ամրացումը
արյունահոսության ժամանակ
կավոր դադարեցման
նպատակով

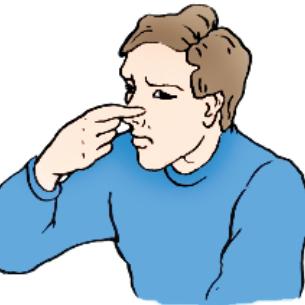
Չույքը կրծքավանդակի մակարդակից վեր բարձրացնելով:

Մազանոթային արյունահոսությունն առաջանում է ամենամանր անոթների՝ մազանոթների վնասվելուց: Այս դեպքում արյունը շատ դանդաղ հոսում է ամրող վերքի վրայով: Այս տիպի արյունահոսությունը դադարեցնելու համար բավական է վերքին դնել սեղմող վիրակապ: Քանի որ մազանոթները բարձր բարակ են, արյունը շուտ է մակարդկում:

Քրային արյունահոսությունն կարող է առաջանալ քրի փափուկ հյուսվածքների, միջնապատի վնասվածքների և տարբեր հիվանդությունների ժամանակ: Որպեսզի արյունահոսությունը դադարի, հարկավոր է քրի հիմքին դնել սառը բրջոցներ: Քրանցքներին դնել բամբակի կամ մառլայի տամպոններ՝ թունդ պատրաստված աղաջրով:

ՅԻՇԻՌ

Քրային արյունահոսությունն

1. Չի՝ կարելի արյունահոսող վերքին լարան դնելիս լարանը կամ նրան փոխարինող ժապավենը, գոտին չափից դուրս ձգել:
2. Զարկերակային արյունահոսության ժամանակ լարանը նախաբազկին կամ սրունքին դնել չի՝ կարելի: Լարանը պետք է դնել վերքից վերև՝ կենտ ոսկրի վրա:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

1. Ի՞նչ է վերքը:
2. Ինչպիսի՞ վերքեր գիտեք:
3. Արյունահոսության ի՞նչ տեսակներ կան:
4. Ինչպե՞ս տարբերակել երակային արյունահոսությունը զարկերակայինից:
5. Արյունահոսության ժամանակավոր դադարեցման ինչպիսի՞ մերողներ գիտեք:
6. Որտե՞՞ն և ինչպե՞ս պետք է դնել լարանը զարկերակային արյունահոսության ժամանակ:
7. Ցույց տվե՞ք արյունահոսության դադարեցման կետերը միմյանց վրա:

Հենաշարժային համակարգի վնասվածքներ

Կոտրվածքներ: Անշարժացման տեխնիկան

Կոտրվածքը ոսկրի անընդհատության խախտումն է, որն առաջանում է ոսկրի վրա մեխանիկական ուժի ազդեցությունից: Տարբերում են ոսկրի լրիվ և ոչ լրիվ կոտրվածք: Եթե կոտրվածքի գիծն անցնում է ոսկրի լրիվ հաստությամբ՝ լրիվ

կոտրվածք է, իսկ եթե կոտրվածքի գիծն ընդգրկում է միայն ոսկրի հաստության մի մասը՝ ոչ լիկ կոտրվածք է (ճաք): Ըստ առաջացման մեխանիզմի կոտրվածքներն առաջանում են ոսկրի ճնշումից, ծռումից, ոլորումից:

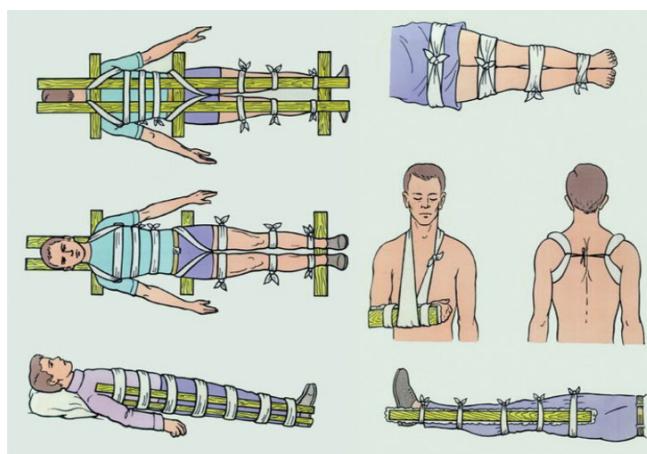
Կոտրվածքների ախտորոշումը, ստվրաբար, մեծ դժվարություն չի ներկայացնում: Ախտորոշում են, իհմնվելով կոտրվածքների յուրահատող նշանների վրա՝ ցավ, կոտրված վերջույթի ձևախախտում (դեֆորմացիա), այտուցվածություն, վերջույթի շարժումների սահմանափակում:

Տարբերում են բաց և փակ կոտրվածքներ:

Բաց կոտրվածք: Եթե կոտրված մասում մաշկից դուրս է ցցվում կոտրված ոսկրի ծայրը՝ խախտելով մաշկի ամբողջականությունը, կոչվում է բաց կոտրվածք: Բաց կոտրվածքի ժամանակ, բացի նշանափակում ախտանիշներից, վնասված մասում լինում է նաև կոտրված կամ պատռված վերք և արյունահոսություն:

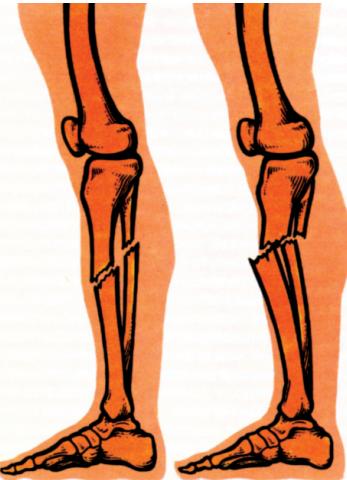
Փակ կոտրվածք: Եթե մաշկի ամբողջականությունը կոտրված մասում պահպանված է, կոչվում է փակ կոտրվածք:

Առաջին օգնություն: Փակ կոտրվածքների ժամանակ կատարել կոտրված վերջույթի անշարժացում: Անշարժացումը պետք է կատարել հետևյալ ձևով. անշարժացնել կոտրվածքից վերև և ներքև գտնվող երկու հոդերը (բացառությամբ ազդրի և բազկոսկրի կոտրվածքների, եթե անշարժացվում են հարակից երեք հոդերը)՝ հատուի փայտյա կամ մետաղյա բեկալավներով (շինաներ): Անշարժացումը կարելի է կատարել նաև մետաղյա ծողով, ծեռնափայտով, հաստ կոշտ ստվարաբրդով և ձեռքի տակ եղած այլ նմանատիպ առարկաներով: Անշարժացումը կատարելիս կապերը պետք է հանգուցել անշարժացնող առարկայի վրա: Եթե ձեռքի տակ չկան բեկալավներ կամ այլ առարկաներ, ապա առողջ վերջույթը կարող է անշարժացման միջոց հանդիսանալ. օրինակ՝ վնասված ստորին վերջույթը կապում են առողջին:

Կոտրվածքների անշարժացման ձևեր

գերծ վիրակապ, հետո կատարել անշարժացում: Երկու դեպքում էլ առաջին օգնու-

Փակ և բաց վնասվածքներ

Բաց կոտրվածքների ժամանակ անհրաժեշտ է նախ դադարեցնել արյունահոսությունը (եթե առկա է), մշակել վերքը, դնել հնարավորին չափ մաքուր կամ փարակա-

թյունը ցույց տալուց հետո տուժածին տեղափոխել հիվանդանոց կամ կանչել շտապօգնություն:

Հողերի կոտրվածքների ժամանակ անշարժացումը կատարել՝ հողը թողնելով նոյն դիրքով, ինչպիսին ստացվել է վնասվելուց հետո: Հողը չեն ուղղում և չեն ծալում՝ լրացուցիչ վնասվածքներ չառաջացնելու համար:

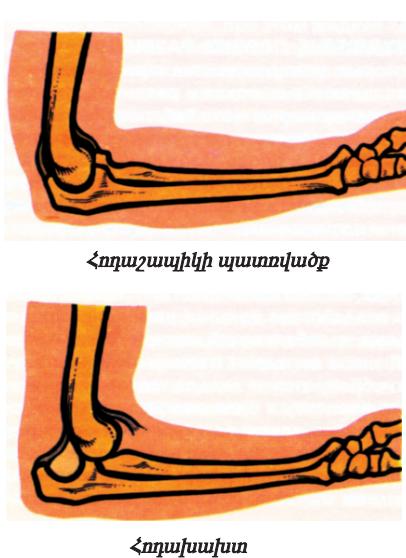
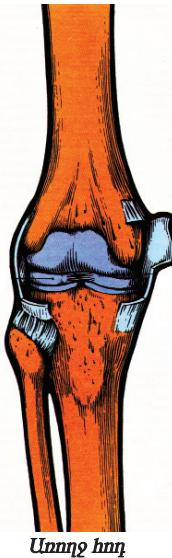
Հողախախտ: Հողը կազմող ոսկրերի կայուն տեղաշարժը, միմյանցից հեռացումը կոչվում է **հողախախտ:**

Տարբերում ենք վնասվածքային, սովորութային, ախտաբանական և բնածին հողախախտեր:

Վնասվածքային հողախախտն առաջանում է արտաքին ուժի ուղղակի կամ անուղղակի ազդեցության հետևանքով:

Սովորութային հողախախսը հիմնականում կրկնվում է նոյն հողում հողաշապիկի թուլացման, հողը շրջապատղ մկանների քերսնուցված, հյուծված վիճակի պատճառով:

Ախտաբանական հողախախտը առաջանում է հիվանդ հողում (տուրեկլույզող, ուռուցքներ և այլն): Այդ դեպքում հողը կազմող ոսկրերի ծայրերը քայրավում են:

Հողաշապիկի պատռվածք

Հողախախտ

Բնածին հողախախտերն առաջանում են ներարգանդային կյանքում:

Բոլոր հողախախտերի սուբյեկտիվ նշաններից են ցավը և շարժումների սահմանափակումները: Օբյեկտիվ նշաններից են հողի ձևախախտումը (դեֆորմացիան) և ծայրանդամի ոչ նորմալ հարկադրական դիրքը, որն ավելի նկատելի է, եթե հիվանդ հողը համեմատում ենք նոյնանման առողջ հողի հետ:

Առաջին օգնություն: Բոլոր հողախախտերի ժամանակ մոտեցումը պետք է լինի այնպիսին, ինչպիսին կոտրվածքների ժամանակ: Հողախախտերի վերջնական բուժումը հողի ուղղումն է, որը կատարվում է տեղային կամ ընդհանուր անզգայցումով՝ հիվանդանոցային պայմաններում: Ինչպես հողերի կոտրվածքների, այնպես էլ հողախախտերի ժամանակ հողը ծալել կամ բացել չի կարելի: Ծարժումները կիանգեցնեն լրացուցիչ վնասվածքների: Հողը պետք է անշարժացնել այն դիրքով, ինչպիսին որ կար:

ՅԻՇԻՌ

Հողախախտի ժամանակ հողը ծալել կամ բացել չի կարելի: Այն պետք է անշարժացնել նոյն դիրքով, ինչպիսին որ կար:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

- Որո՞նք են բաց և փակ կոտրվածքները:
- Որո՞նք են կոտրվածքների յուրահասուկ նշանները:
- Ի՞նչ սկզբունքով է կատարվում անշարժացումը կոտրվածքների ժամանակ:
- Ինչպիսի՞ հողախախտեր են լինում:
- Որո՞նք են հոդախախտի նշանները:
- Ինչպիսի՞ օգնություն է ցուցաբերվում հոդախախտի դեպքում:

Ծոկ, շոկի տեսակները: Առաջին բուժօգնություն

Անկախ այն բանից, թե շոկի որ տեսակն է (վնասվածքային, կարդիոգեն, այրվածքային, ինֆեկցիոն և այլն), **շոկերն** ունեն մեկ ընդհանուր ու վտանգավոր ախտանիշ. դա արյան շրջանառության սուր խանգարումն է, որի հետևանքով որոշ օրգան-համակարգերը զրկվում են անհրաժեշտ քանակության արյան մատակարարումից՝ առաջացնելով նրանց գործունեության սուր խանգարումներ: Դա երբեմն հանգեցնում է այնպիսի ծայրահեղ վիճակի, որ օրգանիզմը չի կարող երկար գոյատևել: Այդ պայմաններում, եթե ձեռք չառնվեն անհրաժեշտ և համապատասխան միջոցներ, ապա հիվանդը կամ տուժածը կարող է մահանալ:

Ծոկերը լինում են՝ վնասվածքային, կարդիոգեն, անաֆիլակտիկ և այրվածքային:

Վնասվածքային շոկ: Սա սուր զարգացող և կյանքին վտանգ սպառնացող մի վիճակ է, որն առաջանում է ծանր մեխանիկական վնասվածքի ազդեցությունից: Ծոկի առաջացմանը հիմնականում նպաստում են ցավը և արյան կորուստը: Վնասվածքային շոկի սկզբնական շրջանում հիվանդները խիստ անհանգիստ են, շրջապատի հետ հաճախ դժվար են կոնտակտի մեջ մտնում, բղավում են, կատարում անկանոն շարժումներ: Սա զրգության փուլն է: Ընկճման փուլում, ընդհակառակը, տուժածները կարծես թե անշարժ են, շրջապատի նկատմամբ՝ անտարբեր: Նրանց դեմքը գունատ է, մարմինը պատված սառը քրտինքով, հայացքը հառած մի կետի: Հիվանդն օգնություն չի կանչում, հարցերին չի պատասխանում կամ պատասխանում է հազիվ լսելի շշուկով, պուլսը թելանման է, արյան ճնշումը՝ ընկած, շնչառությունը՝ հազիվ նշանակելի:

Առաջին անհետաձգելի օգնություններ՝

- արյունահոսությունը դադարեցնել ժամանակավոր մեթոդներով (ճնշող կապ, լարան, զարկերակի մատնային սեղմում վերքից վերև),
- կոտրվածքների ժամանակ կատարել ծայրանդամների անշարժացում,
- կանչել շտապ բուժօգնություն կամ տուժածին տանել մոտակա հիվանդանոց:

Կարդիոգեն շոկը զարգանում է սրտամկանի և նրա փականային ապարատի հիվանդությունների ժամանակ, որոնք առաջացնում են սրտամկանի կծկողա-

կան ֆունկցիայի խիստ անկում, որից և արյան զարկերակային ճնշումն ընկնում է: Օրգան-համակարգերը զրկվում են անհրաժեշտ քանակությամբ արյան մատակարարումից: Այդպիսի հիվանդություններից է առաջին հերթին սրտամկանի սուր ինֆարկտը, զանազան սրտի արատներ, սրտամկանի այլ բնույթի ախտահարումներ (ինֆեկցիաներ, տոքսիններ): Այդպիսի հիվանդություններով տառապողները չափություն է ծառայեն:

Առաջին օգնությունը: Հիվանդին պառկեցնել, տալ թթվածին: Եթե կարդիոգեն շոկը առաջացել է սրտամկանի ինֆարկտի ֆոնի վրա, որը հաճախ ընթանում է ցավային ախտանիշով, ապա ցավազրկել ձեռքի տակ ունեցած ցավազրկող դեղամիջոցներով՝ հարերով, սրսկման ձևով՝ նախօրոք ահազանգելով շտապ բուժօգնություն:

Մասֆիլակտիկ շոկ: Դա սուր լներացող ալերգիկ ռեակցիա է: Վերջինս կարող է առաջանալ որոշ տեսակի սննդամթերքներից, դեղամիջոցներից, ինչպես նաև միջատների թույնից (մեղու, վայրի մեղու): Վերոհիշյալ նյութերն ալերգիկներ են տվյալ օրգանիզմի համար, որում զարգացել է անաֆիլակտիկ շոկը: Նման հիվանդները հանկարծակի ունենում են դոդ, սարսու, պատվում են առատ սառը քրտինքով, մաշկը կարմրում, արյան ճնշումը կտրուկ ընկնում է, առաջանում է շնչահեղձություն բրոնխիների սպազմի կամ կոկորդի սուր ալերգիկ այտուցի հետևանքով: Մաշկի վրա առաջանում է եղնջացան (մոլարոյ):

Առաջին օգնությունը: Հիվանդին տալ հորիզոնական դիրք, թթվածին: Եթե դա սննդի հետ է կապված, ապա կատարել ստամոքսի լվացում, իսկ եթե խայրի հետ՝ ապա խայրը հանել և այդ շրջանում դնել սառը թթոց: Բոլոր դեպքերում պետք է հրավիրել բժիշկ՝ առաջին հերթին ցույց տալով նախարժշկական օգնություն:

Այրվածքային շոկ առաջանում է մեծ մակերես ունեցող խոր այրվածքների ժամանակ: Այս շոկի առաջացման գործում մեծ դեր են խաղում ցավը, այրվածքային մակերեսից օրգանիզմի կորցրած հեղուկը (որը հանգեցնում է օրգանիզմի ջրազրկման) և, վերջապես, այդ մակերեսից արյան մեջ ներծծված քայլքայման նյութերը:

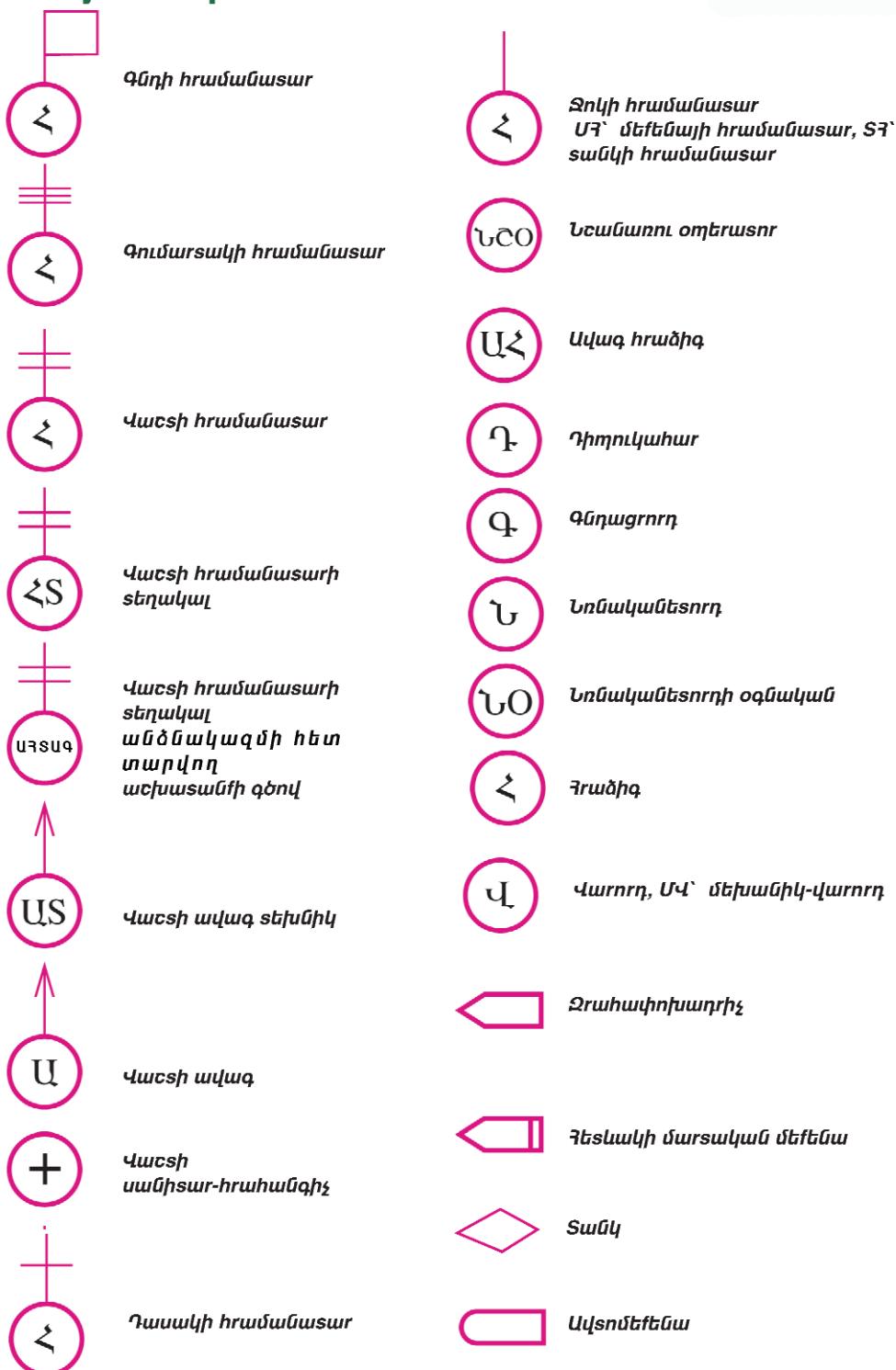
Առաջին օգնությունը: Ցավազրկել հնարավոր ցավազրկիչ միջոցներով (նովոկանային թրջոցներ այրվածքի մակերեսին, առաջին աստիճանի այրվածքների ժամանակ՝ սառը թրջոցներ), ցավազրկող դեղամիջոցներ:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱՊԱՆՔՆԵՐ

1. Ի՞նչ է շոկը:
2. Ընկի ի՞նչ տեսակներ գիտեք:
3. Ինչպիսի՞ օգնություն պետք է ցույց տալ շոկի մեջ զտնվող հիվանդին:

Պայմանական նշաններ

Հավելված 1

Բնակավայրեր 1:25.000
և 1:50.000 Մ
տարեցների վրա

Դուռագաններ,
կոթողներ

Բնակելի և ոչ բնակելի
կառույցներ

Գործարանի ծխնելույզ

Ռադիո և
հեռուստահաղորդման
կայմեր

Գործարաններ և
ֆաբրիկաներ

Ջրաղացներ

Փորվածքներ,
հորատանցքներ և
թունելներ

Օդանավակայաններ

Գերեզմաններ

Էլեկտրակայաններ

Առանձին տար

Ավտարականման
շինություններ

Քարակույս

**Երկած երկաթուղի և
կայան**

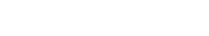
Ավտոմայրուղի
8 մ -լայնություն,
2-ռողիների բանակը,
Ա -ասֆալտ

Խճուղի

Սայլուղի

**Դաշտային և
անտառային
ճանապարհներ**

Կաղող գծեր

**Էլեկտրահաղորդիչ
գծեր**

Գետեր և վտակներ

Ջրանցքներ և առողուներ

Աղբյուրներ

**Դիմնական
հորիզոնականներ**

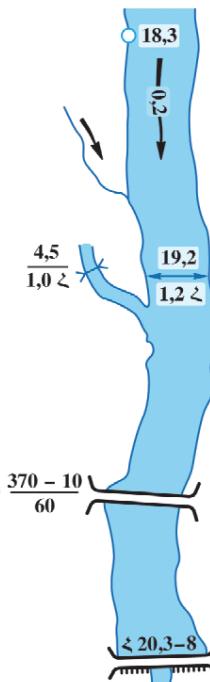
**Դորիզոնականի
բարձրությունը 200 մ
և լամցի թերթիքան
ցուցիչը**

• 2506,5

Բարձրության նիշ

Զարիքափ.
բարձրությունը՝ 21 մ

Ջրագծի ցուցիչ

**Սլաքը ցույց է տալիս
հոսանքի ուղղությունը**

**Գետի և ջրանցքի
բնութագիրը.**

19.2 մ՝ լայնությունը,
1.2 մ՝ խորությունը,
7՝ հատակի բնույթը

Կամուրջ.

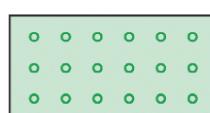
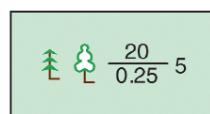
Ծնանությունը բեռնա-
երկարություն՝ 370 մ, լայ-
նություն՝ 10 մ բեռնա-
սարողություն՝ 60 ս

Պատվար.

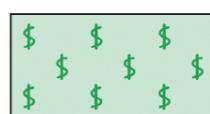
Հողեր,
երկարություն՝ 20.3 մ,
լայնություն՝ 8 մ

Խառը անտառ.

20 մ ծառերի միջին
բարձրությամբ,
25 սմ ծառաքանի հաստու-
թյամբ, 5 մ ծառերի միջև
հեռավլորությամբ

Մրգատու այգիներ

Խաղողի այգիներ

Մարգագետին

**Կողմնորոշչիքի
նշանակություն
ունեցող մենավոր ծառ**

Հավելված 2

Ուազմական տերմինների համառոտ բառացանկ

Ա

Ազոյց (կցորդիչ) - муфта
Ազանանես - миномет
Ազանանետային մարտկոց - миномет-
ная батарея
Ազանոց - втулка
Ազու - нарез
Ազոսափող - нарезной ствол
Ամրաշինական կառոյց (ամրակա-
ռոյց) - фортификационное со-
оружение
Ամրացված շրջան - укрепленный
район
Անդրադարձիչ - отражатель
Անընդհատ կրակ - непрерывный
огонь
Անձնակազմ - 1. личный состав, 2.
экипаж
Անձնախումբ - команда
Անմիջական պետ - непосредствен-
ный начальник
Անրիկ - хомутик
Անրիկի մղակ - защелка хомутика
Անցարառ - пропуск
Անցագիր - пропуск
Ապահովիչ - предохранитель
Ապածավալում - свертывание
Ապածավալում մարտակարգից նախա-
մարտակարգի - свертывание из
боевого порядка в предбоевой
Ազակցող ուժեր - поддерживающие
силы
Առաջանակառում - упреждение
Առաջապահ - авантгард
Առաջապահ դիրք - передовая пози-
ция
Առաջապահ զույգ - передовой от-
ряд

Առաջնահերթ խնդիր -ближайшая за-
дача
Առավոտյան սուսակում - утренний ос-
мотр
Առջևի եզր (գիծ) - передний край
Ասպատակում - налет
Ավերիչ կրակ - разрушающий огонь
Ավտոմատ - автомат
Ատրճանակային բռնակ - пистолетная
рукоятка
Արկ - 1. снаряд, 2. выстрел
Արձակում զորամասի տարածքից -
увольнение из расположения
части

Բ

Բալիստիկ իրթիո - баллистическая ра-
кета
Բեկորային նոնակ - осколочная гра-
ната
Բլինդաժ - блиндаж
Բողավորիչ - воспламенитель
Բոնիվիչ - запал
Բույր - штифт

Գ

Գազախողվակ - газовая трубка
Գազախուց - газовая камера
Գազամիոց - газовый поршень
Գաղտնալսում - подслушивание
Գաղտնապահակ (գաղտնազուկատ) -
секрет
Գամանդ - шпилька
Գետնամերձ հետազիծ - настильная
траектория
Գերաբորիչ - перелет
Գերճշգրիտ զենք - высокоточное
оружие

Գլխամասային դետր - головной до-
зор

Գլխամասային երթային ուղեկալ
(ԳԵՈՒ) - головная походная зас-
тава (ГПЗ)

Գնդակների գրում - рассеивание пуль

Գնդացրային ջոկ - пулеметное отде-
ление

Գնդի վարչակազմ - управление пол-
ка

Գնդի կառավարում - управление пол-
ком

Գրոհ - атака

Գրոհային խումբ - штурмовая группа

Գրոհի հետմում - отражение атаки

Գումարտակ - батальон

Երթային քայլ - походный шаг
Երթաշարք - походный строй

Երեկոյան անվանական - вечерняя
поверка

Երկայնակի փորակ (ակու) - продоль-
ный паз

Երկտողան շարք - двухшереножный
строй

Երկրակեղև - земная кора

Զ

Զարկան - ударник

Զարկանաձայր - боек

Զարկանաձայրին մեխանիզմ - удар-
но-спусковой механизм

Զենքի հետհարված - отдача оружия

Զինվորական ավան - военный горо-
док

Զինվորական երդում - военная прися-
га

Զինվորական հարգաճքի մատուցում -
отдание воинской почести

Զինվորական պարետ - военный ко-
мендант

Զորակոչ - призыв

Զորահնդես - военный парад

Զորահավաք - мобилизация

Զորաշարժ - маневр

Զորաշարժային պաշտպանություն -
маневренная оборона

Զորավարժարան - полигон

Զորատեսակ - род войск

Զորացրում - увольнение

Զորացրում պահեստազոր - увольне-
ние в запас

Է

Էշելոն - эшелон

Էպիկենտրոն - эпицентр

Էսկարպ - эскарп

Ե

Ելակետային տվյալներ - исходные
даннные

Ելման բնագիծ - исходный рубеж

Ելման կետ - исходный пункт

Ելման շրջան - исходный район

Ելուն - выступ

Եռաշարայտն - колонна по три

Երթադադար - привал

Երթակարգ - походный порядок

Երթային պահպանություն - походное
охранение

Ը

Հնբացապաշար - запас хода

Թ

Թափիհանիչ - выколотка

Թաքսոնգ - укрытие

Թերաքոյիչը - недолет

Թերակազմ - некомплект

Թիկունքային երթային ուղեկալ - тыловая походная застава

Թիրախ - мишень

Թոփքային պատրաստություն - летная подготовка

Թն - фланг

Թնանցում - охват

Թնային զորաշարժ - фланговый маневр

Ժ

Ժամանակավոր կրակային դիրքեր - временные огневые позиции

Ժամապահ - часовой

Ի

Ինժեներական ապահովում - инженерное обеспечение

Ինժեներական արգելափակոցներ - инженерные заграждения

Ինժեներասակրային ստորաբաժանում - инженерно-саперное подразделение

Ինքնազնաց իրետանային կայանք - самоходная артиллерийская установка

Ինքնարող - автоспуск

Ինքնարողի ուղը - взвод автоспуска

Ինքնօգնություն - самопомощь

Իրադրության գնահատում - оценка обстановки

Լ

Լարափակոց - проволочное заграждение

Լիցք - заряд

Լողացող փոխադրիչ - плавающий транспортер

Լրակազմ - комплект

Լուսացող գնդակ - трассирующая пуля

Խ

Խաչաձև կրակ - перекрестный огонь

Խափանիչ կրակ - заградительный огонь

Խզակոր (կոր) - приклад

Խխտ շարք - сомкнутый строй

Խծուծ - пакля

Խոզանակ - ершик

Խոչընդուռ - препятствие

Խրամաքջիջ - ячейка

Խրամախորշ - ниша

Խրամատ - окоп

Խրամուղի - траншея

Խուսանավում (խուսավարում) - маневр

Ծ

Ծածկաճեղք - перекрытая щель

Ծավալման բնագիծ - рубеж развертывания

Ծավալում - развертывание

Ծավալում երթակարգից նախամարտակարգի - развертывание из походного порядка в предбоевой

Ծավալում նախամարտակարգից մարտակարգի - развертывание из предбоевого порядка в боевой

Ծավալում շարք - развернутый строй

Ծխածածկույթ - дымовая завеса

Ծխաքողարկում - дымовая маскировка

Կ

Կանոնակարգ - положение	Համազարկային կրակ - залповый огонь
Կայազոր - гарнизон	Համագորային կանոնադրություններ - общевоинские уставы
Կապուղի - линия связи	Հանդերձավորում - экипировка
Կատարողական հրաման - исполнительная команда	Հանդիպական մարտ - встречный бой
Կարգադրություն - 1. приказание, 2. распоряжение	Հանկարծակի հարձակում - налет
Կարգավորման բնագիծ - рубеж регулирования	Հաշվարկ - расчет
Կարգավորման կետ - пункт регулирования	Հավասար նշանահատիկ - ровная мушка
Կեղծ առջևի եզր (գիծ) - ложный передний край	Հավսար (հրաման) - равняйсь
Կեղծ դիրքեր - ложные позиции	Հեռագործություն (շրային պատրաստության) - дистанция
Կենտրոնացման շրջան - район сосредоточения	Հետագա խնդիր - дальнейшая задача
Կենտրոնացված կրակ - сосредоточенный огонь	Հետագիծ - траектория
Կողմնորոշիչ - ориентир	Հետադարձ զայտական - возвратная пружина
Կործանիչ կրակ - уничтожающий огонь	Հետադարձ մեխանիզմ - возвратный механизм
Կտրվածք - вырез	Հետախուզական դարան - разведывательная засада
Կրակային դարան - огневая засада	Հետախուզական դեսր - разведывательный дозор
Կրակային խոցում - огневое поражение	Հետփոտն գրոհ - атака в пешем порядке
Կրակային նախապատրաստություն - огневая подготовка атаки (наст. туп.)	Հետքաշում - отход
Կրակային պատրաստություն - огневая подготовка	Հետևակ - пехота
Կրակի կառավարում - управление огнем	Հետևակային - пехотинец
Կրակի կենտրոնացում - сосредоточение огня	Հետևակային դասակ - пехотный взвод
Կրակոց - выстрел	Հետևակացման բնագիծ - рубеж спешивания
Կրովի հանդերձանք - носимое снаряжение	Հետևակացում - спешивание
Հ	
Հաղորդակցության ուղի - ход сообщения	Հիպոկենտրոն - гипоцентр
	Հրազեն - стрельковое оружие
	Հրակնատ - 1. амбразура, 2. бойница
	Հրահան - курок
	Հրահանգ - наставление

Հ
Հրաձգարան - стрельбище
Հրաման - 1. команда, 2. приказ
Հրամանատարական դիտակետ - ко-
 мандно-наблюдательный пункт
Հրամանատարական կետ - команд-
 ный пункт
Հրամանատարություն - 1. командова-
 ние, 2. команда
Հրապատիճ - капсюль
Հրապատիճ-ճայրիչ - капсюль-дето-
 натор

Զ

Զգարանություն - баллистика
Զգան - спусковой крючок (курок)
Զգանալծակ - спусковой рычаг
Զգանիկ - шептало
Զեռքի գնդացիր - ручной пулемет
Զեռքի նոնակ - ручная граната

Ա

Աակատամարտ - сражение
Աառազայքային հիվանդություն - луче-
 вая болезнь
Աակատային գրոհ - фронтальная
 атака
Աեղրում - прорыв

Մ

Մահաբեր ազդեցություն - убойное
 действие
Մասնակի մշակում - частичн. обра-
 ботка
Մարտ - бой
Մարտական ապահովում - боевое
 обеспечение
Մարտական լրակազմ (ԱԼ) - боевой
 комплект (БК)
Մարտական հերթապահություն - бое-
 вое дежурство

Մարտական ներդաշնակում - боевое
 слаживание
Մարտական ուժ - боевой взвод
Մարտական պատրաստականություն -
 боевая готовность
Մարտական պատրաստություն - бое-
 вая подготовка
Մարտակարգ - боевой порядок
Մարտապաշտ - боевой запас
Մարտավարական զորավարժություն -
 тактическое учение
Մարտարշավային ջոկատ - рейдовый
 отряд
Մարտկոց - батарея
Մարտով հետախուզություն - разведка
 боем
Մաքրիչ - протирка
Մենահատ կրակ - одиночный огонь
Միաշարասյուն - колонна по одному
Միատողան - одношереножный
Միացնող կցորդիչ - соединительн.
 муфта
Միոց - поршень
Մղլակ - защелка
Միջին դիպման կետ - средняя точка
 попадания
Միջուկային զենք - ядерное оружие
Մոտոնիրաձգային վաշտ - мотострел-
 ковая рота

Ն

Նախամարտակարգ - предбоевой по-
 рядок
Նախնական հրաման - предваритель-
 ная команда
Նահանջ - 1. отход, 2. отступление
Նետիչ - выбрасыватель
Ներդրակ - вкладыш
Ներմղիչ - досылатель
Նմանակում - имитация

Նշանաբառ - пароль
Նշանազարկ - бой
Նշանազարկի կուտակում - кучость боя
Նշանակետ - цель
Նշանահատիկ - мушка
Նշանահատիկի հիմք - основание мушки
Նշանահատիկի պահպանակ - предохранитель мушки
Նշանաձողիկ - прицельная планка
Նշանառման անկյուն - угол прицеливания
Նշանառման գիծ - линия прицеливания
Նշանառման կետ - точка прицеливания
Նշանառություն - прицеливание
Նշանառու կրակ - прицельный огонь
Նշանացուցում - целеуказание
Նշանոց - прицел
Նոր շարք - разомкнутый строй

Որոշման ընդունում - принятие решения

Չ

Չկառավարվող հրթիռ - неуправляемая ракета
Չկառավարվող ռեակտիվ արկ - неуправляемый реактивный снаряд

Պ

Պահակարաչխում - развод караулов
Պահակադիր - разводящий
Պահակախմբերի կարգացուցակ - расписание караулов
Պահակախմբերի հերթափոխ - смена караулов
Պահակային կետ - сторожевой пост
Պահակային պահպանություն - сторожевое охранение
Պահակային ջոկատ - сторожевой отряд
Պահակատուն - караульное помещение
Պահակետ - пост

Պահակետերի տեղաբաշխման ուրվագիծ - схема расположения постов
Պահեստային հրամանատարական կետ - запасный командный пункт
Պահեստատուի - магазин

Պահեստատուի մղլակ - защелка магазина
Պահունակ - обойма
Պահպանակ - предохранитель
Պահպանություն - охранение
Պայթուցիկ լիցք - разрывной заряд
Պայթուցիկ նյութեր - взрывчатые вещества
Պաշար - запас

Ը

Ծարային կեցվածք - строевая стойка
Ծարային վարժաձև - строевой прием
Ծարային ստուգատես - строевой смотр
Ծարայուն - колонна
Ծարում պարապմունքի համար - развод на занятие
Ծարք - строй
Ծրջանող ջոկատ - обходящий отряд
Ծրջանցում - обход
Ծովածորյա (օրվա) վերակարգ - суточный наряд

Ա

Որոնում - поиск
Որոնողական ջոկատ - поисковый отряд

Պաշտպանական բնագիծ - оборонительный рубеж	Ջրային արգելափակոցներ - водные заграждения
Պաշտպանական կառույցներ - оборонительные сооружения	Ջրային արգելք - водная преграда
Պաշտպանական օպերացիա - оборонительная операция	Ո-
Պաշտպանության անհատական միջոցներ - индивидуальные средства защиты	Ուղղուկապ - радиосвязь
Պաշտպանության կայունություն - устойчивость обороны	Ուղղուհետախուզություն - радиоразведка
Պաշտպանության կոլեկտիվ միջոցներ - коллективные средства защиты	Ուղղուտեխնիկական զորքեր - радиотехнические войска
Պաշտպանության հաղթահարում - преодоление обороны	Ուղղուրդարկում - радиомаскировка
Պաշտպանություն - 1. оборона, 2.защита	Ուղղմական դրություն - военное положение
Պաշտպանություն զանգվածային խոցման գենքից - защита от оружия массового поражения	Ուղղմական հայեցակարգ - военная доктрина
Պաշտպանունակություն - обороноспособность	Ուղղմական հզորություն - военная мощь
Պատասխան - отзыв	Ուղղմական տեխնիկա - военная техника
Պատերազմական զորդողությունների ռազմական - театр военных действий	Ուղղմական տեղագրություն - военная топография
Պատուպարման գոտի - полоса прикрытия	Ուղղմաճակատ - фронт
Պարեկ - патрульный (патруль)	Ս
Պարեկային ծառայություն - патрульная служба	Սակրային զորքեր - саперные войска
Պարկուճ - гильза	Սակրային ջոկ - саперное отделение
Պարուրակ - резьба	Սակրավոր - сапер
Պնդողակ - гайка	Սահածող - полозок
Պոպուտակ - винт	Սահմանապահ զորքեր - пограничные войска
Ջ	Սանդղակի բաժանք - деление шкалы
Ջոկ - отделение	Սանիտարական մշակում - санитарная обработка
Ջոկատ - отряд	Սպառազինության սովորական տեսակներ - обычные виды вооружения
Վ	Սպառազինություն - вооружение
	Ստորարաժանում - подразделение
Կ	Վ
	Վայրէջք - 1. посадка, 2. приземление

Վաշտ - рота
Վառելիքարսուրային նյութեր - горючесмазочные материалы
Վարակագերծում - дезинфекция
Վարակված տեղամաս - зараженный участок
Վարժասարք - тренажер
Վերկաց - подъем
Վերջապահ - 1.арьергард, 2. замыкающий
Վերջնազիր - ультиматум
Վճռական գրին - штурм

Տեղափակում - локализация
Տեղեկամատյան - формуляр
Տողան - шеренга
Տրամաչափ - калибр
Տրված ուժեր և միջոցներ - приданые силы и средства

Ց

Ցամաքային զրատեսակներ - роды сухопутных войск
Ցամաքային զորքեր - сухопутн. войска

Տ
Տակնոց - поддон
Տանկավտանգ ուղղություն - танковое направление
Տարածություն (շարային պատրաստության) - интервал
Տարբերիչ նշաններ - опознавательные знаки
Տարհանման կետ - эвакуационный пункт
Տարհանում - эвакуация
Տեխնածին աղետ - техногенное бедствие
Տեղաբաշխում - расположение на месте*
Տեղագննում - рекогносцировка
Տեխնիկական ապահովում - техническое обеспечение
Տեխնիկական սպասարկում - техническое обслуживание
Տեղանքի հետախուզում - разведка местности
Տեղանքի պաշտպանական հատկանիշներ - защитные свойства местности

Ո
Ուժերի վերախմբավորում - перегруппировка сил
Ուժերի կենտրոնացում - сосредоточение сил
Ուժերի հարաբերակցություն - соотношение сил
Ուժերի և միջոցների գերազանցություն - превосходство в силах и средствах
Ուղեկալ - застава
Ուղեկցորդ - выводной
Ուղի նշանառություն - прямая наводка
Ուղղակի պետ - прямой начальник
Ուղղապահ - направляющий
Ուղղորդում - наведение

Փ

Փակ կրակային դիրքեր - закрытые огневые позиции
Փամփշտահան - извлекатель пуль
Փամփշտանոց - патронник
Փոխադրովի հանդերձանք - возимое снаряжение

*Այս և բազմաթիվ այլ տերմիններ տրված են ոչ թե բառացի բարգմանությամբ, այլ ստեղծված են, ենթադրված ուղանց ռազմագիտական իմաստից:

Փոխադրովի ռադիոկայան - возимая радиостанция	Օպերատիվ թիկունք - оперативный тыл
Փոխգործողություն - взаимодействие	Օպերատիվ խումբ - оперативная группа
Փոխօգնություն - взаимопомощь	Օպերատիվ հետախուզություն - оперативная разведка
Փոկակալ - антабка	Օպերատիվ պատրաստություն - оперативная подготовка
Փող - ствол	Օպերատիվ քողարկում - оперативная маскировка
Փողակալ - цевье	Օրապահ - дневальный
Փողանցք - канал ствола	Օրվա կարգացուցակ - распорядок дня
Փողաստով - ствольная коробка	Օրվա վերակարգ (շորջօրյա վերակարգ) - суточный наряд
Փողի պահպանակ - ствольная накладка	
Փուստ - осечка	
Փուստ կրակ - стрельба холостыми патронами	

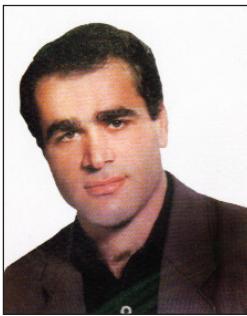
Ք

Զառաշարայուն - колонна по четыре
Զիմիական ապահովում - химическое обеспечение
Զիմիական զենք - химическое оружие
Զիմիական զորքեր - химические войска
Զիմիական հետախուզություն - химическая разведка
Զողարկման միջոցներ - маскировочные средства
Զողարկում - маскировка

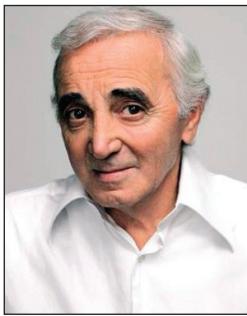
Օ

Օդային հետախուզություն - воздушная разведка
Օդային մարտ - воздушный бой
Օդային տագնապ - воздушная тревога
Օպերատիվ դադար - оперативная пауза
Օպերատիվ զորավարժություն - оперативное учение

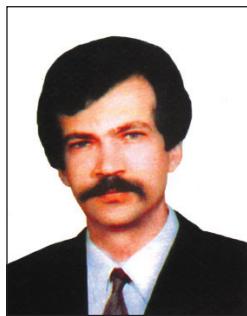
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԵՐՈՍՆԵՐ

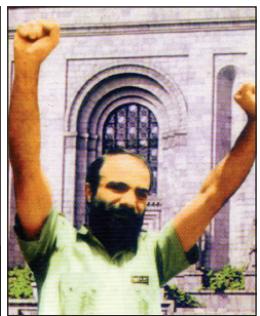
Արքահամյան Զիվան

Ազմավոր Շառլ

Այվազյան Վիշտյա

Գորգիսյան Մնկսեան

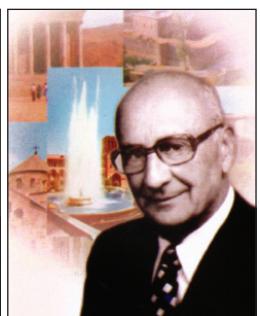
Դեմիրճյան Կարեն

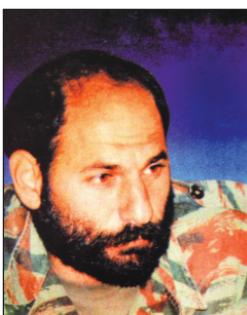
Կրպեյյան Թաքոլ

Համբարձումյան Վիկտոր

Մանուկյան Ալեք

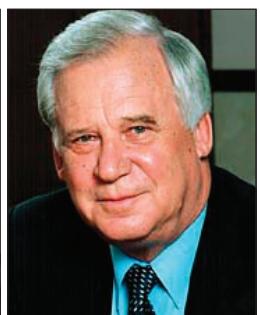
Մելքոնյան Մնաքեան

Միքայելյան Գևորգմիկ

Պողոսյան Էտիքա

Ռիմկով Նիկոլայ

Սարգսյան Վազգեն

Վազգեն Ա Կաթողիկոս

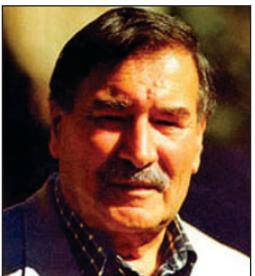

Քըրքըրյան Քըրք

ԱՐՑԱԽԻ ՀԵՐՈՍՆԵՐ

Բարձրայան Սամվել

Բաղրայան Զորիկ

Բալասանյան Վիտալի

Գասպարյան Ժորա

Գրիգորյան Մանվել

Իվանյան Քրիստոփոր

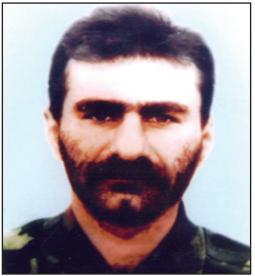
Կարապետյան Սամվել

Հակոբյան Սնվել

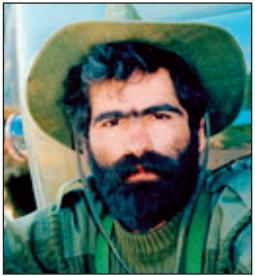
Ղարաբյան Արշավիր

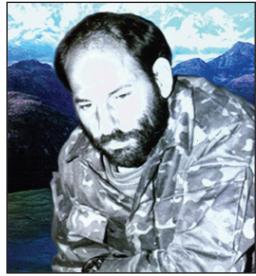
Ղուկասյան Աշոտ

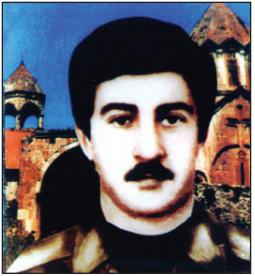
Ղոկասյան Արկադի

Ղոմեյյան Պետրոս

Մելքոնյան Մոմիքի

Պողոսյան Ֆուրա

Սարգսյան Սերժ

Սարգսյան Վազգեն

Վարդիևանյան Վահագն

Տեր-Թաղիմոսյան Արկածի

Քոչարյան Ռոբերտ

Օհանյան Մելքան

Բովանդակություն

ՆԱԽԱԲԱՆ	3
ԷԶԵՐ ՀԱՅ ՈԱԶՍԱՐՎԵՍԻ ՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆԻՑ	
Ֆիդայական շարժում	5
Կամավորական շարժում	7
1918-1920 թթ. Հայաստանի առաջին բանակը, նրա կառուցվածքը և նշանակությունը	11
Բանակի կառուցվածքը	11
Հայ-վրացական պատերազմ	12
Լեռնահայաստանի հերոսամարտը, «Գայլախմբերի» մարտավարությունը	13
Հայաստանի Առաջին Հանրապետության բանակի կառավարման, աստիճանաբաշխման և կաղըերի պատրաստման համակարգը	17
ՄԱՐՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՈՒՆՁՆԵՐ	
Ինժեներական արգելափակոցներ: Հակաստանեկային ականներ	21
Հականետևակային ականներ: Ականադաշտեր	24
Չինվորի անհատական խրամատ	26
Ականների և պատերազմից մնացած չպայթած զինամքերի հետ վարվելու կանոնները	28
ԿՐԱԿԱՅԻՆ ՊԱՏՐԱՍՈՒԹՅՈՒՆ	
Կրակոցի երևույթը և գնդակի թռիչքը	31
Կրակոցի երևույթը	31
Գնդակի սկզբանական արագություն	32
Հետագծի գոյացում	32
Գնդակի թռիչքի հեռավորություն	33
Գնդակի թափանցող ու մահաբեր գործողություն	33
Ուղիղ կրակոց	34
Պատոսպարված, խոցելի և մեռյալ տարածություններ	35
Ավտոմատով կրակ վարելը	36
Անվտանգության կանոնները հրաձգության ժամանակ	36
Ավտոմատով կրակ վարելու հիմնական դիրքերը	36
Նշանառության և հրաձգության կատարումը անշարժ թիրախների վրա	37
Հրաձգության դադարեցումը	38
ՀՀ ԶՈՒ ՀԱՍԱՇՈՐՄԱՅԻՆ ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ	
Չինվորական պատասխանատվության տեսակները	40
Չինվորական հանցագործություն	41
Չորամասի շուրջօրյա (օրվա) վերակարգ: Վաշտի շուրջօրյա (օրվա)	
Վերակարգը, կազմը և պարտականությունները	44
Վաշտի օրապահի պարտականությունները և տեղի կահավորումը	45

ԸԱՐԱՅԻՆ ՊԱՏՐԱՍՈՒԹՅՈՒՆ

Հարային վարժաձևերն ու շարժումը զենքով 48

ՈԱԶՍԱԿԱՆ ՏԵՂԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հեռավորության որոշման եղանակները 53

Հեռավորության որոշումը առարկայի գծային չափսերով, քայլերով,
աջաշափով, լսողությամբ 54

ՄԻՋԱՋԱՅԻՆ ՄԱՐԴԱՄԻՐՎԱԿԱՆ ԻՐԱՎՈՒՅՔ

Ուղղմագերիների և քաղաքացիական բնակչության պաշտպանությունը 57

Ուղղմագերիների կարգավիճակը 57

Ուղղմագերիների իրավունքները, նրանց հետ վարվելակերպ 58

Քաղաքացիական բնակչության պաշտպանությունը 60

ԱՆՎՏԱՆԳ ԿԵՆՍԱԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆ

Հարձակման ժամանակակից միջոցներ 63

Սիզուկային զենք 63

Քիմիական զենք 65

Կենսարանական զենք 66

Հարձակման ժամանակակից սովորական զենքեր 68

Խոցման ոչ ավանդական զենքեր 69

Ազդարարման միասնական համակարգ 71

Պաշտպանական կառույցներ 73

ԱՌԱՋԻՆ ԲՈՒԺՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՈՒՆՁԵՐ

Վիրակապական նյութեր 77

Վիրակապեր 77

Վարակիչ հիվանդություններ 80

Հասկացություն վարակիչ հիվանդությունների մասին 80

Ախտահանում, միջատագերծում և կրծողների ոչնչացում 82

Վնասվածքներ և վերքեր 84

Արյունահոսություն 88

Արտաքին և ներքին արյունահոսություններ, նշանները, առաջին օգնությունը 88

Հենաշարժային համակարգի վնասվածքներ 91

Կոտրվածքներ: Անշարժացման տեխնիկան 91

Ծոկ, շոկի տեսակները: Առաջին բուժօգնություն 94

ՀԱՎԵԼՎԱԾՆԵՐ 96

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ 110

ՎԱՐԴՎԵՍ ՕՀԱՆՅԱՆ, ՍԱՐԳԻՍ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ, ԼԵՂՆԻԿ ՂԱԶԱՐՅԱՆ,
ՎԱՀԱԳՆ ԱՌԱՋԵԼՅԱՆ, ՎԱԶԱԳԱՆ ԱՍՏԱՆՅԱՆ, ՖՐԻԴԱ ԵՐԻՑՅԱՆ,
ՈՈՒԴԻԿ ԱԼԱՎԵՐԴՅԱՆ, ՀԱՍԼԵՏ ՄԱԹԵՎՈՍՅԱՆ, ԱՆՈՒԾԱՎԱՆ ՎԻՐԱԲՅԱՆ

Ընդհանուր խմբագիր՝ **Սարգիս Մարգարյան**
Մասնագետ խմբագիր՝ **Վարդիկ Օհանյան**

Հրատարակիչ տնօրեն՝ **Սուրեն Չունգուրյան**
Համակարգչային ձևավորող՝ **Միասկ Գևորգյան**
Սրբագրիչ՝ **Ծովինար Հովհաննիսյան**

Չափար 70x100 1/16:
Թուղթը՝ օֆսեթ: Տպագրությունը՝ օֆսեթ:

7.0 տպ.մամուլ: Պատվեր՝ 856:
Տպաքանակ՝ 39000:

«ԱՍՏՎԻԿ ԳՐԱՏՈՒՆ» հրատարակություն
ք.Երևան Գևորգ Քոչարի 21
հեռ.՝ (37410) 52-88-00,
E-mail: ast_gratun@yahoo.com

Տպագրվել է՝ «Տիգրան Մեծ» ՓԲԸ տպարանում